9

MICUL TIPOGRAF

Scenariu: SEVER NORAN **Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU**

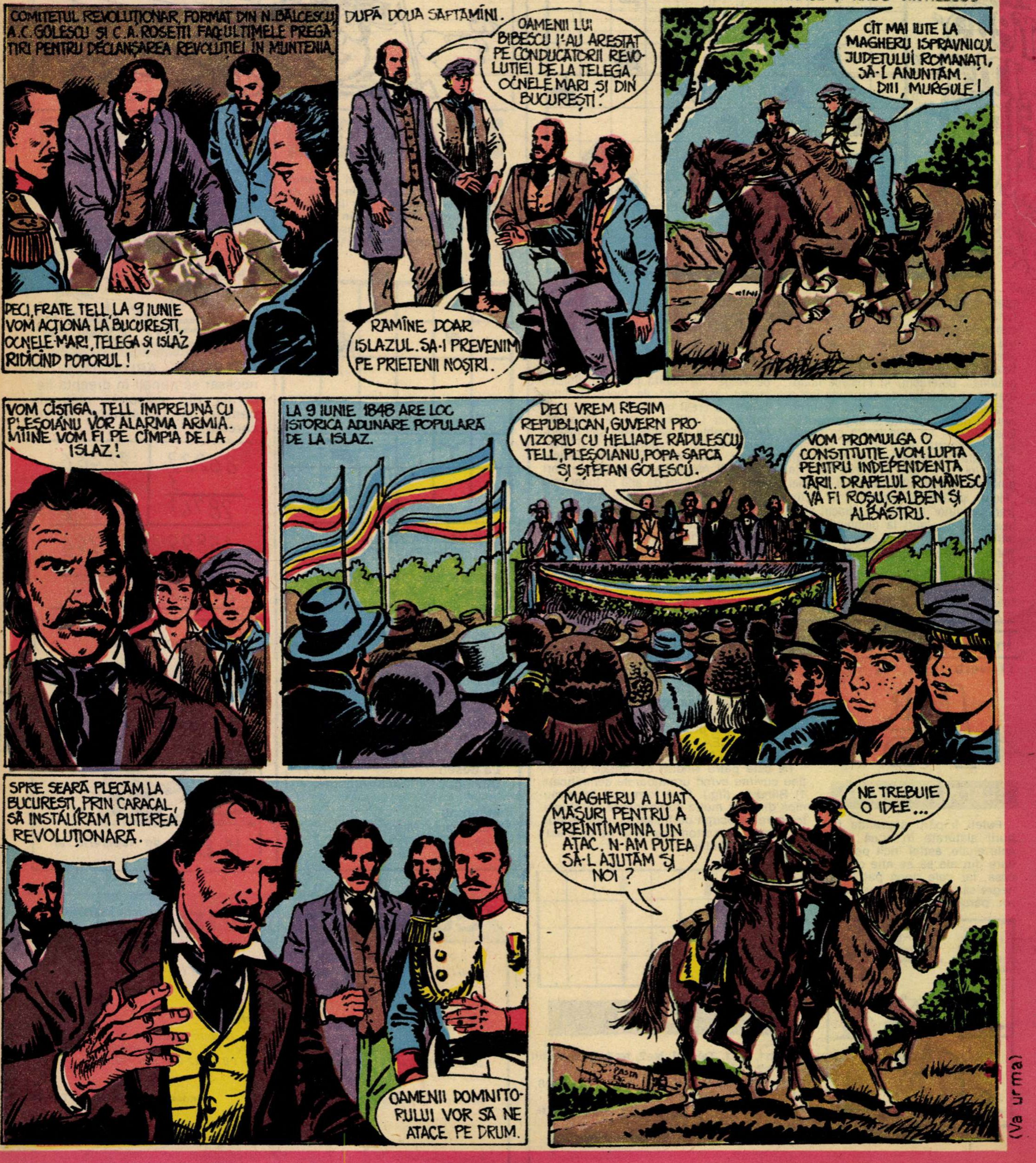
COMITETUL REVOLUȚIONAR, FORMAT DIN N. BĂLCESCU, A.C. GOLESCU ȘI C.A. ROSETTI FAC ULTIMELE PREGĂTIRI PENTRU DECLANȘAREA REVOLUȚIEI ÎN MUNTENIA.
DECI, FRATE TELL, LA 9 IUNIE VOM ACȚIONA LA BUCUREȘTI, OCNELE-MARI, TELEGA ȘI ISLAZ RIDICÎND POPORUL!
DUPĂ DOUĂ SĂPTĂMÎNI.
OAMENII LUI BIBESCU I-AU ARESTAT PE CONDUCĂTORII REVOLUȚIEI DE LA TELEGA, OCNELE MARI ȘI DIN BUCUREȘTI.
RAMÎNE DOAR ISLAZUL. SĂ-I PREVENIM PE PRIETENII NOȘTRI.
CÎT MAI IUTE LA MAGHERU, ISPRAVNICUL JUDEȚULUI ROMANAȚI, SĂ-L ANUNȚĂM. DIII, MURGULE!
VOM CÎȘTIGA. TELL ÎMPREUNĂ CU PLEȘOIANU VOR ALARMA ARMIA. MÎINE VOM FI PE CÎMPIA DE LA ISLAZ!
LA 9 IUNIE 1848 ARE LOC ISTORICA ADUNARE POPULARĂ DE LA ISLAZ.
DECI VREM REGIM REPUBLICAN, GUVERN PROVIZORIU CU HELIADE RĂDULESCU, TELL, PLEȘOIANU, POPA ȘAPCĂ ȘI ȘTEFAN GOLESCU.
VOM PROMULGA O CONSTITUȚIE, VOM LUPTA PENTRU INDEPENDENȚA ȚĂRII. DRAPELUL ROMÂNESC VA FI ROȘU, GALBEN ȘI ALBASTRU.
SPRE SEARĂ PLECĂM LA BUCUREȘTI, PRIN CARACAL, SĂ INSTALĂM PUTEREA REVOLUȚIONARĂ.
OAMENII DOMNITORULUI VOR SĂ NE ATACE PE DRUM.
MAGHERU A LUAT MĂSURI PENTRU A PREÎNTÎMPINA UN ATAC. N-AM PUTEA SĂ-L AJUTĂM ȘI NOI?
NE TREBUIE O IDEE...

(Va urma)

ACEST NUMĂR:

- *De la manual... la propriile descoperiri!*
- *„Semănătoarea“ — o garanție a recoltelor bogate*
- *„Semafor“: Curajul*
- *Enciclopedie: Everest sau K2?*

20

JOI, 19 MAI 1988,
ANUL XXII (NR. 1 075)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

La invitaţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, săptămîna trecută s-a desfăşurat vizita oficială de prietenie în ţara noastră a tovarăşului Andrei Gromîko, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie, acest moment important în cronica relaţiilor româno-sovietice a prilejuit reafirmarea tradiţionalelor raporturi de prietenie, solidaritate şi colaborare dintre ţările, partidele şi popoarele noastre, a contribuţiei lor, de mare însemnătate, aduse la cauza socialismului, progresului şi păcii în lume. „Partidul şi poporul nostru – a arătat secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu – dau o înaltă apreciere relaţiilor româno-sovietice şi sînt hotărîte să facă şi în continuare totul pentru ca aceste relaţii să se afirme tot mai puternic ca un exemplu de relaţii între ţări socialiste, vecine şi prietene, care colaborează şi conlucrează activ în lupta şi munca pentru edificarea cu succes a noii orînduiri în ţările lor, pentru cauza socialismului, pentru triumful păcii în lume".

În semn de înaltă apreciere a activităţii desfăşurate în mişcarea revoluţionară din ţara noastră pentru eliberarea socială şi naţională şi făurirea socialismului în România, pentru meritele deosebite în dezvoltarea prieteniei şi colaborării frăţeşti între poporul român şi popoarele sovietice, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, i-a fost înmînat de către tovarăşul Andrei Gromîko Ordinul „Lenin" – cea mai înaltă distincţie de stat a U.R.S.S., conferită prin Decret al Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. A fost reliefată, cu acest prilej, contribuţia deosebită la dezvoltarea raporturilor româno-sovietice pe multiple planuri pe care au adus-o întîlnirile la nivel înalt şi, în mod special, convorbirile şi înţelegerile dintre tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi tovarăşul Mihail Gorbaciov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Exprimînd dorinţa comună de a extinde, pe mai departe, colaborarea româno-sovietică, convorbirile oficiale dintre tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi tovarăşul Andrei Gromîko au evidenţiat preocupările şi activitatea desfăşurată de partidele, ţările şi popoarele noastre pentru realizarea programelor naţionale de dezvoltare economico-socială. Totodată au fost examinate stadiul relaţiilor româno-sovietice, precum şi căile intensificării acestora în viitor, subliniindu-se că raporturile dintre România şi Uniunea Sovietică au continuat să se dezvolte pe multiple planuri. S-a apreciat că rezultatele obţinute în promovarea conlucrării bilaterale, ca şi sporirea dinamică a potenţialului economiilor celor două ţări, creează condiţii favorabile pentru extinderea, pe mai departe, pe baze reciproc avantajoase, a cooperării şi specializării în producţie, a schimburilor comerciale, în deplină concordanţă cu prevederile Programului de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre România şi U.R.S.S., pînă în anul 2000.

Desfăşurat într-o atmosferă tovărăşească, de caldă prietenie, rodnicul dialog româno-sovietic a marcat un moment important în întărirea relaţiilor de prietenie şi colaborare, aducînd o contribuţie de seamă la dezvoltarea conlucrării dintre România şi Uniunea Sovietică, în interesul reciproc, al cauzei socialismului, păcii, înţelegerii şi progresului în lume.

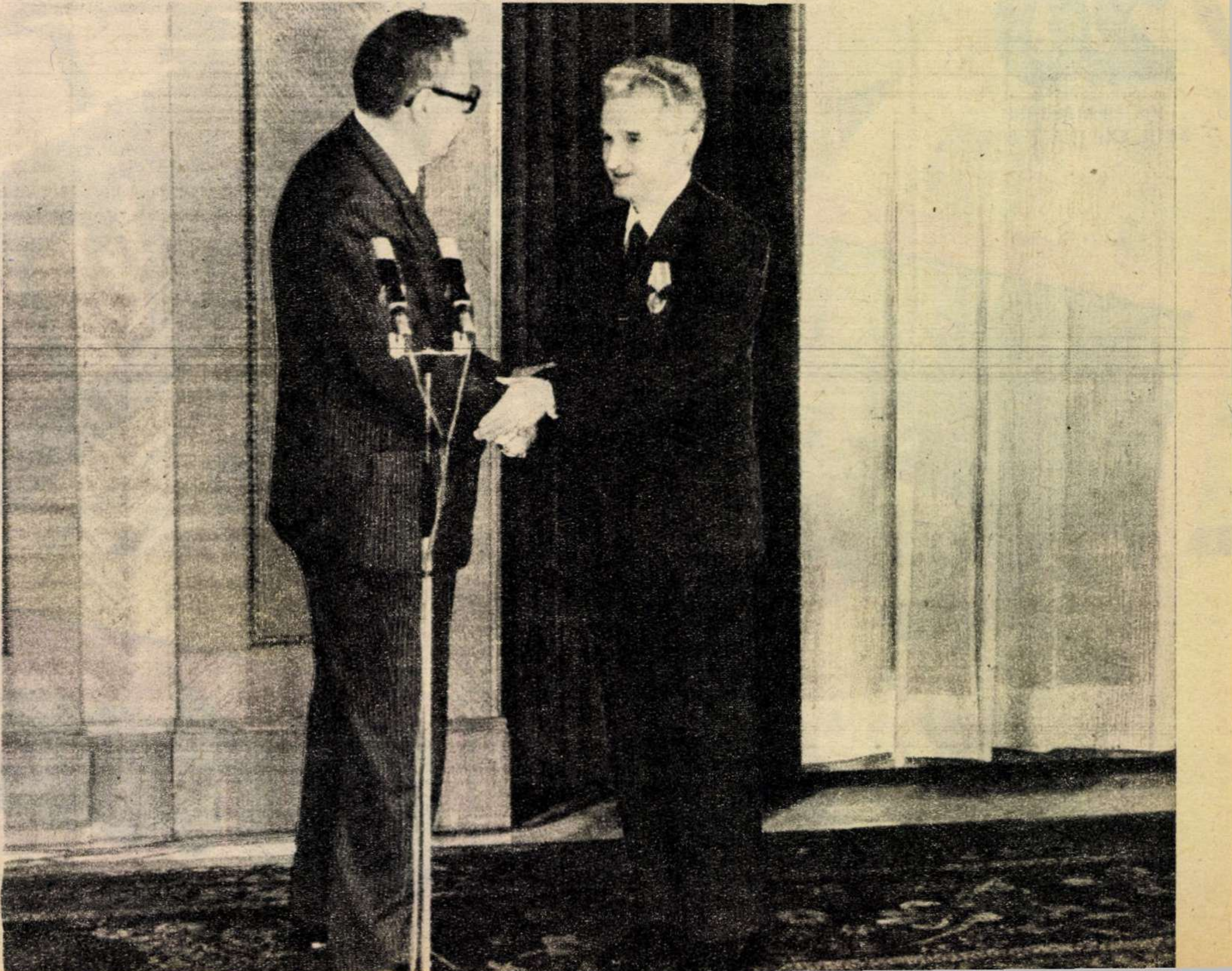

Obiectivele strategice de dezvoltare a societății noastre, de trecere în acest cincinal la un nou stadiu — de țară socialistă mediu dezvoltată — de realizare, pînă în anii 2000, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de creare a condițiilor pentru afirmarea largă a principiilor comuniste de muncă și viață dau o perspectivă largă, minunată privind progresul patriei noastre.

NICOLAE CEAUȘESCU

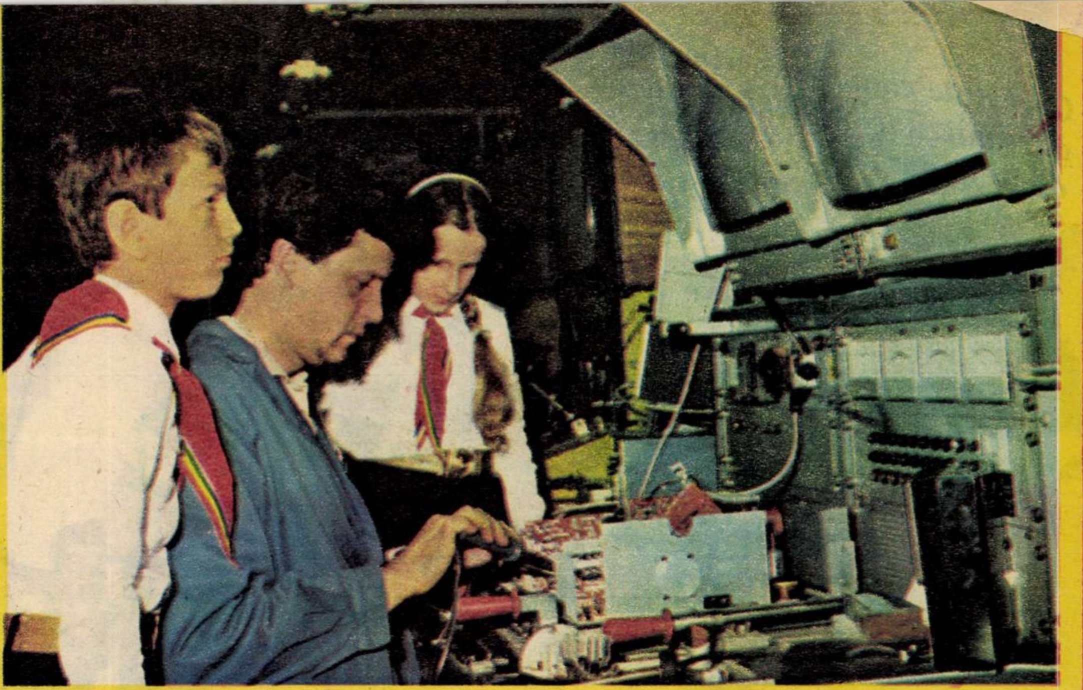

CALITATEA — dimensiune esențială a muncii noastre

După Congresul al IX-lea al partidului, în anii rodnici ai Epocii Nicolae Ceaușescu, poporul român, în frunte cu comuniștii, a trecut la valorificarea deplină a marilor sale resurse de muncă creatoare, de inteligență, de hărnicie, de răspundere patriotică pentru destinul țării.

La chemarea partidului, oamenii muncii și-au mobilizat forțele și au trecut la înfăptuirea cutezătoarelor proiecte elaborate de partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Treptat, aceste proiecte au început să devină realități. Era nevoie de mai multe întreprinderi industriale din toate domeniile. Și au început să se ridice, în toate județele, moderne platforme în care au fost grupate combinate siderurgice și chimice, uzine constructoare de mașini, de mecanică fină și de optică, de electrotehnică și de electronică, de avioane și multe altele. Era nevoie de mai mult oțel, de mai multe tractoare, mașini agricole, utilaje pentru construcții, strunguri, motoare, vapoare. „Mai mult“ era deviza ce însuflețea toate colectivele de muncă din orice domeniu de activitate. În același timp, oamenilor muncii li se cerea să învețe, să lucreze mai bine.

În cei aproape douăzeci și trei de ani de la Congresul al IX-lea, țara a străbătut un drum de împliniri fără precedent în întreaga sa istorie. România dispune acum de uzine moderne, dotate la nivelul tehnicii mondiale. Are unități puternice în toate domeniile vieții economico-sociale: în agricultură, în știință, învățămînt și cultură, ocrotirea sănătății, în celelalte sectoare de activitate. În toate aceste unități lucrează oameni cu înaltă pregătire, formați în acești ani de puternic avînt pe calea progresului și civilizației. În actuala etapă, calitatea muncii și a roadelor muncii devine un factor de prim ordin al edificării noii societăți. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, în expunerea **„Cu privire la unele probleme ale conducerii activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale“**, în acest an, în acest cincinal **„pe primul plan trebuie să punem calitatea“**. Dar a munci la un înalt nivel calitativ înseamnă a învăța la același nivel. Secretarul general al partidului sublinia în acest sens: **„Ceea ce spunem tineretului e valabil pentru toți: învățați, învățați și iar învățați“.**

Cînd vorbim de calitate, trebuie să ne gîndim la realizarea de produse cu caracteristici superioare, care să fie competitive pe plan mondial, la aplicarea celor mai înalte cunoștințe științifice în lucrarea pămîntului, la ridicarea unor edificii trainice, care să răspundă exigențelor vremii noastre. Prin realizările sale, poporul nostru a demonstrat că este apt pentru astfel de înfăptuiri. O dovedesc numeroasele produse industriale căutate în țări de pe toate continentele. O dovedește Canalul Dunăre-Marea Neagră, grandioasă magistrală albastră ce reflectă forța economiei noastre naționale. O dovedește metroul din Capitală — operă a constructorilor și arhitecților români, ce se înfăptuiește cu sprijinul larg al industriei noastre naționale. O dovedesc multe alte realizări din anii Epocii Nicolae Ceaușescu. Dar răspunderile, pe planul asigurării noii calități a muncii, sînt tot mai mari, tot mai numeroase, pentru că și obiectivele din actuala etapă sînt mai mari, mai cutezătoare. Ele pot fi împlinite numai prin munca plină de avînt a întregului popor, ridicată la cotele celei mai înalte calități.

Construcția societății socialiste multilateral dezvoltate nu este însă opera unei singure generații. Treptat, noile generații de oameni ai muncii din toate domeniile se implică în măreața operă de edificare a noii societăți în România. Sînt generațiile tinere, cărora partidul le-a deschis larg porțile școlilor, ale instituțiilor de cultură, cărora le asigură o înaltă calificare, o pregătire multilaterală. Acestora li se cere să devină nu numai demne continuatoare a ceea ce se înfăptuiește, azi, prin munca întregului popor, sub conducerea partidului, ci și făuritoare de noi valori fundamentale. Lor li se cere să-și afirme spiritul creator, să-și însușească cele mai noi cuceriri ale științei, ale cunoașterii. Pentru că și de aici înainte — mai mult ca pînă în prezent — dezvoltarea societății, în general, și creșterea economică, în special, vor fi posibile doar prin dezvoltarea corespunzătoare a orizontului științific și cultural al oamenilor muncii.

Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a subliniat în repetate rînduri că, azi, în societatea contemporană, în condițiile noii revoluții tehnico-științifice, verbul **a munci** nu se referă numai la producerea de bunuri materiale. **A munci** înseamnă, astăzi, a cerceta în laboratoarele științei, a inova ori a inventa noi produse, noi tehnologii, noi modalități de organizare a muncii, a făuri opere literare ori artistice, a învăța.

Pionierii de azi vor fi, peste ani, muncitori cu înaltă calificare, lucrători ai ogoarelor, oameni de știință ori de cultură, medici, profesori. Ei se vor confrunta, în avanposturile viitorului, cu exigențele și cerințele muncii de înaltă calitate și productivitate. Acum însă, cît sînt pe băncile școlii, munca lor o constituie învățătura. Și această muncă se cere a fi realizată la cotele celei mai înalte calități. Aceasta este sarcina primordială a tuturor purtătorilor cravatei roșii cu tricolor.

CÎNTEC

Înaltă-i dimineața acestor vii hotare!
În strălucirea lumii atinge sensul pur,
Ca la un semn în care grădinile solare
Imensa lor culoare ar revărsa-o-n jur.

Și parcă-ntreaga-i ființă ar strînge
într-o filă
Virtuțile de preț, adînca-nțelepciune,
Puterea, trăinicia și pacea ei fertilă
Rodind în frumusețe, ea însăși o minune.

E armonia cîntecului încăpător acum,
Cel ce cuprinde sensul iubirilor de țară,
Nemărginind destinul acestui falnic drum
Și însăși demnitatea care-l înconjoară.

VIOREL SÂMPETREAN

Cercul de chimie experimentală al pionierilor brăileni, la 10 ani de la înființare.

DE LA MANUAL... LA PROPRIILE DESCOPERIRI!

Într-o frumoasă zi de mai a anului trecut, pe malul lacului Sărat de la Cîineni Băi, județul Brăila, au poposit cîțiva pionieri.

Dintr-o geantă voluminoasă, Doru Dascălu a scos pe rînd mai multe sticle și eprubete, în timp ce Brîndușa Crăciun și Zemy Apfelbaum au așezat pe iarbă sticluțe de reactivi, termometre și alte cîteva ustensile de laborator.

Mai intîi au scufundat în apă termometrele. În carnețelele pe care și le aduseseră cu ei, copiii așterneau cu rigoare observațiile făcute: față de luna precedentă, cînd efectuaseră un experiment asemănător, temperatura apei crescuse cu 5—6°C. Apoi intrară în rol eprubetele. Doru Dascălu se aplecă cu grijă și umplu, rînd pe rînd, cîteva dintre ele, trecîndu-le apoi celorlalți. În lumina soarelui, conținutul eprubetelor avea culoare gălbuie și o transparență slab tulbure. În carnețelele prietenilor noștri apăru deîndată încă o observație importantă: pe timp frumos, cînd cerul e senin, apele lacului Cîineni Băi au cu totul alt aspect decît în zilele cu cer înnorat și vînt! După alte cîteva observații, Doru, Cristina și Zemy au umplut cîteva sticle cu apă din lac și au luat cîteva probe de nămol. Au strîns totul cu grijă și au pornit spre laboratorul de chimie experimentală al Casei pionierilor și șoimilor patriei Brăila.

Cercetările celor 180 de pionieri chimiști au continuat zile la rînd la masa de lucru. Așa au aflat gradul de salinitate a apei. Cu ajutorul unor reactivi au determinat apoi clorul și sulfații din compoziția apei din lac, precum și tipul de nămol, efectele terapeutice ale acestuia.

Peste cîteva luni, la sesiunea de referate și comunicări științifice de la Craiova, unde s-au întîlnit cu pionieri pasionați de chimie din întreaga țară, rezultatul cercetărilor a fost făcut cunoscut tuturor celor prezenți. Comunicarea cu titlul „Analiza chimică a apei și a nămolului de la Cîineni Băi“ le-a adus pionierilor chimiști de la Brăila premiul I. Este încă unul dintre numeroasele premii pe care tinerii chimiști din Brăila le-au obținut de-a lungul anilor.

Unul dintre principiile de bază ale muncii lor este ca fiecare copil care ia loc la masa de lucru să știe să mînuiască cu pricepere aparatura și să învețe prin a descoperi. Așa se face că în numeroasele seturi de fișe individuale păstrate la cerc sînt notate observațiile și concluziile a sute de experiențe. Din ele putem afla, de pildă, cum au reușit pionieri ca Laura Albu, Lorena Coman, Ștefan Iulian, Viorica Giosanu și alții să determine unele substanțe necunoscute prin analize chimice, care este comportamentul unor materiale și substanțe față de curentul electric, cum se determină cifra de iod a unei benzine etc. Multe aparate din dotarea cercului sînt realizate de înșiși membrii lui. Cu un astfel de aparat — distilatorul solar —, copiii obțin zilnic cantitatea de apă distilată necesară experiențelor pe care le efectuează.

La un moment dat, ca să poată determina gradul de umiditate a atmosferei aveau nevoie de un higrometru chimic. După ce li s-a explicat din ce este compus și cum funcționează, cineva din cerc a venit cu o idee: e un dispozitiv destul de simplu, de ce nu l-am construi și singuri? Cu toții au fost de acord și, îndrumați de tovarășa profesoară Suzana Pencea, fiecare și-a construit cîte un astfel de dispozitiv. Unii dintre ei și l-au instalat acasă, așa că „mesajul“ transmis de clorura de cobalt din dispozitiv, substanță ce-și schimbă culoarea de la albastru la roz, după starea vremii, poate fi citit acum, în fiecare zi, și de către frații mai mici ai prietenilor noștri. Dar de la construcția unui higrometru sau realizarea în laborator a unei „grădini“ chimice, pînă la cercetarea evoluției calității apelor Dunării pe raza județului Brăila, de pildă, e un drum lung. Copiii l-au parcurs cu pasiune în tovărășia eprubetelor și a retortelor, a creuzetelor, a pîlniilor de separare și a diferitelor tipuri de substanțe reactive cu ajutorul cărora și-au dezvăluit singuri multe dintre tainele chimiei.

Acum sînt preocupați de alte cîteva noi teme de cercetare, ale căror rezultate vor fi prezentate la sesiunile de referate și comunicări științifice de la Bacău și Constanța, unde au fost invitați să participe.

Liliana Iliescu împreună cu colega ei de clasă Consuela Rîmniceanu sînt interesate de studierea în amănunțime a ozonului și a proprietăților lui. Aceste cunoștințe le sînt necesare pentru realizarea unei teme de cercetare referitoare la acțiunea ozonului asupra apelor industriale uzate de pe platforma chimică Chiscani—Brăila.

Prin experimentele pe care urmează să le efectueze, ele vor să demonstreze că, prin ozonizare, apele reziduale pot fi curățate de fenoli. E o temă deosebit de interesantă, cu concluziile căreia cele două pioniere vor reprezenta cercul la sesiunea științifică de referate și comunicări ce va avea loc la Bacău.

În acest an, cînd cercul de chimie experimentală împlinește 10 ani de activitate, un nou eșalon de pionieri, care și-au petrecut multe din ceasurile lor libere în laborator, vor păși pe porțile liceelor industriale. Cunoștințele acumulate și aprofundate prin propriile experimente și cercetări le deschid tuturor calea spre noi și noi descoperiri, spre însușirea unor profesii necesare economiei județului și întregii țări.

ECATERINA ROȘCA

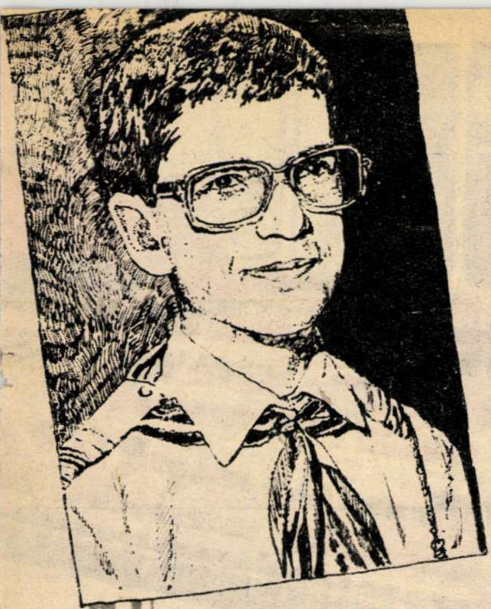

Un zîmbet prietenesc pentru...
PAUL

La Şcoala nr. 13 din Galaţi mulţi pionieri ar dori să semene cu Paul! Cum să nu vrei ca în catalog să surîdă numai note foarte bune sau să reprezinţi cu cinste şcoala la concursurile pe obiecte de studiu?! Cum să nu-ţi doreşti să fii primul în întrecerile sportive şi să te numeri printre primii în cele cultural-artistice?! Dar mai ales cum să nu-ţi doreşti să fii de folos colegilor în orice împrejurare, să fii mereu optimist şi să te porţi întotdeauna cum se cuvine?!

Acum cred că aţi înţeles şi voi, dragi cititori, de ce pionierii Şcolii nr. 13 din Galaţi doresc să-i semene lui Paul Chintuială, elev în clasa a VII-a B, comandantul unităţii.

Un zîmbet prietenesc pentru Paul, ca răspuns la zîmbetul cald cu care zi de zi îşi înconjură colegii, şi la modul exemplar în care-şi face datoria de elev şi pionier comandant de unitate.

FOTO REPORTER
„Cutezătorii"

În lumea minunată a artei:

- Mica violonistă Cezara Răileanu a cucerit nu numai admiraţia auditoriului, ci şi pe aceea a fotoreporterului **Cristi Asăvoaie** de la cercul foto-cineclub de la **Casa pionierilor şi şoimilor patriei** din **Iaşi.**

- Din bogata fototecă a pionierilor fotoreporteri de la **Casa pionierilor şi şoimilor patriei** din **Sibiu,** vă prezentăm formaţia renumitului grup vocal folcloric al pionierilor din **Porumbacu de Sus.**
- „Deocamdată la masa de lucru, apoi pe scenă", îşi explică imaginea **Marcu Obreja,** pionier fotoreporter la **Casa pionierilor şi şoimilor patriei** din **Galaţi.**
- **Carmen Mocanu** din clasa a IV-a, **Şcoala nr. 1 Buzău,** a dat o raită la cercul cineclubiştilor Casei pionierilor şi şoimilor patriei. Aşa s-a născut această frumoasă imagine trimisă rubricii noastre.

Ritm

Intrînd în „Atelierul fanteziei" de la Palatul pionierilor şi şoimilor patriei, pioniera-reporter Gabriela Dragomir a descoperit la masa încărcată cu toată recuzita de pictură o fetiţă cît un... ghemotoc: Alina-Elena Pîrvănescu, o pictoriţă în vîrstă de ...3 ani! • **Oana-Alexandra Mitrof** de la Şcoala Poiana Cîmpina ne scrie că detaşamentul clasei ei — a VI-a B —, fruntaş la învăţătură (fără nici un corigent) şi la disciplină (numai cu note de 10 la purtare), şi-a îndeplinit şi angajamentul de muncă patriotică asumat pentru anul 1988. Iată încă un detaşament care merită felicitări • **Pentru actuala ediţie** a concursului „Start spre viitor", membrii cercului de mecanică-auto-carturi de la C.P.Ş.P. Bîrlad ne anunţă că au pregătit o foarte utilă machetă didactică: „Instalaţii de aprindere pentru motoarele cu aprindere prin scîntei" • **Mergînd în Pădurea Pleşa** împreună cu tatăl său, Radu Pop (din Sebiş — Arad) a descoperit într-un tufiş un pui de căprioară care zăcea neputincios. Radu l-a adus acasă şi după ce l-a hrănit un timp cu... biberonul, acesta s-a înzdrăvenit. Cînd i s-a deschis însă poarta spre pădure, el a „refuzat" să părăsească ograda şi să renunţe la prietenul său Radu • **Iată o iniţiativă** ce aparţine formaţiei instrumentale de muzică de la C.P.Ş.P. din Oneşti: organizarea, începînd din primăvara acestui an, a Festivalului-concurs de muzică uşoară şi dans modern „Tinereţe la Oneşti".

LA REDACŢIE A SOSIT O SCRISOARE

Livada cu cireşi

Se zice pe la noi, prin Bistriţa, că pe om îl cunoşti cu adevărat numai după ce l-ai văzut muncind! De aceste cuvinte mi-am amintit văzîndu-i pe feciorii noştri de la Şcoala din Prundu Bîrgăului amenajînd în comună o livadă cu peste o sută de cireşi. Poate că nu vi se pare un lucru ieşit din comun, pentru că şi în alte localităţi copiii plantează pomi fructiferi, sădesc flori, ajută la împăduriri. La noi însă, lucrurile au fost într-un fel mai deosebite, după părerea mea. În cîteva cuvinte, este vorba de o lucrare de amploare la care pionierii au muncit cu un entuziasm care ne-au mulţumit tare mult pe noi, părinţii lor. Ba, văzîndu-i atît de inimoşi, mulţi ne-am luat din timpul nostru ca să-i putem îndruma şi ajuta. Pentru că se angajaseră la o treabă foarte importantă: pe un teren arid şi pietros din mijlocul comunei, ei s-au gîndit să amenajeze o livadă şi o grădină cu flori ornamentale, cu arbuşti şi chiar cu legume.

După cum spuneam, terenul era pietros şi pentru a-l îmbogăţi au fost necesare 200 de care de pămînt fertil. Copiii comunei l-au pregătit, l-au fărîmiţat şi l-au împrăştiat pe toată suprafaţa, după care au împrejmuit tot terenul. Multe zile la rînd locul acela părea un stup cu albine harnice. Cei doi copii ai mei, şi ei pionieri, nu mai conteneau cu vorba, cînd veneau acasă, despre mersul lucrărilor.

În unele treburi i-am ajutat şi noi, cei mari, dar se poate afirma, cu toată convingerea, că livada cu cireşi, parcul şi grădina din centrul comunei sînt rodul hărniciei copiilor noştri. Ne mîndrim cu ei!

EMIL ANDRECUŢ,
comuna Prundu Bîrgăului,
judeţul Bistriţa-Năsăud

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

MARCA SEMĂNĂTOA

La „Semănătoarea", vremea secerişului vine mai devreme decît pe ogoare. Încă de pe acum, aici, la această mare întreprindere de maşini agricole a Bucureştiului unduirile lanurilor străbat ca o adiere de aer proaspăt dinspre cîmpiile ţării. Mirosul de pîine al noilor recolte se simte ca o bucurie retrăită cu intensitate de miile de muncitori ai acestei citadele industriale, oameni ale căror gînduri şi fapte — la fel ca ale altor lucrători din numeroase întreprinderi ce îşi leagă destinul de agricultură — nu pot fi despărţite de munca ţăranilor şi agricultorilor. Şi este firesc să se întîmple aşa în destinul unui popor cum este al nostru, pentru care grîul înseamnă coloana infinită a existenţei omului. Istoria acestor locuri înscrie dintotdeauna grîul ca o emblemă a vieţii la români. Aşa ne povestesc scrierile rămase de la Herodot, aşa ni se arată pe monezile descoperite în vechile cetăţi Tomis şi Callatis, ce purtau, încă acum 2 500 de ani, pe o faţă chipul zeiţei Demeter (a agriculturii), iar pe cealaltă spice de grîu. Emblemă a istoriei noastre, grîul a urcat în stema nouă a patriei, dînd strălucire unei avuţii pe care ţăranii şi muncitorii o făuresc deopotrivă.

O întreprindere de performanţă...

Fără „Semănătoarea", agricultura noastră ar fi lipsită de unul dintre braţele sale cele mai vînjoase. Alături de tractoare, semănători, maşini de fertilizat pămîntul, combinele ce poartă marca întreprinderii din Bucureşti dau forţa fără de care harnicia şi priceperea ţăranilor şi mecanizatorilor nu ar avea aceiaşi sorţi de izbîndă spre înaltele piscuri ale noii revoluţii agrare. Şi pentru ca an de an aurul holdelor de grîu să înzecească bogăţia hambarelor ţării, la „Semănătoarea" a început, de cîţiva ani, o adevărată bătălie pentru nou, pentru modernizare, pentru performanţă.

De fapt, competiţia cu timpul, lupta pentru înnoire şi performanţă străbate ca un fir roşu existenţa de aproape 40 de ani a acestei unităţi. Atunci, în 1949, cînd a fost semnat actul de naştere al întreprinderii, „Semănătoarea" a produs prima unealtă mai perfecţionată a agriculturii noastre. Aceasta a fost chiar o... semănătoare folosită la aşezarea sub brazdă, pe două rînduri, a porumbului. După doi ani s-a creat semănătoarea de cereale pe 24 de rînduri, cu tracţiune mecanică. A fost o etapă. A doua începe odată cu fabricarea primelor maşini ce vor înlocui truda de veacuri a secerătorilor grîului. În 1956 se produceau cele dintîi combine pentru recoltarea cerealelor, utilaje care vor ridica mereu prestigiul emblemei „Semănătoarea". Produsul de marcă este combina C-12, cu forţă proprie de deplasare, capabilă să recolteze 32 de culturi diverse. De atunci, din 1969 şi pînă în prezent s-au realizat zeci de mii de combine autopropulsate destinate agriculturii noastre. Fără ele culegerea recoltelor pămîntului ar fi, astăzi, de neînchipuit. O combină produsă la „Semănătoarea" înlocuieşte în zilele fierbinţi ale verii munca a peste 100 de oameni. O performanţă pe care colectivul întreprinderii este hotărît s-o depăşească. Cum?

Prin modernizare. Dacă pentru ţărani şi mecanizatori secerişul grîului şi strînsul porumbului nu mai pot fi concepute altfel decît cu aceste maşini minunate care sînt combinele, pentru muncitorii şi inginerii de la „Semănătoarea" viitorul înseamnă a înnoi, a perfecţiona, a automatiza. Sînt verbe ce se conjugă deja la timpul prezent. Noutăţile tehnice găsesc acum, la această întreprindere, porţile larg deschise. Pentru că obiectivul modernizării acesta este: calitatea înaltă a produselor. Pentru atingerea lui, întreaga întreprindere a devenit un vast şantier. La terminarea lui, în viitorul cincinal, „Semănătoarea" va fi o unitate industrială a tehnicii de vîrf, cu sisteme de organizare şi conducere bazate pe calculatoare, cu instalaţii robotizate de vopsire şi sudare, cu linii automate de asamblare a unor produse de competitivitate mondială

...cu oameni de performanţă

Era de-abia luna aprilie, dar la „Semănătoarea" freamătul secerişului se desfăşura din plin. Pe platforma de încercare a combinelor, mecanizatori şi specialişti din toate colţurile ţării fă-

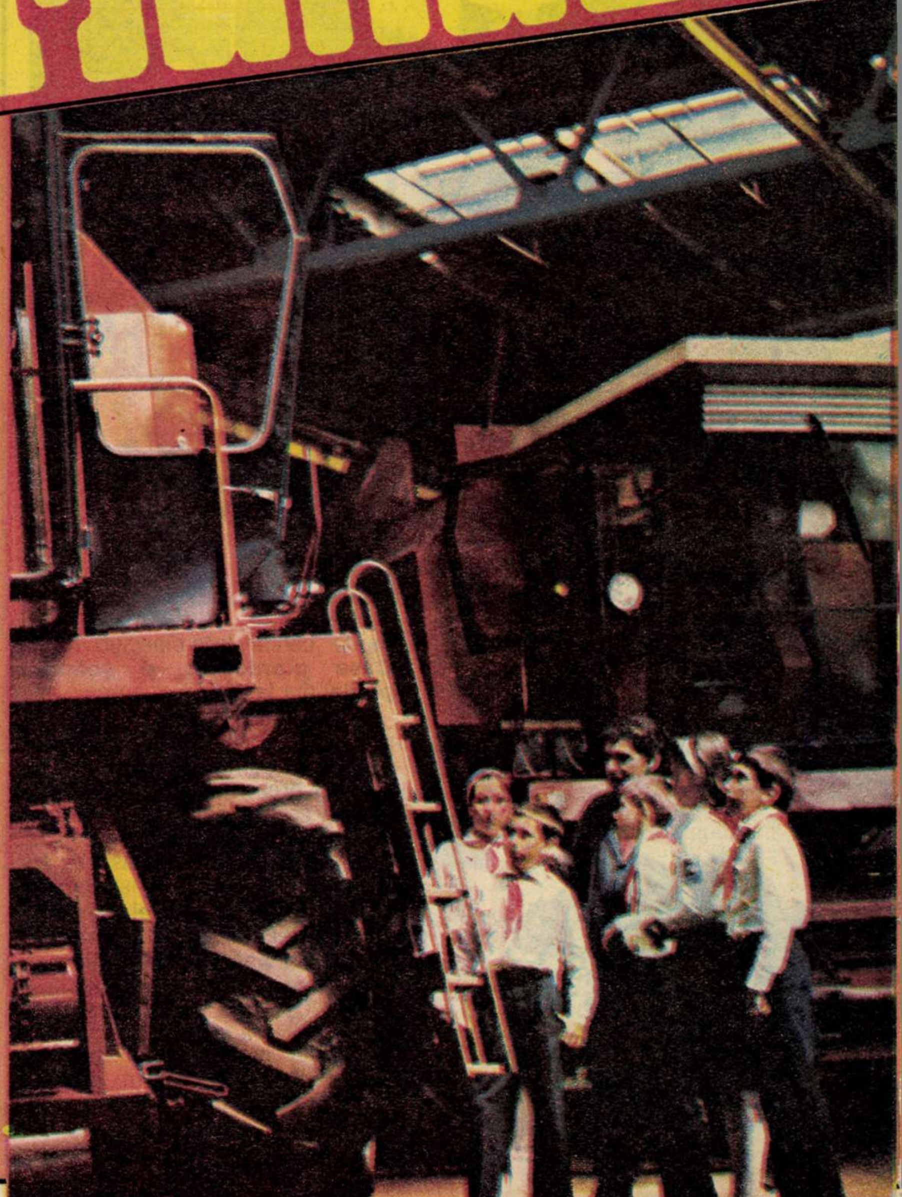

AREA

o garanție a recoltelor bogate

ceau ultimele probe înainte de a tăia drum prin lanurile de grîu. Alături de ei, muncitorii și inginerii întreprinderii efectuau ultimele retușuri acestor fortărețe ale cîmpiilor. Prezența lor este resimțită însă și la fața locului, acolo unde se dă bătălia recoltelor. În fiecare campanie agricolă, 150—200 de lucrători de la „Semănătoarea" București îmbracă salopeta de combainer, încercînd primii mașinile noi, livrate în fiecare an agriculturii. Este o datorie și, totodată, o garanție a răspunderii pe care colectivul întreprinderii și-o asumă, împreună cu oamenii ogoarelor, în acești ani ai recoltelor înalte. „Semănătoarea" reprezintă astfel un adevărat avanpost al noii revoluții agrare la a cărei înfaptuire își pun semnătura numeroși constructori de mașini agricole ce și-au găsit împlinirea în profesie și în viață aici, în mijlocul colectivului în care muncesc și trăiesc. Stă mărturie, printre altele, și „fișa" profesională a muncitorului Ion Cozma. A venit la „Semănătoarea" în chiar anul înființării. De atunci și-a pus semnătura pe fiecare dintre produsele ce au marcat „saltul" întreprinderii: de la primele unelte agricole și mobilier metalic pînă la modernele „uzine" de azi ale cîmpiilor. Din 1969 nici o piesă, nici un șurub ce intră în alcătuirea părților în „mișcare" ale combinelor — transmisia mașinii, bătătorul de spice, transportorul de grîu — nu a scăpat atenției și grijii șefului de brigadă Ion Cozma. Calitatea înainte de toate — aceasta este deviza sub care este cunoscută în întreaga întreprindere activitatea sa. Calitatea produselor, dar și a oamenilor. Pentru că dacă orice produs ieșit de pe banda de montaj a brigăzii pe care o conduce înseamnă deopotrivă un certificat de bună funcționare, nu este mai puțin adevărat că prestigiul de care se bucură astăzi veteranul s-a clădit odată cu formarea a noi și noi generații de muncitori. Într-adevăr, acum, în pragul pensionării, muncitorul Ion Cozma nu deține doar performanța de a fi printre primii lucrători de la „Semănătoarea", ci și pe aceea că prin școala măiestriei sale au trecut cei mai mulți dintre șefii de brigadă de la montaj general, între care Constantin Dragotă, Gheorghe Păun, Marian Dina, Florin Profir. Oameni pe a căror putere de muncă și creație se înalță efigiile viitorului.

Alături de ei, generația tînără își aduce investiția sa de gîndire și pasiune. Utecistul Ionel Păunescu ne împărtășește cu satisfacție succesele pe care reprezentanții de la „Semănătoarea" le-au avut la un recent simpozion științific național cu combina de capacitate mică, C-70, și una dintre tehnologiile de vîrf — prelucrarea prin deformare plastică a roților dințate de lanț, asimilate în întreprindere. O generație nouă ce își pune cu abnegație semnătura pe marea performanță de mîine. Iată doar cîteva nume: Nicolae Zop, Mariana Dumitrică, Ionel Păunescu, Costică Petroiu, Mariana Căiuțeanu ce se înscriu deja în cartea de vizită a realizărilor de azi și de mîine ale Întreprinderii „Semănătoarea".

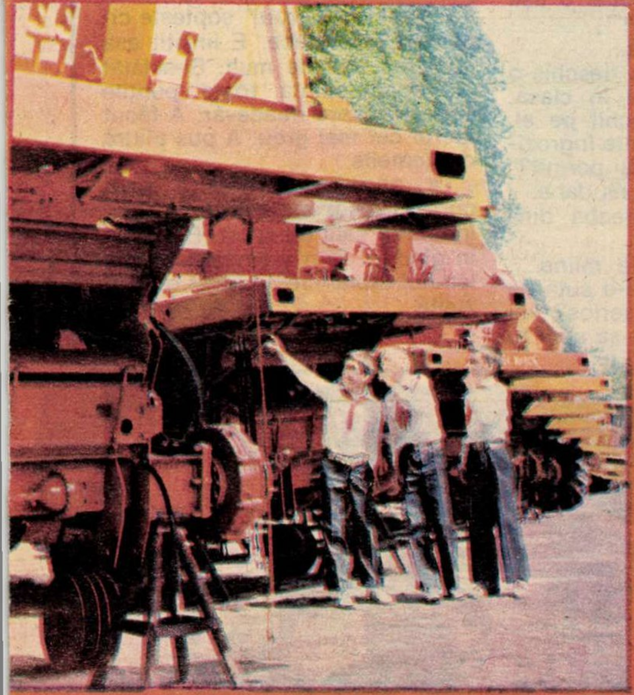

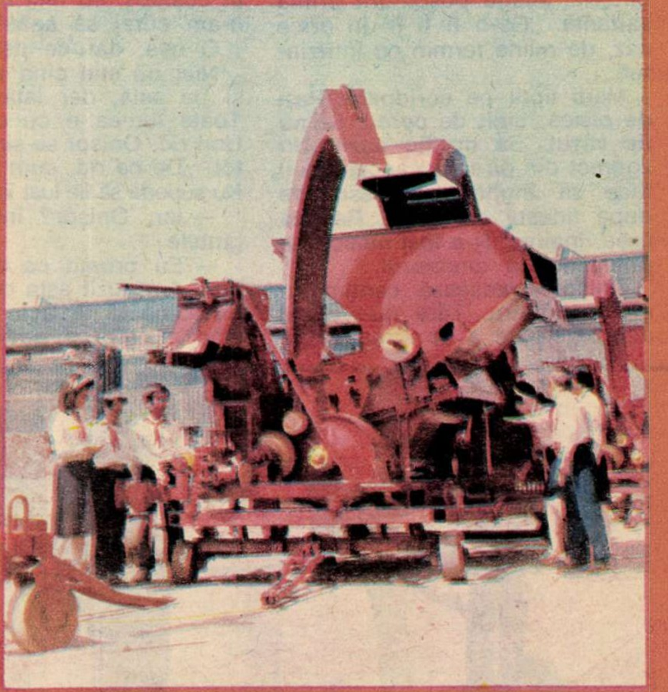

ȘCOLI CARE VĂ AȘTEAPTĂ!

Meseria de mecanizator agricol a devenit astăzi una dintre profesiile de prestigiu ale satului românesc. Fără oameni calificați în conducerea și repararea tractoarelor, semănătorilor, combinelor, a zecilor de mașini ce alcătuiesc zestrea agriculturii noastre, roadele pămîntului nu s-ar ridica la nivelul recordurilor pe care le-au înregistrat în ultimii ani. Și voi puteți obține cunoștințele necesare pentru a deveni oameni de nădejde în această ramură a economiei naționale. Pentru aceasta o rețea puternică de licee ființează în fiecare județ, cele mai multe dintre ele fiind în centrele agroindustriale. Baza materială modernă din dotare, precum și cadrele de specialitate din aceste unități de învățămînt asigură, atît în școlile profesionale cît și în treapta a doua de liceu, dobîndirea temeinică a cunoștințelor teoretice și practice necesare profesiei de mecanizator agricol. Tuturor, succes!

...și mașini de performanță

Nu credem sa existe vreunul dintre voi, cititorii, care să nu fi văzut la lucru, pe întinsele cîmpii ale țării, combinele de cereale fabricate pe malul Dîmboviței. Dar ce este o combină? Am putea spune că ea se aseamănă cu o adevărată uzină pe roți. Într-adevăr, o combină este un ansamblu mecanizat ce efectuează, în același timp, lucrări și operații pe care, pînă nu de mult, le făceau cel puțin trei mașini agricole. O combină C-12 înlocuiește un tractor, pentru că ea se deplasează cu forțe proprii, apoi secerătoarea și batoza ce efectuau separat tăierea și treieratul grîului. Așadar, trei mașini într-una singură. Pentru a ne convinge de avantajele unui asemenea complex mecanizat de recoltare a cerealelor, să „urcăm" în cabina de comandă a unei combine C-12. Toate instalațiile sînt pregătite pentru a intra în lan. Dăm drumul la motoare și primul care începe să funcționeze este un aparat ce apleacă plantele și le introduce în platforma de tăiere. De aici sînt dirijate spre mașina de treierat unde spicele sînt „scuturate" pînă ce cad toate boabele. Urmează separarea acestora de paie și depozitarea lor într-un buncăr de unde vor fi încărcate, tot mecanizat, în saci sau în remorcile ce însoțesc combinele. Sînt, toate acestea, performanțe ce au făcut cunoscute mașinile cu marca „Semănătoarea" nu numai în țara noastră, ci și peste hotare. Și nici nu poate fi altfel în condițiile în care unele dintre aceste mașini sînt unice în lume. Așa cum este combina de pantă ce poate recolta cereale în zonele deluroase a căror înclinare poate atinge pînă la 24 de grade. La rîndul lor, combinele C-12 M și C-14 rivalizează cu cele mai bune mașini de acest fel din lume, în timp ce combina de recoltat porumb pe 6 rînduri asigură mecanizarea completă a acestei plante, fiind capabilă ca, la o singură trecere, să culeagă și să depănușeze porumbul, să-l depoziteze din mers într-o remorcă, în alta să evacueze cocenii tăiați și tocați. În urma ei, pămîntul, eliberat de roadele recoltei, este gata să primească tractoarele și semănătorile. Dar spiritul de creație și inovație al cercetătorilor și specialiștilor nu s-a oprit aici. Se caută noi soluții de îmbunătățire a performanțelor combinelor aflate în fabricație, se proiectează noi dispozitive care să sporească randamentul mașinilor în tot mai multe zone agricole și la tot mai multe culturi.

La „Semănătoarea" viitorul adaugă noi carate măiestriei și cutezanței colectivului ce își înscrie an de an noi izbînzi în măreața faptă a recoltelor bogate.

CONSTANTIN RĂDUȚ
Foto: TUDOR CRISTEA

Semafor

Curajul

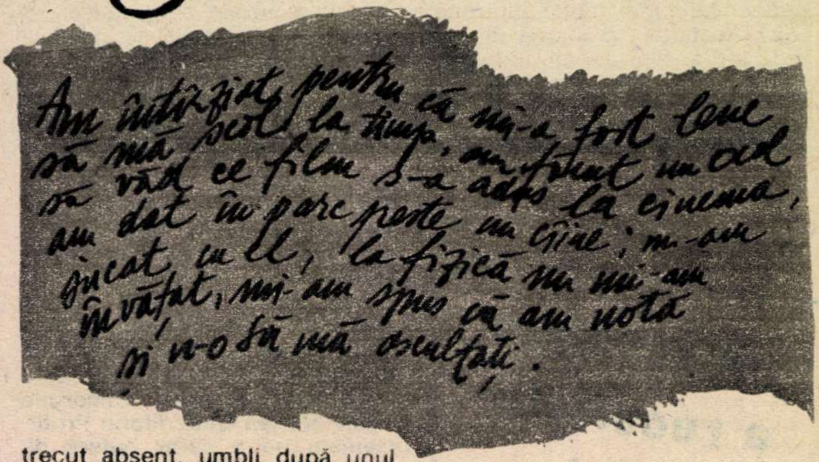

Am întîrziat pentru că mi-a fost lene să mă scol la timp, am făcut un ocol să văd ce film s-a adus la cinema, am dat în parc peste un cîine; m-am jucat cu el, la fizică nu mi-am învățat, mi-am spus că am notă și n-o să mă ascultați.

Iliuță Onișor intră în curtea școlii gîfîind ca un alergător de maraton, dar curtea e pustie. A sunat de mult. „Iar am întîrziat!“ oftează el și-și pune din nou dramatica întrebare: „Intru sau nu intru?“

Intri după profesor — discuții neplăcute: de ce ai întîrziat, unde ai fost, cînd o să isprăvești cu indisciplina.

Nu intri — alte necazuri: ești trecut absent, umbli după unul sau după altul să-ți dea tema pentru lecția următoare, te mai alegi și cu biletul de la diriginte către părinți...

Onișor are totuși prea multe absențe și o colecție întreagă de bilețele. Alege posomorît prima variantă. „Ce-o fi o fi. În orice caz, de mîine termin cu întîrziatul“.

Mers tiptil pe coridoare. Pași de pisică. Lipit de pereți. Să nu fie văzut. Să nu fie auzit. Un zgomot din direcția cancelariei îl face să înghețe. Se ascunde după ficusul cel mare. Respiră greu. Înainte. N-a fost nimic, dar putea să fie directorul.

Onișor avansează centimetru cu centimetru. Tare nu-i place acest gen de a se strecura pe furiș. S-a săturat pînă-n gît de el.

De prin clase se aud voci clare și liniștite.

Ale celor care au venit la timp.

„Ce bine de ei!“

Onișor îi invidiază.

„De mîine termin cu întîrziatul. Trebuie să intru în rîndul oamenilor“.

Ușa. Onișor atinge clanța. „Apăs sau?“ Nici nu mai știe de cîte ori a fost în situația asta. Totul i se învălmășește în cap. „De ce nu sînt curajos?! Oamenii au urcat pe Everest și zboară în cosmos, eu nici măcar o ușă n-am curaj să apăs?!“

O ușă, dar ce ușă...

Nici nu știe cînd a deschis-o și pe asta, dar iată-l în clasă. Toată lumea e cu ochii pe el. Unii rîd. Onișor se simte îngrozitor. „De ce rîd, cum își permit?“ Nu suportă să fie luat în rîs, dar e.

— Iar, Onișor? întreabă dirigintele.

— Eu promit că de mîine...

— Am auzit asta de-o sută de ori. Cine să te ia în serios? Îmi vine să cred că, decît să spui tu adevărul și să te apuci de muncă, mai degrabă o să crească trandafiri din lemnul tablei!

Onișor zîmbește, dar numai el știe cu ce efort fiindcă în realitate e fiert. Prin minte îi umblă numai acel „de mîine...“ Dar **acum** ce explicații să dea?

Dirigintele numără pe degete.

— Ți-a venit un unchi din provincie și l-ai așteptat la gară. Ți-ai uitat un caiet acasă și te-ai întors după el. Ți-a fost frică de un cîine. Te-a durut capul. Ți-a rămas în urmă ceasul. Pe toate le-ai spus. Pentru azi ce-ai mai inventat?

— Eu... am întîrziat fiindcă...

Mintea lui Onișor lucrează cu înfrigurare, mai rapid decît orice calculator. Caută motive. „Ăsta e bun... nu e... ăsta e mai bun... nu e nici el...“ Și deodată se trezește spunînd pe nerăsuflate:

— Am întîrziat pentru că mi-a fost lene să mă scol la timp, am făcut un ocol să văd ce film s-a adus la cinema, am dat în parc peste un cîine, m-am jucat cu el, la fizică nu mi-am învățat, mi-am spus că am notă și n-o să mă ascultați.

În clasă s-a făcut o mare tăcere. N-a spus nimic onorabil, dar toți îl privesc cu un soi de respect pentru că adevărul impune întotdeauna. „Pe cuvînt că e un adevărat erou!“ șoptește cineva. Onișor tace. E liniștit așa cum n-a fost de mult. Și-a tăiat cu bună știință toate punțile care duc spre neadevăr. A făcut lucrul cel mai greu. A pus piatra de temelie.

În pauză, alergătură prin curte. Onișor s-a retras filozofic îndărătul sălii de sport. E adîncit în gînduri. Și-n vremea asta, din lemnul tablei crește încet o frunzuliță...

OVIDIU ZOTTA

Epigrame

Unui lăudăros

Cînd e vorba de știință
Nu prea are elocință,
Dar ca să-și dea importanță
Nu-i ajunge o vacanță!

„Concordanță“

Am văzut ieșind din bloc
Doi școlari cam ciufuliți,
Nici cravatele călcate,
Nici pantofii lustruiți!

Unuia care lipsește nemotivat

Motivatu-mi-a Grigore,
Cînd sosi devreme-acas,
Că nu poate sta la ore
Chiar în fiecare ceas!

G. ZARAFU

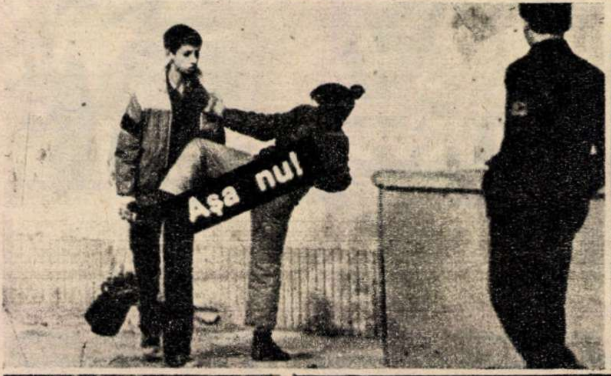

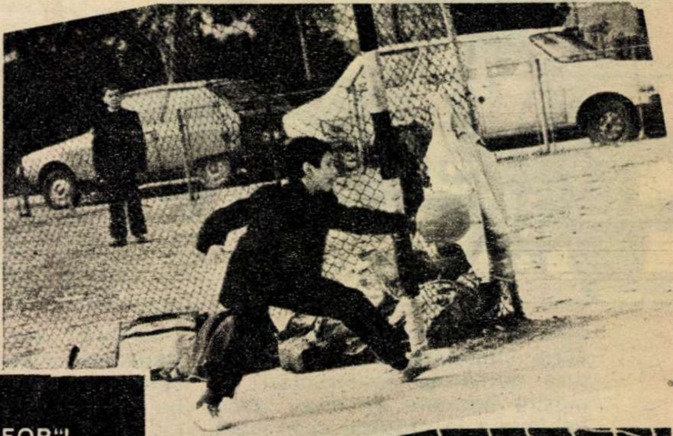

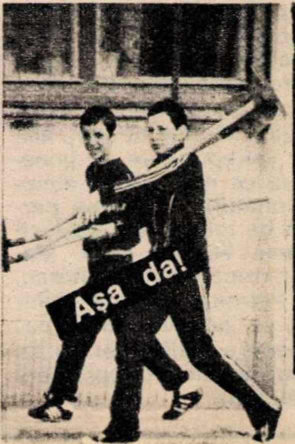

CINE-FOTO „SEMAFOR“!

Fotoreporterul de serviciu la „Semafor“ a surprins noi imagini în „tandem“.

Titlul primelor două ar putea fi „Prietenia și timpul liber‘ dar, de fapt, numai una singură îl merită!

Pentru celălalt „tandem“, vă propunem titlul „Un apărător de fotbal și un apărător al... neglijenței“. Ce părere aveți?

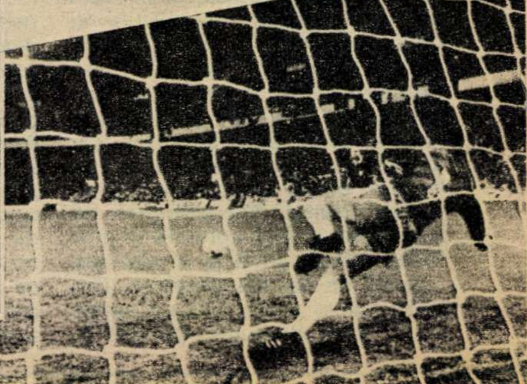

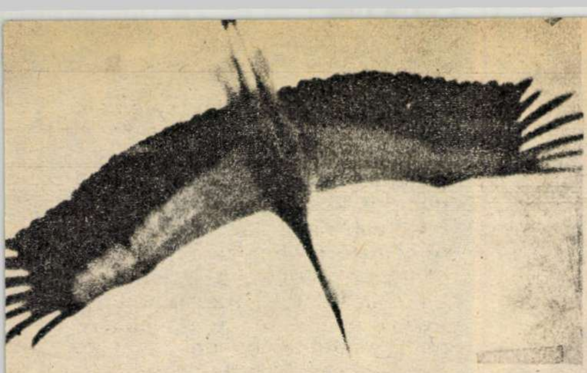

Aţi întrebat? Vă răspundem!

Recorduri

• CLAUDIA BUZENCHE din TECUCI vrea să afle cîteva dintre recordurile pe care le stabilesc în zbor păsările călătoare.

În timpul migraţiei, unele păsări ating adevărate recorduri, reuşind să parcurgă 3 300 km în zbor, aşa cum sînt cele care traversează oceanul pentru a ajunge din America de Nord în insulele Hawai. Păsările care trec peste Golful Mexic parcurg aproximativ 1 000 km, iar cele ce traversează Marea Mediterană fac un zbor continuu de 600—700 km. Majoritatea păsărilor zboară, în timpul migraţiei, la altitudinea de 400 m, doar puţine urcînd pînă către pragul de 1 000 m. Multe păsărele se mulţumesc însă cu 50—100 m înălţime.

Banda magnetică

• Aş vrea să ştiu din ce este fabricată banda magnetică folosită la casetofoane, ne scrie VIOREL ŢEPENEAG din PITEŞTI.

Banda magnetică este formată din doua părţi. Un suport realizat din poliester, policlorură de vinil sau celuloză, preparat special, ce trebuie să fie rezistent la tragere, flexibil şi să nu se deformeze la variaţiile de temperatură. Peste acesta se aşterne un strat magnetic, format dintr-o pulbere fină, care, de fapt, este formată din cristale microscopice de bioxid de crom, oxid feric ori de cobalt, produse ce au proprietăţi magnetice deosebite. Stratul magnetic, cu cît este mai fin cu atît redă semnalul înregistrat mai fidel. Prin trecerea benzii prin faţa „capului de înregistrare" al magnetofonului sau casetofonului micile cristale, de fapt fiecare fiind un mic magnet, se orientează într-un anumit fel, corespunzător cîmpului magnetic la care a fost supus, iar acesta variază în funcţie de sunetele transmise. Cu cît cîmpul magnetic este mai puternic cu atît este mai mare numărul magneţilor orientaţi într-o anumită direcţie. La redare procesul este invers. Micii magneţi influenţează cîmpul magnetic al „capului de redare", variaţiile acestuia fiind transformate în sunet. În imagine, o bandă magnetică fără sfîrşit, respectiv la terminarea căreia nu trebuie să se scoată rolele şi să se inverseze, ea trecînd automat pe o a doua pistă de înregistrare. Tot aici se vede capul magnetic (1) şi roţile de presiune (2), care obligă banda să se desfăşoare în ordine.

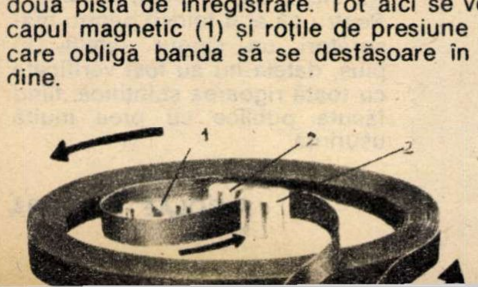

ATELIER PRACTIC

Poliţă universală

Dragi cititori, în camera voastra de lucru sau în apartament există unele colţuri poate nefolosite. De aceea ne-am gîndit că v-ar fi util ca în aceste spaţii nefolosite să vă construiţi singuri, din materiale refolosibile (lemn sau PAL), două tipuri de poliţe. **Poliţa A** (desen 1) se compune dintr-o placă de lemn cu lungimea de 100–150 cm (în funcţie de spaţiul disponibil), grosimea la alegere şi lăţimea de 30–40 cm (în partea de curbură), scăzînd proporţional spre capetele plăcii.

Se aleg alte trei bucăţele de lemn, cu aceleaşi caracteristici, la dimensiuni variabile, în funcţie de adîncimea plăcii iniţiale (la curbură). În placa iniţială şi plăcile intermediare se aplică cîteva tăieturi, în aşa fel încît, prin simpla îmbinare a acestora, să fie bine fixate, fără „lufturi". În partea de sus a plăcii de bază se aplică o agăţătoare. Acestea fiind făcute, poliţa este gata de aplicare pe colţul respectiv.

Poliţa B se confecţionează la fel ca poliţa A, numai că aceasta are altă configuraţie (desen 2). Vă dorim succes!

MARIA ZAMFIR

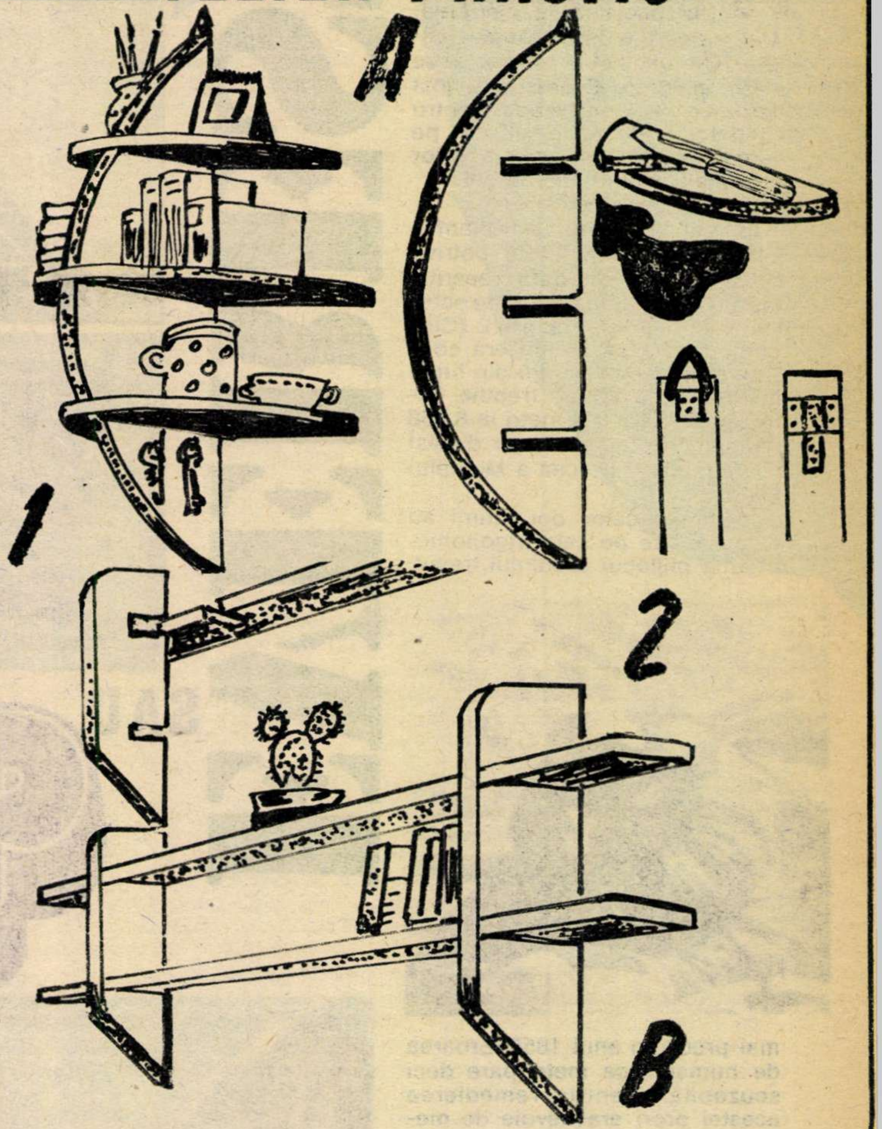

SPORT

CURS DE GIMNASTICĂ INDIVIDUALĂ

Zilnic, fiecare dintre voi, 10 minute de gimnastică!

SETUL 4

EXERCIŢIUL 1

Din stînd ghemuit, braţele sus (t1), revenire (t2).

Dozare, de 8 ori.

EXERCIŢIUL 2

Din aşezat, braţele lateral, îndoirea trunchiului înainte, miinile la vîrful picioarelor (t1), revenire (t2), îndoirea trunchiului înainte cu depărtarea picioarelor, miinile la vîrful picioarelor (t3), revenire (t4). Ciclul se repetă. Dozare, de 8 ori.

EXERCIŢIUL 3

Din stînd pe genunchi, braţele lateral, îndoire înainte cu arcuire, cu lăsarea şezutului pe călcîie (t1—2), revenire cu arcuire (t3—4). Dozare, de 8 ori.

EXERCIŢIUL 4

Din culcat dorsal, braţele lateral (t1), revenire (t2), depărtarea picioarelor în lateral (t3), revenire (t4). Ciclul se repetă. Dozare, de 8 ori.

EXERCIŢIUL 5

Din stînd, braţele pe şold, săritură pe loc pe ambele picioare (t1), săritură pe piciorul stîng, dreptul îndoit spre piept (t2), săritură pe ambele picioare (t3), săritură pe piciorul drept, stîngul îndoit spre piept (t4). Ciclul se repetă. Dozare, de 8 ori.

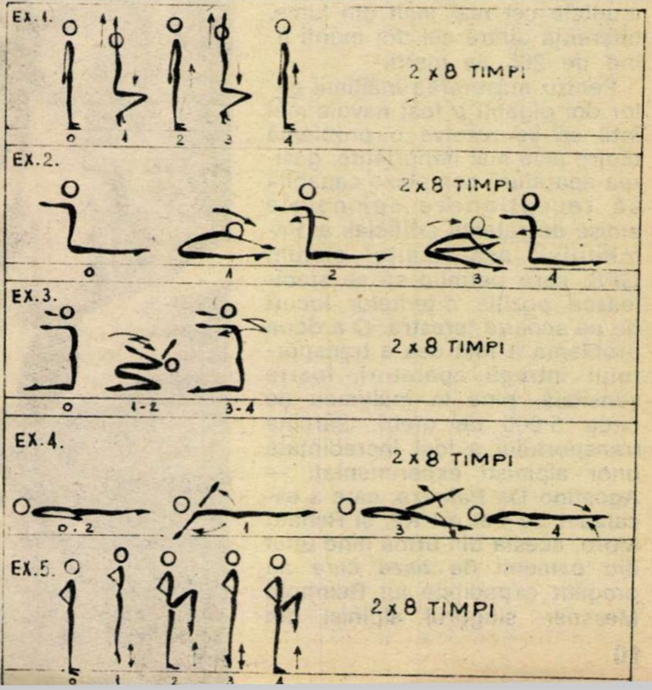

EVEREST SAU K2?

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII”

Raportați la scara planetei noastre, zece metri reprezintă o dimensiune infimă. Dar acești zece metri pot avea uneori o importanță capitală. De exemplu, pentru zece metri înălțime, Everestul a fost detronat — vom vedea pentru cît timp — de pe locul întîi pe care îl deținea în ierarhia celor mai înalți munți din lume!

Despre ce este vorba?

În anul 1987, un astronom a făcut cunoscut faptul că, potrivit calculelor lui de dată recentă, bazate pe date furnizate de sateliți, înălțimea Muntelui K2 (Ciogori), care pînă atunci era considerat al doilea munte din lume în ordinea înălțimii, trebuie corectată de la 8 611 metri la 8 858 de metri. Înălțime care ar depăși cu zece metri pe cea a Muntelui Everest!

Înălțimile celor doi munți au fost stabilite pe cale trigonometrică la mijlocul secolului trecut, mai precis în anul 1858. Eroarea de numai zece metri pare deci scuzabilă. Pentru remedierea acestei erori era nevoie de metode cu totul noi. Această sarcină și-au luat-o în 1987 un grup de tehnicieni și alpiniști italieni. În urma măsurătorilor lor, înălțimile muntelui Everest și ale lui K2 ar trebui corectate astfel: Everest = 8 872 de metri, K2 = 8 616 metri. Cu alte cuvinte, Everestul a rămas mai departe muntele cel mai înalt din lume, diferența dintre cei doi munți fiind de 265 de metri.

Pentru măsurarea înălțimii celor doi giganți a fost nevoie mai întîi să se rezolve o problemă dintre cele mai importante: găsirea aparaturii complexe capabilă să recepționeze semnalele emise de sateliții artificiali ai Pămîntului, așa-numitul sistem GPS, care permite să se stabilească poziția diferitelor locuri de pe scoarța terestră. O a doua problemă a fost cea a transportului întregii aparaturi, foarte sensibilă, pînă la înălțimea de circa 5 000 de metri. Sarcina transportului a fost încredințată unor alpiniști experimentați — Agostino Da Palenza, care a escaladat de trei ori K2, și Renato Moro, acesta din urmă fiind unul din oamenii de bază care au pregătit expedițiile lui Reinhold Messner, singurul alpinist din lume care a escaladat toate cele 14 piscuri înalte de peste 8 000 de metri de pe Terra.

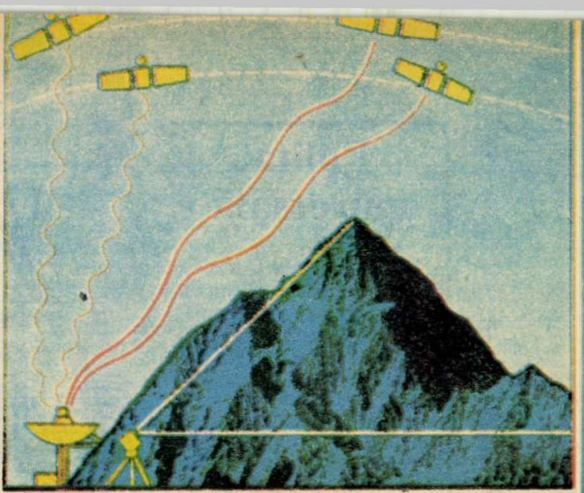

Pentru a ajunge pe jos la punctul ideal de unde poate fi observat vîrful, la ghețarul Baltoro, este nevoie de peste două săptămîni. Pentru a reduce din timp, cei doi au transportat întreaga aparatură cu un elicopter. La altitudinea de 5 200 de metri, accesul pe versantul nordic oferă condiții excepționale de vizibilitate, datorită uscăciunii și transparenței aerului.

Ajunși la înălțimea de 5 200 de metri, membrii expediției au început să execute măsurătorile cu ajutorul sistemului GPS. Aparatura folosită era dintre cele mai simple. Este vorba despre un receptor în greutate de 20 de kilograme prevăzut cu antene, care recepționează semnalele emise de sateliții artificiali ai Pămîntului. Au fost folosiți patru astfel de sateliți. Cu ajutorul semnalelor emise de sateliți se obțin trei coordonate geografice de bază: latitudinea și longitudinea geografică, precum și altitudinea față de nivelul mării.

Sistemul GSP a fost dezvoltat pentru a veni în ajutorul navigației. Stabilirea altitudinii deasupra mării este de o mare importanță pentru munca geologilor și a topografilor. Prin utilizarea sistemului GPS, dimensiunea unui element al naturii aflat la o distanță de 10 kilometri poate fi stabilită cu o eroare de 1 mm. Cu ajutorul lui se pot controla mișcările și deformările scoarței terestre; el este de un real folos pentru tectonică, vulcanologie și seismologie.

Toate datele obținute cu ajutorul semnalelor emise de sateliți au fost imprimate pe o bandă. Aceste date au fost prelucrate apoi cu ajutorul calculatoarelor.

Cum se explică faptul că astăzi K2 este cu 5 metri mai înalt decît în urmă cu 130 de ani? Potrivit specialiștilor, întregul masiv Himalaia se înalță continuu. Astfel, în ultima sută de ani Himalaia s-a înălțat în fiecare an cu aproximativ 4 centimetri.

Dar aceasta înseamnă că măsurătorile efectuate în anul 1987 cu ajutorul sateliților artificiali ai Pămîntului nu au făcut decît să confirme extraordinara precizie cu care înălțimea lui K2 a fost calculată în 1858! Adică 8 611 metri, cît indicau calculele trigonometrice, plus 5 metri, adică înălțimea aproximativă cu care Masivul Himalaia s-a înălțat în ultimii 130 de ani!

De ce nu a avut dreptate astronomul care a indicat pentru K2 înălțimea de 8 858 de metri? Pentru că el a folosit pentru măsurători un singur satelit. În plus, datele nu au fost verificate cu toată rigoarea științifică, fiind făcute publice cu prea multă ușurință.

NICOLAE NICOARĂ

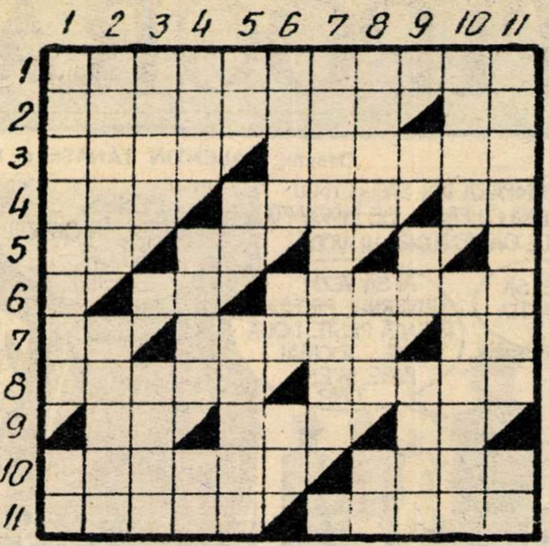

la cursuri

ORIZONTAL: 1) Caiete pentru luat notițe în clasă. 2) „...din copilărie", în care sînt evocați anii de școală ai lui Ion Creangă. Dețin. 3) Cale de rulare. Elevii pentru domnul Vucea, profesorul retrograd din „Școala Domnească" de Barbu Ștefănescu Delavrancea. 4) Încet! Notă mare (fig.). Plantă textilă. 5) Articol. Se poartă și la serbarea școlară. 6) La fel. Însemnat zootehnician român (1883–1955), care s-a numărat printre fondatorii și animatorii Institutului Agronomic din Iași. 7) Nedelcu Mădălina. Lucrător calificat după o perioadă de ucenicie (od.). Școală (abr.). 8) Poet român (1875–1913) care a debutat în 1892 în „Revista Școalei" din Craiova, autor al poeziei „Domnu Profesor". Învățător la școala elementară de la Colțea, publicist cu vederi înaintate, bibliotecar al Societății literare române fondată de Nicolae Bălcescu (secolul al XIX-lea). 9) Piesă de harnașament. Din nou. Subsemnatul. 10) Temă făcută acasă. Localitate în Belgia. 11) Cheia succesului în viață și în activitatea școlară. Scrie la tablă.

VERTICAL: 1) Compozitor italian (1863–1945) care, arătînd unui flașnetar cum se cîntă celebrul Intermezzo din „Cavaleria rusticana", a fost surprins a doua zi, cînd, reîntîlnindu-l, a văzut că acesta purta pe piept o pancartă pe care scria că este elevul său. Sorescu Marin. 2) Scriitor elvețian de limbă franceză (1821–1881). Învățător și inspector școlar în orașul Bacău, care a tratat unele probleme ale istoriei școlii românești. 3) Învățat la ora de muzică. Denumirea a două localități din Marea Britanie. 4) Solistă! Pantaloni largi în Maramureș. Pană de despicat lemne. 5) Cult! Din beton! A face cunoscute rezultatele examenelor. 6) Insulă în arhipelagul Cook. În clasă! Asia! 7) Profesorul îndrăgit și evocat de Mihail Sadoveanu. 8) „Miorița". Lac în Scoția. Măsură agrară. 9) În editură! Note mici. 10) Din loc în loc (pl.). Sînt atent la lecție. 11) Marele nostru poet național (1850–1889), care a fost profesor la Institutul Academic din Iași, apoi revizor școlar al județelor Iași și Vaslui. Dînsa.

DICȚIONAR: ALLE, SARN, IACI, AITU, RAA.

ARENA MATEMATICIENILOR

Numărul 123 456 789

Ce constatați dacă înmulțiți numărul 123 456 789 cu 1, 2, 4, 5, 7 și 8?

Rezultatele, pentru a nu vă mai obosi să efectuați înmulțirile, sînt următoarele:

123 456 789 x 1 = 123 456 789
123 456 789 x 2 = 246 913 578
123 456 789 x 4 = 493 827 156
123 456 789 x 5 = 617 283 945
123 456 789 x 7 = 864 197 523
123 456 789 x 8 = 987 654 321

Ing. Liviu Macoveanu

VOPSEA
ROȘIE

Total = 48

Înscrieți cele cinci numere de pe rîndul de jos al desenului în cercurile libere, în așa fel încît să obțineți suma 48 pe fiecare din cele cinci linii a cîte patru numere.

Claudiu Vodă

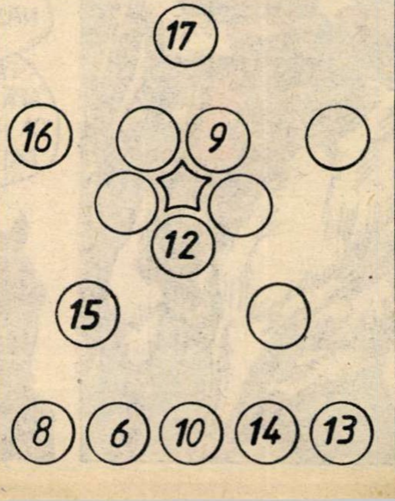

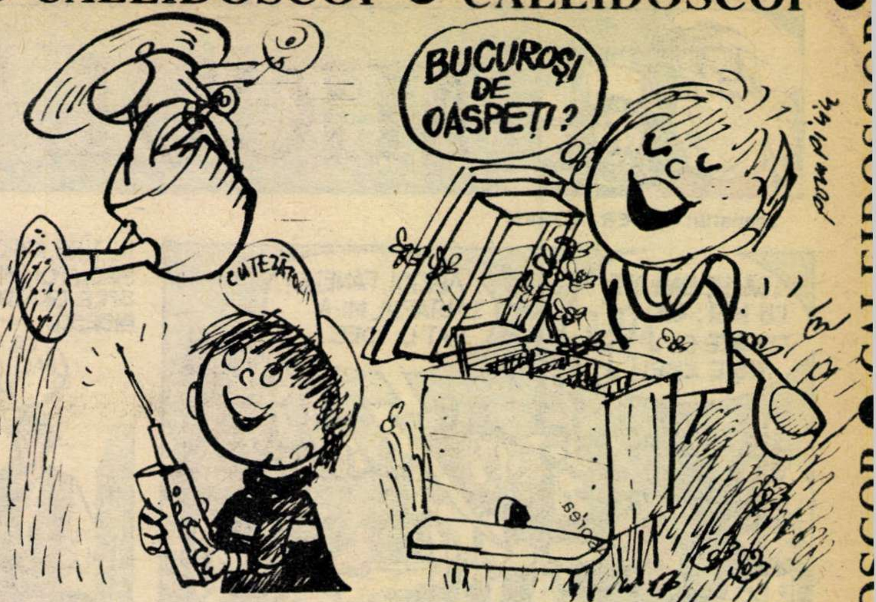

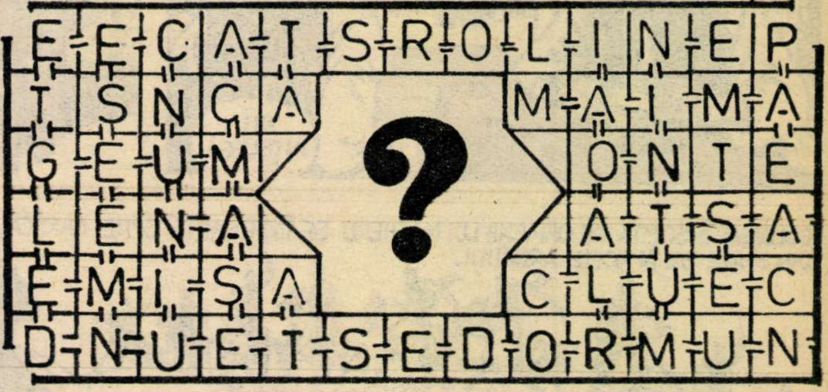

E E C A T S R O L I N E P
T S N C A ? M A I M A
G E U M O N T E
L E N A A T S A
E M I S A C L U E C
D N U E T S E D O R M U N

Labirint

Intrînd în labirint printr-un anumit loc și ieșind prin altul, veți întîlni, dacă ați aflat drumul corect, un binecunoscut proverb românesc despre rezultatele hărniciei omului.

* * *

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

Mireasma florilor: 1) Crin. Verona. 2) Romaniță. Ai. 3) Iser. Dero. 4) Zi. Asiza. Cr. 5) Aer. En. Cui. 6) Epp. Piese. 7) Tapete. Nd. 8) Eminescu. Cu. 9) Manet. Atlet. 10) An. Ureche.

Recompuneți cuvintele: 1) Dulceață. 2) Asortat. 3) Finisor. 4) Placardă.

Ce semne aritmetice? — 86 223 : 3 = 28 741; 28 466 — 1 344 = 27 122; 15 899 + 13 624 = 29 523; 5 394 x 5 = 26 970.

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ A PRIMIT ÎN DAR UN FRUMOS BRICEAG DE ALTOIT. CÎND SĂ-L FOLOSEASCĂ NU L-A MAI GĂSIT. AJUTAȚI-L VOI! SE AFLĂ UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI.

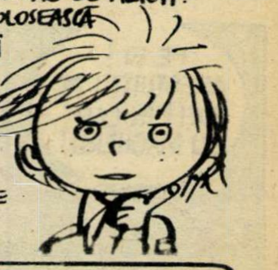

- *Întîlnire cu oamenii muncii de la Întreprinderea „Semănătoarea".*
- *Pionieri culegători de folclor de la Școala Țițești – Argeș.*

COPERTA NOASTRĂ

Foto: TUDOR CRISTEA

CUTEZĂTORII 20
Redacția revistelor pentru copii–București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: CONSTANTIN RĂDUȚ; PREZENTAREA ARTISTICĂ: POMPILIU DUMITRESCU; PREZENTAREA TEHNICĂ: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se inapoiază. 12 pag. 1,50 lei

MICUL TIPOGRAF

Scenariu: SEVER NORAN **Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU**

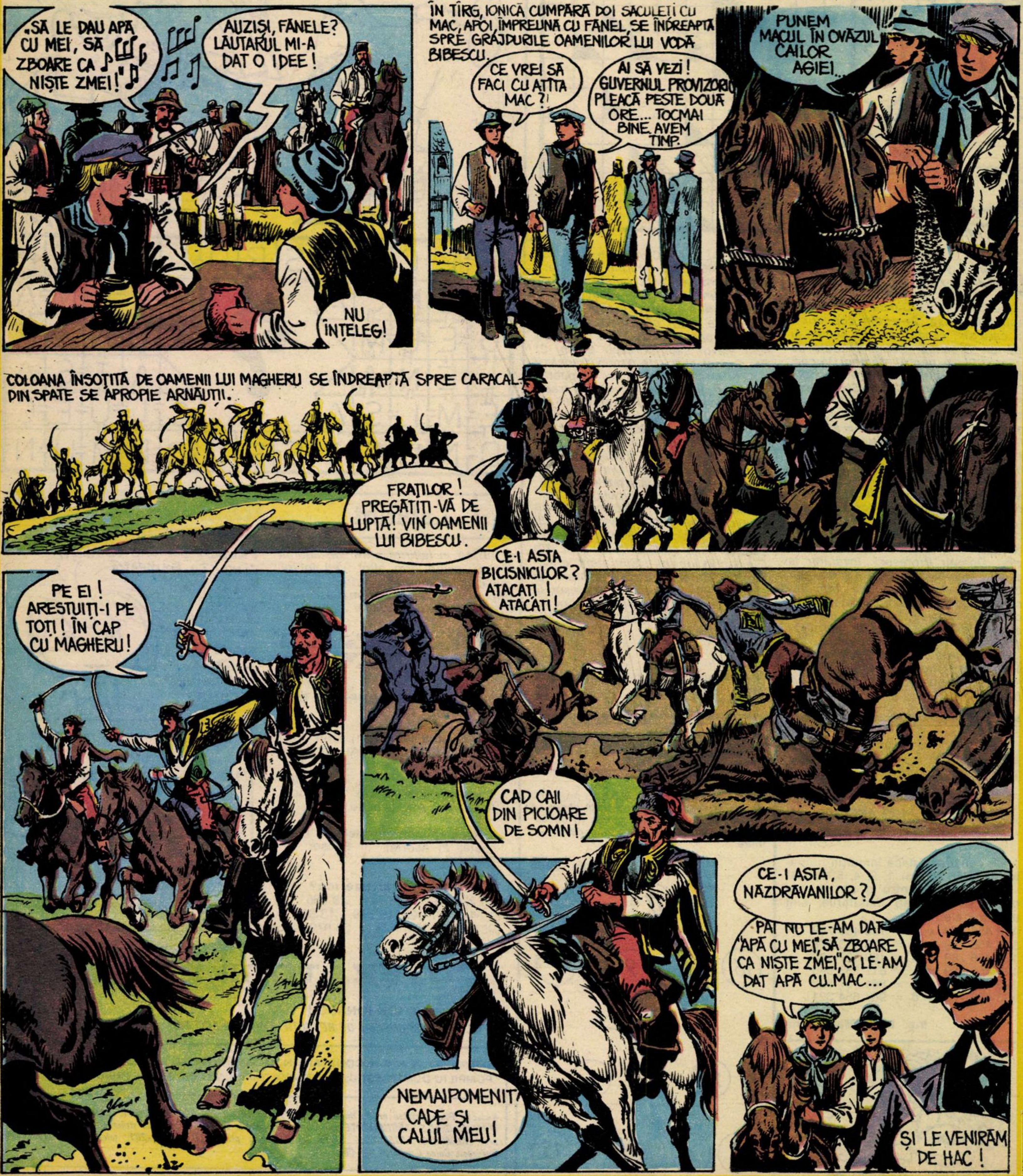
„SĂ LE DAU APĂ CU MEI, SĂ ZBOARE CA NIȘTE ZMEI!"
AUZIȘI, FĂNELE? LĂUTARUL MI-A DAT O IDEE!
NU ÎNȚELEG!
ÎN TÎRG, IONICĂ CUMPĂRĂ DOI SĂCULEȚI CU MAC, APOI, ÎMPREUNĂ CU FĂNEL, SE ÎNDREAPTĂ SPRE GRAJDURILE OAMENILOR LUI VODĂ BIBESCU.
CE VREI SĂ FACI CU ATÎTA MAC?!
AI SĂ VEZI! GUVERNUL PROVIZORIU PLEACĂ PESTE DOUĂ ORE... TOCMAI BINE. AVEM TIMP.
PUNEM MACUL ÎN OVĂZUL CAILOR AGIEI...
COLOANA ÎNSOȚITĂ DE OAMENII LUI MAGHERU SE ÎNDREAPTĂ SPRE CARACAL. DIN SPATE SE APROPIE ARNĂUȚII.
FRAȚILOR! PREGĂTIȚI-VĂ DE LUPTĂ! VIN OAMENII LUI BIBESCU.
PE EI! ARESTUIȚI-I PE TOȚI! ÎN CAP CU MAGHERU!
CE-I ASTA BICISNICILOR? ATACAȚI! ATACAȚI!
CAD CAII DIN PICIOARE DE SOMN!
NEMAIPOMENIT! CADE ȘI CALUL MEU!
CE-I ASTA, NĂZDRĂVANILOR?
PĂI NU LE-AM DAT „APĂ CU MEI", SĂ ZBOARE CA NIȘTE ZMEI", CI LE-AM DAT APĂ CU MAC...
ȘI LE VENIRĂM DE HAC!

(Va urma)

ÎN ACEST NUMĂR :

- Copiii, viitorul țării
- Ne pregătim pentru muncă și viață
- Fericirea de a fi copil în România de azi
- Istorie, cultură, civilizație

21

JOI, 26 MAI 1988,
ANUL XXII (NR. 1076)

Cutezătorii

DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

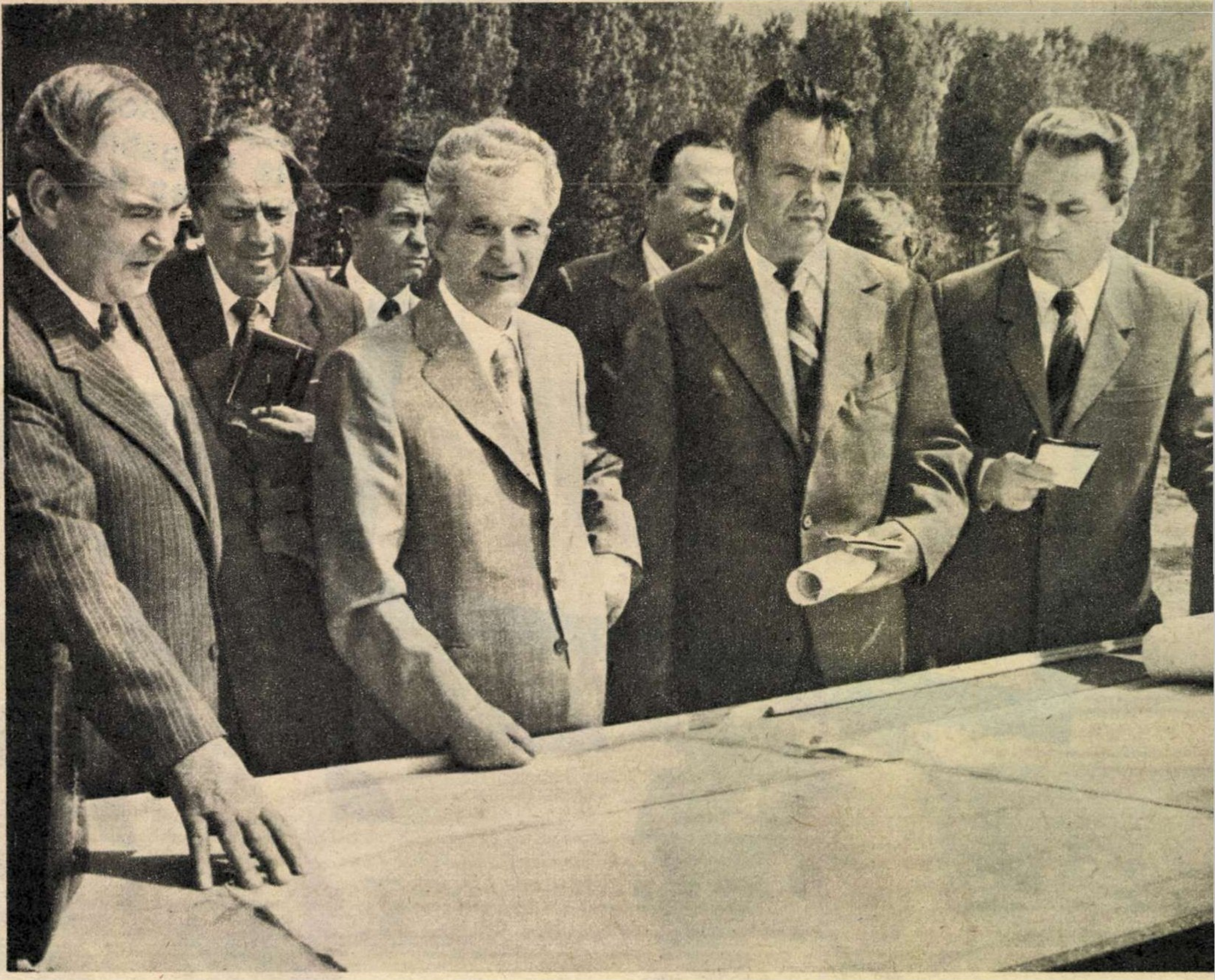

În cadrul preocupărilor constante pentru realizarea marilor obiective de investiţii prevăzute în actualul cincinal, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a efectuat joi, 19 mai, o vizită de lucru pe şantierele de amenajare complexă a rîurilor Dîmbovița şi Argeş. Noul dialog cu proiectanţii şi constructorii acestor lucrări de mare însemnătate economico-socială, inițiate de secretarul general al partidului, a avut ca obiectiv examinarea, la fața locului, a stadiului de îndeplinire a principalelor obiective prevăzute şi stabilirea măsurilor necesare în vederea terminării lor într-un timp cît mai scurt. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a început această vizită de lucru în Capitală, în apropierea podului Vitan, a cărui realizare a marcat încheierea lucrărilor de amenajare a rîului Dîmbovița pe raza municipiului Bucureşti. A fost analizat, de asemenea, stadiul celorlalte lucrări din această zonă a Capitalei, unde se află în execuție două noduri hidrotehnice. Secretarul general al partidului a examinat apoi activitatea desfăşurată de constructori pe traseul cuprins între podul Vitan şi localitatea Glina, unde se lucrează intens la amenajarea Dîmboviței, corespunzător cerințelor prevăzute în viitor.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a analizat, în continuare, o serie de aspecte legate de amenajarea rîului Argeş pentru navigație, irigații şi alte folosințe. Au fost puse în evidență amploarea şi complexitatea lucrărilor ce se execută, soluțiile constructive adoptate, atît la nodurile hidrotehnice de la Budeşti şi Oltenița, prevăzute cu ecluze pentru tranzitarea navelor şi centrale hidroelectrice, cît şi la celelalte obiective ale amenajării complexe a rîului Argeş. Secretarul general al partidului a vizitat apoi şantierul portului „Bucureşti–30 Decembrie", unde se acționează, de asemenea, pentru finalizarea tuturor lucrărilor la termenele prevăzute.

În cadrul noului dialog de lucru al tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu specialişti, constructori, proiectanţi a fost subliniată importanța deosebită pe care o prezintă finalizarea proiectului de amenajare a rîului Argeş, evidențiindu-se soluții constructive eficiente, care să conducă la intensificarea ritmului de muncă pe şantiere, precum şi angajamentul tuturor colectivelor ce participă la realizarea acestor obiective de investiții de a acționa la nivelul exigențelor cerute în vederea efectuării exemplare a sarcinilor încredințate.

Expunerea prezentată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la şedința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie a.c. reprezintă pentru întregul nostru popor un mobilizator program de acțiune în vederea perfecționării activității în toate domeniile, pentru ridicarea pe o treaptă superioară a rezultatelor muncii din acest an şi pe întregul cincinal. Dezbaterea tezelor cuprinse în expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în pregătirea Plenarei C.C. al P.C.R., pune în evidență hotărîrea comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii pentru întărirea autoconducerii muncitoreşti şi autogestiunii economico-financiare, pentru participarea mai eficientă a celor ce muncesc la creşterea continuă a avuției naționale.

Rezultatele înscrise în cronica întrecerii socialiste demonstrează cu tăria faptelor răspunderea cu care se acționează pentru ca sarcinile ce revin fiecărei întreprinderi să fie îndeplinite exemplar atît în ceea ce priveşte realizarea producției materiale, cît şi în domeniul modernizării producției, al organizării, conducerii şi planificării activității din fiecare sector şi ramură a economiei naționale. Iată cîteva din succesele ce pun în evidență preocupările de zi cu zi pentru ridicarea calității şi eficienței muncii: prin aplicarea unui mare număr de măsuri înscrise în programul de modernizare şi organizare superioară a producției, colectivele din unitățile industriale ale județului Constanța au înregistrat creşterea substanțială a productivității muncii şi, pe această bază, au obținut o producție industrială suplimentară în valoare de o jumătate miliard de lei; în cadrul aceleiaşi acțiuni, cei ce muncesc în județul Harghita au reuşit să reducă cu 7 milioane lei cheltuielile de producție; valorificînd superior resursele materiale şi profesionale, colectivele din industria județului Iaşi au livrat peste plan economiei naționale mari cantități de produse metalurgice şi electrotehnice, de mecanică fină şi maşini-unelte, iar muncitorii şi inginerii Întreprinderii de rulmenți din municipiul Alexandria au expediat în avans la export produse în valoare de peste 8 milioane lei.

Pe o treaptă superioară s-a ridicat şi activitatea din agricultură, aşa cum arată şi rezultatele înscrise în această perioadă de cei ce lucrează pe ogoarele țării. Astfel, în toate județele, forțele satelor sînt mobilizate din plin pentru efectuarea la timp şi de bună calitate a lucrărilor de sezon, aşa încît starea bună a culturilor să asigure recolte bogate, pe măsura eforturilor depuse în fiecare unitate agricolă. Totodată, se fac pregătiri intense pentru secerişul cerealelor păioase, campania agricolă de vară trebuind să fie pregătită peste tot în cele mai bune condiții.

Sînt fapte ce evidențiază activitatea plină de abnegație cu care comuniştii, întregul nostru popor răspund chemărilor şi îndemnurilor secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind perfecționarea continuă a mecanismului economico-financiar, ridicarea pregătirii politice şi profesionale a oamenilor muncii, a nivelului conştiinței socialiste a tuturor membrilor societății noastre.

Recunoștință

Spre comunista zare năzuim
Pe-acest meleag de pace și dreptate
De ziua noastră, toți vă mulțumim
Pentru-mplinirea visurilor toate.

Pe noi, copiii, cu drag ne ocrotiți
Și ne vegheați să creștem fericiți.
Conducători iubiți, din inimă vă
mulțumim
Pentru copilăria fericită ce-o trăim.

NARCISA MĂDĂLINA DRAGU
clasa a V-a, Almăj, jud. Dolj

Copiii- VIITORUL ȚĂRII

Potrivit unei frumoase tradiții, la 1 Iunie, cea dintîi zi a verii, planeta își sărbătorește copiii. Pentru poporul nostru, copiii reprezintă primăvara vieții, viitorul țării, chezășia împlinirii pe mai departe a celor mai alese vise și aspirații ale părinților, ale tuturor celor care își dedică întreaga putere de muncă măreței opere de înălțare a patriei pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație. De aceea, nobila preocupare de a asigura tuturor copiilor țării condițiile cele mai bune de creștere și dezvoltare, de a veghea ca tinerii fii ai patriei să aibă o copilărie senină străbate întreaga politică a partidului și statului nostru. Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu se îngrijesc permanent, cu pilduitoare dragoste, pentru ca milioanele de tineri fii ai țării — viitorul însuși al națiunii noastre socialiste — să dispună de tot ceea ce este necesar pentru a se pregăti pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.

A fi copil în România de astăzi înseamnă a te bucura de tot ceea ce a creat și creează poporul, înseamnă a crește și a-ți împlini cele mai cutezătoare vise.

Între marile realizări ale Epocii Nicolae Ceaușescu se înscriu și acelea dedicate educării și formării viitorilor constructori ai societății socialiste și comuniste din țara noastră. În vederea însușirii unei temeinice pregătiri și a celor mai noi cuceriri ale geniului uman, tînăra generație a țării are la dispoziție o vastă rețea de învățămînt. Recunoscută ca una dintre cele mai moderne și complexe din lume, școala românească dispune de o puternică bază materială, care se dezvoltă continuu. Concepția originală, profund științifică și clarvăzătoare elaborată de tovarășul Nicolae Ceaușescu privind integrarea organică a școlii cu producția de bunuri materiale și cercetarea științifică, deziderate subliniate de secretarul general al partidului și în Expunerea rostită în cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie, este transpusă în viață cu consecvență, asigurînd racordarea activă a școlii la viața țării. În toate localitățile României socialiste, copiii au la dispoziție grădinițe, școli moderne cu săli de clasă, laboratoare și ateliere, săli de sport, biblioteci și alte lăcașuri de cultură.

Alături de toți tinerii României socialiste, copiii se bucură de un generos cadru de afirmare a talentelor și spiritului de creativitate, în fiecare ediție a sa Festivalul Național al muncii și creației „Cîntarea României" reunind milioane de copii ce se întrec în creație, măiestrie și talent interpretativ. Miile de cercuri tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt — adevărate rampe de lansare spre viitoarele profesii — reunesc an de an tot mai mulți pionieri și școlari.

Pentru a crește frumoși și sănătoși, copiii țării se fortifică prin sport și numeroase activități în aer liber, avînd la dispoziție cele mai minunate condiții pentru practicarea sportului și pentru a-și petrece timpul liber și vacanțele. În fiecare an, în tabere și colonii situate în cele mai pitorești locuri de la munte și de la mare, răsună glasurile a mii și mii de pionieri și șoimi ai patriei.

Prin grija părintească a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, copiilor patriei li se consacră tot ceea ce este mai bun și mai valoros. Dragostea secretarului general al partidului pentru copii, pentru tînăra generație își găsește o elocventă expresie în vasta activitate pe care o desfășoară în slujba celui mai nobil țel al acestor timpuri — asigurarea păcii în întreaga lume. În concepția profund umanistă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, asigurarea păcii, securității și libertății popoarelor, a viitorului tuturor copiilor planetei este o îndatorire a tuturor. Mai presus de toate, omenirea este datoare să vegheze la asigurarea celui mai de preț bun pe care-l poate oferi în primul rînd copiilor — pacea.

Cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Forumul tineretului sînt pătrunse de cele mai înalte simțăminte: „Întotdeauna gîndul meu e la copiii țării mele, la tineretul, la poporul meu! Doresc ca tinerii, copiii, poporul meu să trăiască în pace. Dar, deopotrivă, gîndurile mele sînt îndreptate spre copiii tuturor popoarelor. Am fost în multe țări, am întîlnit acolo și copii, și tineri, și oameni mai în vîrstă și chiar foarte bătrîni. Trebuie să mărturisesc că aceeași căldură pe care o simt îmbrățișînd copiii patriei mele am simțit-o îmbrățișînd copiii altor țări. Peste tot am simțit dorința popoarelor de a trăi în pace, de a colabora, de a fi libere și independente".

De 1 Iunie, cînd zîmbetele milioanelor de copii ai țării strălucesc în soarele primei zile de vară, gîndurile lor pline de dragoste se îndreaptă, ca întotdeauna, către tovarășul Nicolae Ceaușescu, către tovarășa Elena Ceaușescu, aducînd prinosul recunoștinței lor pentru copilăria fericită pe care o trăiesc, pentru minunatele condiții de muncă, viață și învățătură de care beneficiază spre a se pregăti cît mai temeinic pentru viitor. Ei se angajează cu întreaga lor ființă să învețe astfel încît să preia cu cinste și să ducă mai departe făclia progresului, iar prin munca lor patria noastră scumpă, România socialistă, care să devină cu fiecare an tot mai mîndră și tot mai înfloritoare.

În dezbaterea pionierilor din clasele a VIII-a: profesiunea lor de mîine!

Întîlnire cu viitorul

NE PREGĂTIM PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ

Ridicarea continuă a nivelului tehnic și calitativ al producției, exigențele și cerințele tot mai mari ale economiei patriei, ale întregii activități, idei exprimate în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, fac ca și orientării școlare și profesionale să i se acorde maximum de atenție. Este firesc să fie așa, întrucît, doar peste cîțiva ani, cei mai tineri elevi — care în curînd vor păși treptele liceelor — vor fi aceia care vor trebui să mînuiască utilaje de înaltă tehnicitate, să construiască ei înșiși aparatură modernă, să fie în măsură să realizeze numai produse de bună calitate, la nivelul celor mai avansate cuceriri ale noii revoluții tehnico-științifice.

De aceea, împreună cu tovarășii profesori, cu părinții, cu specialiștii din toate domeniile activității economico-sociale, elevii claselor a VIII-a optează pentru meserii potrivite gradului lor de pregătire și cerințelor societății pentru a fi în măsură ca în viitor să desfășoare o muncă utilă, așa cum patria o cere.

„Ziua porților deschise"...

...a fost aleasă o frumoasă duminică de mai, cînd toate cele douăzeci de licee din județul **Satu-Mare** și-au așteptat oaspeți. Oaspeți cum nu se poate mai curioși și mai emoționați!

Curioși, pentru că vizitele elevilor din clasele a VIII-a aveau scopul cunoașterii în amănunt a specificului liceului, a cerințelor sale, a posibilităților de pregătire pentru viitoarea meserie.

Emoționați, pentru că acolo erau așteptați chiar de către cadrele didactice și de către elevii mai mari, liceeni, gata să le ofere orice explicație.

La Liceul industrial nr. 6 din Satu Mare s-au întîlnit — în clase, în laboratoare — o mulțime de băieți și fete de la școlile municipiului și chiar din alte localități ale județului. Nu numai clădirea impunătoare, și nu numai renumele de liceu bun i-au adus aici, ci, mai ales, atracția și interesul pentru meseriile pentru care se vor putea pregăti în viitor: chimie industrială, electrotehnică, mecanică.

De la Școala nr. 3 au venit cei mai numeroși. Poate că s-au influențat unii pe alții, auzind-o, de pildă, pe **Marcela Cheregi** vorbind cu atîta convingere despre viitorul chimiei. Nu este exclusă această posibilitate, dar sigur este și faptul că în detașamentul Marcelei, al clasei a VIII-a A, s-a discutat mult despre legătura care trebuie să existe între calitățile personale și cerințele profesiunii, despre autocunoaștere. Și cum altfel, decît încercînd să acumulezi cît mai multe cunoștințe din domeniul respectiv poți afla dacă ți se potrivește sau nu, dacă ești apt să lucrezi în viitor în acea meserie! Întîlnirile cu specialiști, vizitele în întreprinderi înseamnă pentru ei o bază temeinică de a gîndi, de a hotărî.

Dar, ce te faci atunci cînd ești nehotărît? Ei bine, un astfel de „nehotărît" a fost, pînă de curînd, **Nic Bandura** de la a VIII-a B. Vesel, jucăuș, Nic și-a zis întotdeauna că va vedea el, atunci, ce avea de ales... Și totuși, parcă i-ar fi plăcut să lucreze la Căile Ferate. Auzindu-l odată, colegii au făcut ochii mari de mirare.

— Nu te primește acolo, dacă nu te apuci serios de învățătură, i-au spus ei fără menajamente, oferindu-se, ca și altă dată, să-l ajute. Tot e bine însă că te-ai hotărît singur. Alegerea nu-i rea deloc, după cît te știm de capabil, l-au mai încurajat ei.

În „Ziua porților deschise", Nic s-a aflat dis-de-dimineață la Liceul nr. 1. I s-au umplut ochii de bucurie văzînd laboratoarele mari și luminoase, mecanismele în miniatură, atelierele moderne. O undă de neliniște însă tot i s-a strecurat în suflet. Oare va reuși el să se prezinte la înălțime? Va face tot ce va putea pentru aceasta. Este definitiv hotărît!

Cu toate pînzele sus!

Din cei 6 100 de locuitori ai comunei Ardud, județul Satu Mare, 1 003 sînt școlari! În curînd, din cele trei clase a VIII-a cîte sînt, vor absolvi 100 de elevi. Deci tot atîtea opțiuni, tot atîtea visuri de viitor. Vise frumoase, pe măsura așezării lor întinse și bogate, cu ferme de legume, cu ferme zootehnice, cu unități industriale. Părinții, profesorii i-au învățat de mici să fie harnici, ambițioși, mîndri. Și iată că pionierii de aici și-au construit o seră, au în îngrijire iepuri, cresc peste 50 de purcei, fac toate lucrările în livada școlii, au plantat de curînd încă o mulțime de duzi pitici, fiind renumiți crescători de viermi de mătase. Baza sportivă amenajată numai de ei este printre cele mai bune din județ...

Silvia Joldoș creează poezii minunate, desenează, cîntă frumos, participă la concursuri de creație. Cu toate acestea, își dorește o meserie practică, care să-i ofere posibilitatea să rămînă în comună, așa cum, de altfel, gîndește majoritatea dintre viitorii absolvenți. Liceul agroindustrial de la Livada, ca și școala lor — care le oferă pregătire pînă în clasa a XI-a — sînt școlile unde vor depune cererile de înscriere. Pricepuți și îndemînatici în muncile practice, viitorii absolvenți au frumoasa ambiție de a pleca din școală cu o bogată zestre de cunoștințe, lucru care le va permite să pornească „cu toate pînzele sus" în clasa a IX-a.

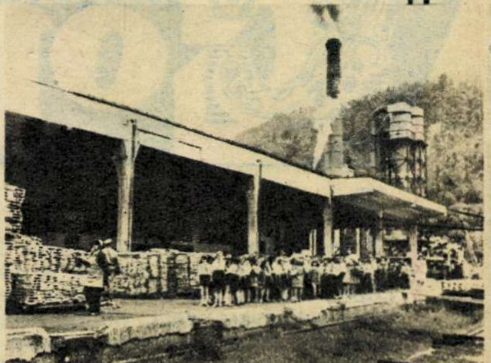

Pornind de la aprecierea realistă a propriilor posibilități și inclinații, cunoscînd rețeaua completă a liceelor, ca și cerința economiei județului, a localității, opțiunile elevilor clasei a VIII-a constituie un pas important spre viitoarea meserie, spre implinirea lor ca viitori constructori ai societății noastre socialiste.

ELENA MĂNESCU

Foto-reporter „Cutezătorii"

● Una dintre drumețiile de la sfîrșitul săptămînii, organizată de detașamentul clasei a VI-a de la **Școala nr. 4** din **Odorheiu Secuiesc, județul Harghita** — în vizorul colegului lor fotoreporter. **Svela Iosef.**

● „O navă, fie ea și numai... model, este un lucru complicat!", ne explică pionierii fotoreporteri de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Galați**, care și-au surprins colegii în plină activitate.

● Iată, un frumos instantaneu ne trimite **Mugurel Mogoș** (Casa pionierilor și șoimilor patriei, **Tîrgoviște**), pe care îl intitulează „Așa drăguți și veseli sînt frații noștri mai mici!"

Dragi prieteni. Așa cum am anunțat anterior, acum, la sfîrșitul lunii mai, rubrica noastră acordă un premiu — un aparat de fotografiat — celei mai reușite fotografii de primăvară primită de la voi. Ea se află în nr. 19 al revistei, intitulată „Fotografie comentată", semnată de pionierul Dorin Florea din clasa a VII-a A, Școala nr. 8, Tg. Mureș.

Felicitări!

Merit pionieresc

SENTIMENTUL DATORIEI ÎMPLINITE

Urmărind jocul frunzelor în ușoara adiere a vîntului, Nela se îndrepta spre școală trecîndu-și ghiozdanul dintr-o mînă în alta. Ca de obicei, era atentă la tot ce se petrecea în jur. Îi plăcea să privească vitrinele, să urmărească în fugă noutățile afișelor multicolore, să studieze mersul grăbit al trecătorilor. Deodată însă, privirea i se opri curioasă spre marginea trotuarului: un pachet destul de voluminos îi atrase atenția. Ce poate fi? se întrebă Nela. Se apropie, ridică pachetul, îl desfăcu cu grijă la un capăt și văzu... albastrul binecunoscut al bancnotelor de 100 de lei. Își dădu seama că este vorba de o sumă foarte mare de bani.

Ce să facă acum? Să ducă pachetul la școală sau să meargă cu el la miliție? Stătu cîteva clipe pe gînduri. Încerca să-și imagineze cum va reacționa păgubașul atunci cînd va reintra în posesia banilor. Un zîmbet de satisfacție îi înflori pe chip și nici nu-și dădu seama cînd se urcă în autobuz și ajunse la miliție.

...I se strîngeau mîinile, era felicitată. Obrajii Nelei căpătaseră culoarea purpurei. Inima îi bătea cu putere și abia își stăpînea emoția aflînd că tocmai se reclamase, de către cetățeanul Nicu Ureche, pierderea unei importante sume de bani.

Nela Stingă *se îndrepta acum bucuroasă spre școala ei – Școala nr. 2, Fetești – și, deși întîrziase la ora de matematică, un sentiment deosebit îi umplea inima de bucurie: sentimentul datoriei împlinite!*

Viorel Vlase,
Școala nr. 7, Fetești,
județul Ialomița

Ritm

În aceste zile, membrii cenaclurilor literare din județul Neamț își pregătesc lucrările cu care vor participa la cea de-a V-a ediție a Festivalului-concurs interjudețean „Amintiri din copilărie", ce se va desfășura la începutul lunii iunie în orașul Tg. Neamț ● **Săptăminal,** cîte un detașament susține în amfiteatrul Școlii nr. 1 din Huși un spectacol sub genericul „Toți copiii pe scenă". Această acțiune are ca scop atît participarea tuturor pionierilor la activitățile cultural-artistice, cît și depistarea talentelor în vederea viitoarei lor prezentări pe scenele „Cîntării României" ● **Ramona Nechifor,** comandanta unității de la Școala Leorda, județul Botoșani, ne scrie că membrii cercului de agrobiologie au reușit să-și construiască un solar după unul din modelele oferite de „Atelierul practic" din „Cutezătorii". Îi felicităm atît pentru inițiativă cît și pentru cele 40 000 fire de răsaduri de legume, obținute în noul lor solar ● **În cadrul** tradiționalei lor acțiuni de primăvară „Ziua florilor", pionierii din Șicula, județul Arad, au plantat... 704 trandafiri! ● **Nota 10 la hărnicie** li se cuvine însă și pionierilor de la Școala Brîncoveni, județul Teleorman, care au plantat și ei, tot într-o singură zi, 100 de duzi ● **Pentru a doua oară,** consecutiv, Simona Nica, elevă în clasa a IV-a la Școala Stîncești, județul Bihor, a cucerit titlul de campioană județeană la șah. Îi dorim Simonei să reediteze performanța și în anii viitori! ● **În încheiere,** iată o secvență de lucru surprinsă de pionierul fotoreporter Ionuț Braete la cercul de mecanizarea agriculturii și automodele de la C.P.Ș.P., Roșiori de Vede. După cum vedeți, membrii acestui cerc știu să prelucreze metalul la freza universală și să execute apoi, cu aceeași pricepere, operațiile de rabotare și mortezare.

COPIII ȘI ARTELE

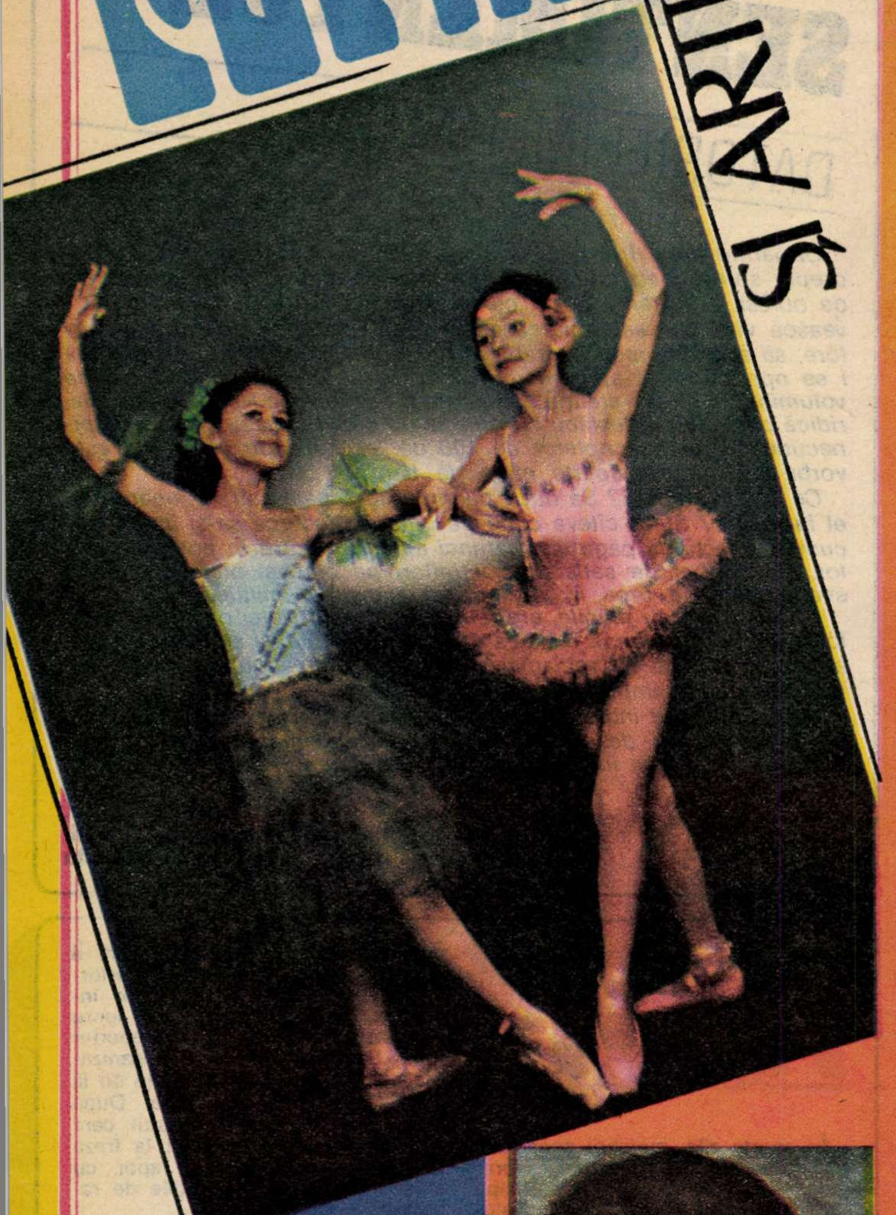

Balerinele

Zvelte, grațioase, parcă nici nu ating scena, parcă plutesc în ritmul muzicii... Dansul lor e atît de expresiv, de fermecător! Dar cîtă muncă, răbdare și migală ascunde fiecare gest, fiecare piruetă. Li se zice „fetele soarelui" și ori de cîte ori gongul anunță începerea unui spectacol al membrilor Clubului artelor de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Bacău,** spectatorii așteaptă cu nerăbdare și apariția acestor mici, dar talentate balerine. Numele lor? **Ioana Tamaș** și **Carmen Boz.** Deși învață la școli diferite (Ioana e elevă la Școala nr. 2, iar Carmen la Școala nr. 28), ele au devenit bune prietene de cînd le leagă pasiunea lor comună — dansul, ca și succesul repurtat pe scenele stagiunii pionierești din Bacău sau pe scena Festivalului Național „Cîntarea României".

Un mic artist... polivalent

Cînd scrie poezie (e membru al cenaclului „Tinerețe fără bătrînețe" de la C.P.Ș.P. **Piatra Neamț** și deținător al mai multor premii), ochii mari, albaștri ai lui George sînt profund meditativi. Fruntea i se încruntă însă și privirea îi devine iscoditoare cînd se străduiește să găsească soluția unui exercițiu sau probleme de matematică — obiectul lui preferat. Cînd recită „Zdreanță" de Tudor Arghezi sau „Leul deghizat" de George Topîrceanu, ochii lui devin dintr-o dată jucăuși, iar mimica și gesturile îl preschimbă într-un actor comic de un haz irezistibil. Cînd joacă în piesa „Copiii din blocul 90" (dinstinsă cu premiul I la Festivalul Național „Cîntarea României"), el trece cu ușurință din registrul comic în cel grav, reușind să redea convingător frămîntările interioare ale eroului principal, transformîndu-se din elevul care „s-a săturat de carte" în cel ambițios, hotărît „să atace coronița"! Ambiție pe care **George Valer Hibovschi** o dovedește și în viața lui adevărată de elev în clasa a IV-a la Școala nr. 6 din Piatra Neamț. Component al echipei de teatru de păpuși de la C.P.Ș.P., el ni se relevă și ca foarte bun interpret și mînuitor al marionetei Beta care, împreună cu „colegul" său Alfa (interpret, pionierul **Alexandru Cahal),** prezintă și comentează spectacolul „Varietăți de primăvară cu păpuși". Nici filmul nu i-a „scăpat" lui George, el a jucat în „Mărul" (în regia lui Dumitru Luca de la Teatrul tineretului din Piatra Neamț), iar acum se pregătește pentru al doilea, pe care îl va realiza o echipă de pionieri cineaști de la Școala nr. 6. În fine, pe George îl mai pasionează gimnastica, dar e și un excelent... dansator. George Valer Hibovschi, acest băiețel care abia a împlinit zece ani, e, așadar, un artist aproape complet. Cel mai recent succes al său? Locul I obținut în această primăvară la festivalul interjudețean de teatru de la Vișeu de Sus.

ILEANA PIȚA

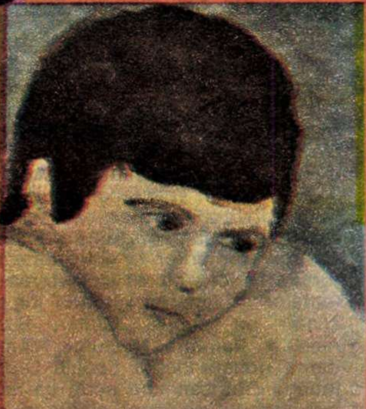

IMPRESII DINTR-O EXPOZIȚIE

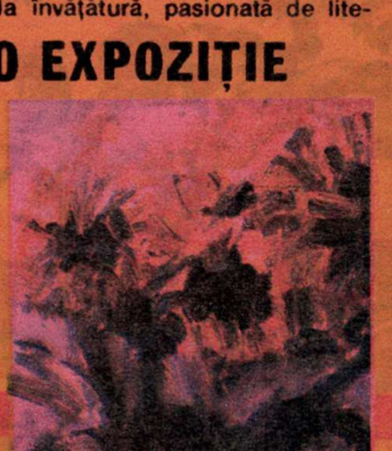

E*levă în clasa a VII-a a* **Școlii nr. 194** din Capitală, Adriana face nu numai dovada unui talent autentic, ci și a unei mari pasiuni, a unei îndelungi ucenicii în lumea culorilor. De cînd a devenit pionieră, Adriana a trecut pragul cercului de pictură de la C.P.Ș.P. din Sectorul 4. Aici, talentul i-a fost îndrumat de către apreciatul pictor, prof. Aurel Acasandrei.

De la primele desene la uleiurile pe pînză, expuse de curînd, în cea de-a patra expoziție personală, drumul Adrianei în universul formelor, culorilor și luminii, pe care îl descoperim în lucrările ei, nu a fost ușor. Fruntașă la învățătură, pasionată de literatura, ea găsește zi de zi timp și pentru pictură. Prin exercițiu, prin cultivarea talentului, Adriana a ajuns la performanța de a fi distinsă cu titlul de laureată a Festivalului Național „Cîntarea României", ediția 1987. Premiul I la acest prestigios concurs, aprecierile unor critici de artă și artiști plastici de renume i-au adus mari bucurii micuței pictorițe.

Peisaje și naturi statice, portrete și compoziții, toate sînt învăluite în lumina ochilor de copil, lumina bucuriei de a picta, de a recompune lumea din culori. Toți cei care i-au văzut lucrările vor putea fi de acord cu criticul de artă Eugen Comarnescu, care afirma că **Adriana Peia** „este mai mult decît o promisiune".

C. CRISTIANA

Casă românească din zona Vrancea, secolul al XIX-lea.

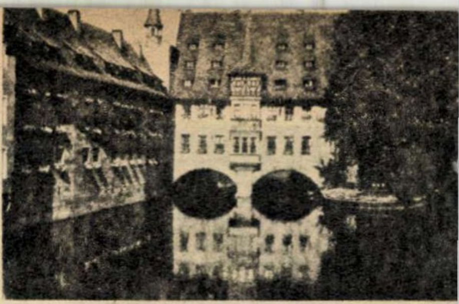

Oraș medieval german.

Piața unui oraș italian medieval cu case din secolele al XIII-lea și al XIV-lea.

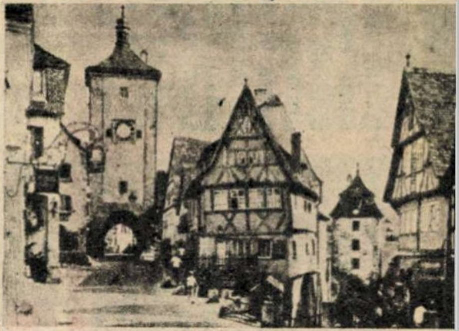

ISTORIE, CULTURĂ, CIVILIZAȚIE

LOCUINȚA

IERI, AZI, MÎINE

Locuința a constituit dintotdeauna o expresie elocventă a civilizației umane. În funcție de condițiile geografice și climatice, de posibilitățile tehnice, de tradițiile etnice și culturale, pretutindeni omul și-a durat casa.

DESPRINDEREA DE NATURĂ

Încă din zorii existenței sale, homo sapiens, numit și „omul modern", și-a căutat un acoperiș. Pe toate continentele se regăsesc astăzi numeroase urme ale locuirii umane. Adăposturile cel mai bine conservate sînt cele naturale, cum sînt peșterile sau locurile ferite de sub stînci. Au fost găsite și dovezi de locuire în aer liber, acolo unde peșterile lipseau, în locuințe de suprafață. Curînd însă viața de vînător nomad și seminomad l-a îndemnat pe om să imagineze și să construiască apărători de vînt și ploaie, un fel de paravane ancorate uneori de copaci, stînci sau pari. Primele colibe „inventate" de om erau sub formă de cerc, confecționate cu ajutorul unor prăjini de 3—4 metri înălțime și acoperite cu piei de animale. Altele foloseau pentru susținere schelete de mamuți, coarne, avînd uneori temelia din piatră sau oase. O astfel de „tehnică" o întrebuințează și astăzi eschimoșii care, la fel ca peruvienii de altădată de pe coasta Pacificului, își construiesc colibele din oase de balenă.

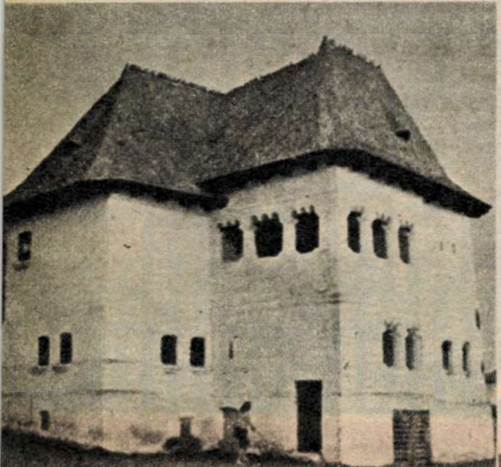

Cula — tip de casă românească din Oltenia și Muntenia.

REVOLUȚIA NEOLITICĂ

Odată cu perfecționarea uneltelor și trecerea, în neolitic, la cultivarea plantelor și creșterea animalelor, oamenii devin sedentari, iar adăposturile se adaptează noului mod de viață. Principala „inovație" a acestei perioade este locuința în formă dreptunghiulară, care oferea un confort mai bun. Casele dreptunghiulare erau construite din crengi, dar și din piatră sau cărămizi nearse, cu lipituri de argilă. Unele aveau mai multe încăperi și chiar... etaje. Acoperișul era în terase. Așa sînt, de pildă, cele mai vechi case neolitice scoase la iveală pe valea Iordanului, datînd din jurul anilor 10 000—8 000 î.e.n. O mare răspîndire încep să o aibă locuințele lacustre, numite palafite. Ele erau construite din lemn și stuf, așezate pe pari înfipți pe fundul apei. Asemenea construcții ingenioase mai există și astăzi în insulele Noua Guinee, Sulavesi, Kalimantan, în America de Sud și în regiunea Nilului superior. Apa îl apăra pe om de primejdii, îi oferea hrană și condiții de igienă.

SALTUL SPRE CIVILIZAȚIE

Locuințele oamenilor străvechi au fost modeste, atît din punct de vedere al construcției, cît și al materialelor întrebuințate: lemn, trestie, lut. De aici și viața lor foarte scurtă. În jurul anilor 2000 î.e.n., civilizațiile ce s-au dezvoltat la confluența Tigrului și Eufratului au început să ridice case din materiale mult mai durabile. În Mesopotamia, sumerienii își construiau locuința din cărămizi uscate la soare, apoi din cărămizi arse, între acestea introducînd împletituri de stuf. Acoperișurile erau în general din stuf împletit, acoperit cu pămînt bătătorit. Ei au creat burlane verticale și sisteme de scurgere a apei de ploaie. Majoritatea acestor locuințe aveau o singură încăpere, dar în orașe și la cei bogați se întîlneau case cu mai multe încăperi. Locuințele din marele oraș Babilon aveau unul sau mai multe etaje, acoperișuri în formă de terasă sau cupolă, cu ferestre orientate mai ales spre curți, acestea fiind adesea pavate cu cărămidă pătrată, la fel ca și unele încăperi ale locuinței. „Arta" de a construi din cărămidă a fost împrumutată și de Egiptul antic. Evoluate erau, de asemenea, casele ridicate pe valea Indusului, multe dintre ele avînd curți și etaje, cărămida arsă fiind mult folosită în asemenea construcții, începînd cu mileniul al treilea î.e.n.

În istoria locuinței, un pas important l-a reprezentat casa cu megaron (camera de zi de azi), generalizată de populațiile elenice pe la 1600 î.e.n. Locuințele miceniene din această perioadă erau compuse din două-trei încăperi, dar „sufletul casei" era megaronul, întrebuințat atît ca sală de primire cît și ca sufragerie sau bucătărie. În secolele V—IV î.e.n., în Grecia antică locuința ajunge la forma ei clasică, încăperile fiind așezate în jurul unei curți centrale cu portice (colonade) pe trei laturi: camerele se grupau în apartamente, avînd accesul din curtea centrală, spre exterior fiind închise. Materialele de construcție utilizate erau lemnul, cărămida ușoară și pietrișul legat cu mortar. Mai tîrziu, casa grecească și-a sporit confortul, dispunînd de un vestibul, sală de baie, bucătărie.

Civilizația romană se va inspira din realizările arhitecturii grecești, dar Roma antică va adapta la viața urbană locuința obișnuită de origine rurală, care va evolua treptat și se va perfecționa. Modelul casei cu atrium (în latină atrium înseamnă curte interioară) ajunge foarte repede de la simplitatea locuinței sătești la desăvîrșirea celor aproape 1 800 de domus-uri ale Romei anului 200 e.n., cînd, așa cum spune „părintele" arhitecturii, Vitruviu, orice cameră a fost perfect gîndită, avînd lumina potrivită, căldura necesară, relații corecte de vecinătate. Orașele acelei perioade nu erau alcătuite numai din domus-uri. Edilii antichității nu erau nici ei scutiți de problemele suprapopulării, mai ales că marile centre urbane au exercitat totdeauna o atracție magnetică. Astfel au început să fie ridicate din piatră, cărămidă și lemn imobilele de închiriat care, adesea, erau adevărate blocuri de locuințe cu 3—6 și chiar 8 etaje. Cicero afirmă că, din cauza etajării, Roma apărea oarecum suspendată în aer. Împărații s-au arătat îngrijorați de înălțimea acestor edificii. Astfel, Augustus a stabilit ca limită maximă 20 de metri, iar Nero, după incendiul din anul 64 î.e.n., a interzis construcții mai înalte de 18 m.

CASELE PE VERTICALĂ

După multe secole de invazii ale popoarelor migratoare, Europa intră într-o nouă etapă de dezvoltare, astfel că prin secolele IX—X casa sătească și cea

FERICIREA DE A FI COPIL ÎN ROMÂNIA DE AZI

AFIŞ „CUTEZĂTORII"
1 IUNIE

Dintotdeauna, românul şi-a iubit copiii, le-a ocrotit anii vîrstei fragede şi s-a străduit, cu totală dăruire de sine, să le ofere toate condiţiile necesare pentru a creşte şi a se forma ca oameni capabili să ducă mai departe, spre împlinire, cele mai scumpe idealuri ale sale. E o atitudine izvorîtă din dorinţa fierbinte ca mlădiţele răsărite din trunchiul său să devină arbori şi mai falnici, care să dea flori şi să dea roade şi mai frumoase, şi mai bogate. Dintotdeauna, poporul nostru a fost animat de această nobilă aspiraţie. Dar ea s-a putut împlini pe măsura dorinţelor sale numai în zilele noastre, în luminoşii ani ai Epocii Nicolae Ceauşescu, în contextul dezvoltării fără precedent a economiei, a ştiinţei şi culturii, a tuturor domeniilor de activitate.

Să fii copil în România de azi e o şansă pe care mulţi copii ai lumii ar dori să o aibă. Pentru că în România de azi preocuparea pentru creşterea, educarea şi formarea copiilor ca viitori constructori de nădejde ai patriei este una dintre coordonatele principale ale politicii partidului şi statului, concretizată în minunate condiţii de viaţă şi de învăţătură puse la dispoziţia lor. Pentru că ei, copiii României socialiste, beneficiază de grija permanentă şi părintească a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, de a avea o copilărie fericită, de a dispune de tot ceea ce le este necesar pentru a se putea pregăti temeinic pentru muncă şi viaţă, în linişte şi-n pace. Faptele, datele, cifrele sînt grăitoare în acest sens.

Cînd părinţii se află la lucru – în uzine, în combinate, în instituţii, pe ogoare –, copiii lor, care nu au încă vîrsta de şcoală, îşi petrec timpul în cele peste 13 000 de creşe şi grădiniţe.

În orice grădiniţă ai intra, te simţi ca-ntr-un... palat populat de pitici. De pitici foarte ocupaţi, care se joacă şi învaţă să cînte, să danseze... descifrînd, totodată, alfabetul comportării corecte în colectivitate, în viaţă. Peste 31 000 de cadre calificate se ocupă de educarea şi de pregătirea acestora pentru şcoală.

***P**reocuparea pentru pregătirea şi formarea copiilor pentru viitor se reflectă pregnant în condiţiile oferite acestora de a se instrui.*

Gratuit în totalitatea lui şi obligatoriu pînă în clasa a X-a, dispunînd de o puternică bază materială – peste 28 000 de unităţi de învăţămînt, dotate cu laboratoare, cabinete pe obiecte de studiu, ateliere –, de peste 232 000 de cadre didactice, învăţămîntul românesc le oferă elevilor şi studenţilor condiţii dintre cele mai bune de studiu şi de pregătire multilaterală.

În prezent, în băncile şcolii româneşti se află peste 5,5 milioane dintre locuitorii ţării, mai bine de jumătate dintre aceştia fiind copii – preşcolari şi elevi în clasele I–VIII –, care au posibilitatea să-şi însuşească cele mai noi cunoştinţe din domeniul ştiinţei, tehnicii şi culturii, formîndu-şi, totodată, temeinice deprinderi practice, de muncă, precum şi alese calităţi fizice şi morale.

Festivalul Naţional „Cîntarea României", organizat din iniţiativa secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, le oferă permanent copiilor noştri multiple posibilităţi de a-şi cultiva aptitudinile atît în domeniul creaţiei tehnice, cît şi în cel al creaţiei şi interpretării artistice şi de a se afirma pînă la nivel naţional. La precedenta ediţie a festivalului au luat parte 2 100 000 de pionieri şi şcolari constituiţi în 68 366 de formaţii artistice şi 41 184 de cercuri şi cenacluri de creaţie artistică. Celor mai buni dintre ei li s-au acordat peste 6 300 de premii şi menţiuni la nivel republican.

Copiii României socialiste beneficiază de condiţii deosebite de petrecere reconfortantă şi utilă a timpului liber şi a vacanţelor şcolare, prin intermediul sportului, al mişcării în aer liber, al turismului. La dispoziţia lor stau, în prezent, peste 7 000 de baze sportive simple şi complexe, 3 500 de săli de sport, aproape 150 de bazine de înot, baze dotate cu tot ceea ce le permite desfăşurarea unei activităţi complexe.

Ei beneficiază, totodată, de îndrumarea calificată a circa 10 000 de cadre didactice şi antrenori.

Marea acţiune sportivă „Daciada", în cadrul căreia se desfăşoară Cupa „Pionierul" şi alte competiţii la 29 discipline sportive, cele aproape 8 000 de asociaţii sportive şi peste 50 000 de cercuri pe ramuri de sport le oferă pionierilor şi şcolarilor noştri cadrul necesar atît pentru practicarea cu consecvenţă a sportului, cît şi pentru afirmarea celor mai talentaţi dintre ei la nivel republican şi chiar internaţional.

Turismul sub diverse forme — drumeţii, excursii, expediţii — se bucură, de asemenea, de larga şi entuziasta participare a copiilor. Peste 2 300 000 de pionieri şi şcolari au luat parte în acest an şcolar la aceste multiple forme de turism. Acestora li s-au adăugat cei aproape 600 000 de copii care şi-au petrecut frumoase zile de vacanţă în tabere şi colonii. Între acestea se află şi Complexul Năvodari, de pe malul Mării Negre, unde vară de vară se bucură de soare şi de apă aproximativ 80 000 dintre copiii ţării.

Pregătirea temeinică pentru muncă şi viaţă a copiilor noştri, aflaţi pe băncile şcolii, este completată şi de o bogată activitate pe care aceştia o desfăşoară în timpul liber prin numeroase alte forme aflate în strînsă legătură cu sistemul şcolar.

Între acestea se evidenţiază în mod deosebit cele peste 107 000 cercuri tehnico-aplicative şi pe obiecte de învăţămînt din şcoli şi case ale pionierilor şi şoimilor patriei. În cadrul lor au fost cuprinşi, în acest an şcolar, mai bine de 2 300 000 de elevi din ciclul primar şi gimnazial, care au avut astfel posibilitatea să-şi îmbogăţească substanţial cunoştinţele, să-şi desăvîrşească instruirea şcolară şi să-şi manifeste spiritul de creativitate. Un exemplu concludent în acest sens îl constituie tradiţionalul concurs de creaţie şi anticipaţie tehnico-ştiinţifică „Start spre viitor", la a cărui ediţie anterioară mii şi mii de pionieri din întreaga ţară s-au prezentat în faza republicană cu aproape 1 000 de lucrări. Peste 200 dintre acestea au fost distinse cu premii şi menţiuni naţionale.

Limba noastră-i o comoară

OCTAVIAN GOGA
1881 - 1938

La 1 aprilie 1881, în ziua în care Mihai Eminescu publica poema sa de crez artistic **Scrisoarea II,** care se deschide cu versurile devenite celebre: „De ce pana mea rămîne în cerneală mă întrebi/ De ce ritmul nu m-abate cu ispita-i de la trebi?" — în apropierea Sibiului, la Rășinari, se năștea Octavian Goga, unul dintre cei mai reprezentativi poeți ai veacului al XX-lea, cîntărețul luptei pentru dreptate socială și națională a țăranului din Transilvania. Într-o viață relativ scurtă, Octavian Goga a contribuit mai cu seamă la îmbogățirea liricii sociale românești, consecvent convingerilor exprimate nu o singură dată: „Eu n-am fost țăran, dar am priceput păsurile satului și m-am contopit cu toate durerile lui... Am fost toată vremea un revoltat pentru nedreptățile care loveau poporul".

Cele dintîi încercări poetice sînt scrise la vîrsta de 12 ani, dar debutul în reviste se produce la 16 ani, pentru ca la 24 de ani să publice primul volum, **Poezii** (1905), zguduitoare frescă lirică a vieții satului transilvan de la sfîrșitul secolului trecut. Acest filon tematic, care străbate întreaga sa operă, este nuanțat exprimat și în culegerile: **Ne cheamă pămîntul** (1909), cu vădite ecouri ale răscoalei țăranilor din 1907, **Din umbra zidurilor** (1913), notații împotriva asupririi, care l-a întemnițat pentru convingerile sale privind unitatea românilor, **Cîntece fără țară** (1916), poeme scrise în așteptarea actului unirii Transilvaniei cu România, **Din larg,** volum apărut postum (1939).

VICTOR CRĂCIUN

MI-A BĂTUT UN MOȘ LA POARTĂ...

Mi-a bătut un moș la poartă,
Biet țăran cu țundra sură,
Îl lătrau departe cîinii
Cînd să-mi vie-n bătătură.

Cu sfiala lui senină
Mi-a trecut cucernic pragul,
Ca un sol din altă lume
Zîmbitor pășea moșneagul.

Cîte nu ne povestirăm
Stînd alăturea la masă?...
Sfînta mea copilărie
Mi-a venit cu el în casă.

OCTAVIAN GOGA
1909

Cum vorbim? Cum scriem?

„ARMĂTURA" PROPOZIȚIEI

Ați urmărit vreodată cum se toarnă pilonii unei construcții? Mai întîi se alcătuiește un cadru de fier peste care se pune betonul în interiorul unei forme, a unui „cofraj" care îl înconjură. Spunem despre materialul astfel rezultat că este „beton armat".

Și o propoziție trebuie să fie... beton armat! Rolul armăturii îl are legătura dintre subiect și predicat care se asigură mai ales prin ceea ce numim „acordul gramatical". E suficient să vă scape în grabă un **„Ei merge** la școală" și pilonul se crapă.

Dar acordul nu se realizează numai în număr, ci și în gen! Da, da, în gen! Un corespondent m-a întrebat odată dacă este corect „Interzis parcarea". Sigur că nu este corect și observația lui este demnă de toată lauda.

Într-o construcție ca aceasta, avem la bază o propoziție: „În acest loc, **parcarea** autovehiculelor este **interzisă"**. Din motive de economie a exprimării — foarte de înțeles de altfel, în cazul anunțurilor scurte — nu se scrie întreaga propoziție, ci numai informația ei esențială, dar, chiar și așa, acordul trebuie să se păstreze pentru că numai pe baza lui, noi, cei care-l citim, vom putea reface în mod corect conținutul comunicării respective.

De cele mai multe ori, o greșeală precum cea de mai sus se datorește neglijenței și faptului că ordinea este inversă — adjectivul înaintea substantivului.

Să mai remarcăm că vorbim de acord în gen între subiect și predicat cînd este o situație în care predicatul e de tip special, adică predicat nominal, format dintr-un verb copulativ și un nume predicativ exprimat prin adjectiv. Dar lucrul acesta voi îl știți foarte bine!

Mai cunoașteți un caz în care se produce acordul în gen dintre subiect și predicat? Aștept un răspuns!

CEZAR TABARCEA

Debut „CUTEZĂTORII"

ION CĂTĂLIN GRECU

Tovarășa profesoară Elena Cruceru din Slatina, poetă și critic literar, ne-a adus la redacție manuscrisul unui foarte tînăr poet, în vîrstă de numai 8 ani – Ion Cătălin Grecu *de la Școala nr. 10, Slatina – vorbindu-ne cu multă căldură despre acest pionier silitor, care citește mult și care, se pare, este un talent deosebit. Îi dorim perseverență și succes!*

INDEPENDENȚA

Sub cerul liber al patriei
Înfloresc ghioceii.
Ei sînt gînduri de libertate.
Pe cîmpia Plevnei
Memoria ostașilor nu are moarte.
Din ea răsar florile păcii.

Copii, nu-i plîngeți pe eroi
Că nu mai sînt:
Ei sînt în noi!

Memoria lor
Este timpul trecut, prezent, viitor.

VAPORUL

Vapoare de oameni treceau
Ca rîuri pe mare.

Vaporul care trecea cu numele meu
Abia se zărea dintre gînduri,
Și mi-a răspuns
Că marea este viața lui.

POEZIE

Cînd sînt la bunici,
Iarna,
Stau și ascult
Cum cîntă
De pe acoperiș de casă bătrînă,
Făcută în anul 1452,
Privighetorile de zăpezi.

Zăpezile sînt în două volume
Alături de două păsări...

RÎUL

Un copil plecat la rîu
Se scaldă,
Cînd iese
E un Făt-Frumos
Care adună gînduri
Și creează idei.

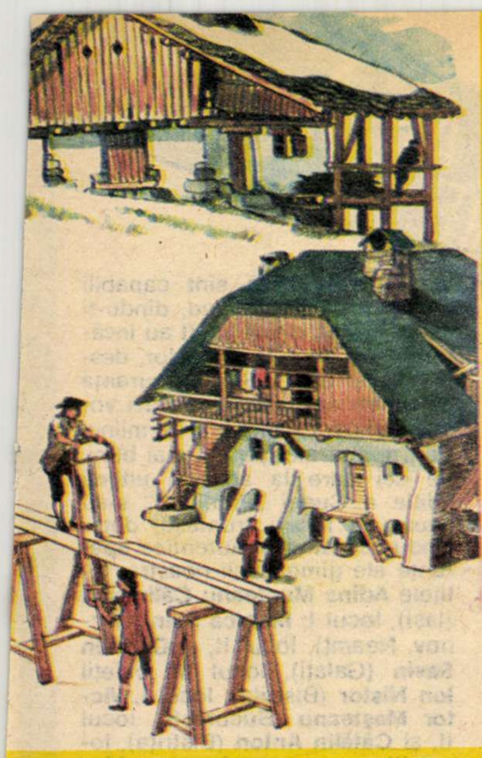

Locuințe alpine din centrul Europei, în care lemnul este principalul material de construcție.

urbană fac importante progrese. Materialele puțin rezistente sînt înlocuite cu cele trainice. Cărămida arsă își face din nou apariția, la fel și țigla care va înlocui materialele vegetale. Pentru mărirea spațiului de locuit, casele se supraetajează, pe mai multe niveluri, construite în consolă și cu multe ferestre. În spatele casei se afla curtea cu anexele. La parter, spațiile erau destinate activităților comerciale sau atelierelor, iar la etaj, camere de locuit, debarale, magazii, uscătorii etc. La subsol se aflau pivnițe boltite, dispunînd și de un puț de apă. În marile orașe, precum Parisul și Londra, suprapopularea si costul ridicat al terenului au încurajat tot mai mult construcțiile pe verticală.

Sat nigerian cu locuințe circulare.

CASA ȚĂRĂNEASCĂ TIPIC ROMÂNEASCĂ

Avea un singur nivel. Casa cu două niveluri este o apariție mai tîrzie. De pildă, în Oltenia și Muntenia se construiește, din veacul al XVII-lea, un tip de casă fortificată, numită culă. Ea avea două-trei caturi legate printr-o scară interioară. Parterul, în general lipsit de ferestre, era ocupat de depozite. Tipul cel mai vechi îl constituie locuința cu o singură încăpere, avînd un caracter polifuncțional, dispărută încă la începutul secolului al XX-lea.

În evoluția ei, la casa țărănească cu o singură încăpere se adaugă tinda, apoi este frecvent întîlnită și casa cu două încăperi și tindă centrală. Cea de-a doua încăpere poartă diverse denumiri: „odaie curată“, „casă bună“, „casă mare“ și altele, avînd un caracter sărbătoresc, expozițional și cuprinzînd cele mai frumoase obiecte din gospodărie și țesăturile decorative aflate pe pat.

Construcțiile populare sînt strîns legate de mediul geografic înconjurător și de materialele de construcții locale. Astfel, locuințele din lemn se întîlnesc în regiunile muntoase și deluroase ale Munteniei, Olteniei, Moldovei și ale întregii Transilvanii. Casa cu structură de lemn și umplutură de pămînt a fost răspîndită mai ales în regiunile de cîmpie, în vestul Banatului și în Dobrogea.

UN NOU MATERIAL — BETONUL ARMAT

Apariția sa în secolul al XIX-lea a dus la revoluționarea tehnicii edificării construcțiilor. Turnat în cofraje de diferite tipuri, betonul armat poate lua orice formă în funcție de proiect. Astfel a luat naștere, în 1885, la Chicago primul zgîrie-nori, cu silueta sa zveltă de beton, oțel, sticlă, cărămizi perforate și materiale izolante. Și la noi în țară betonul armat a pătruns în construcțiile secolului al XIX-lea datorită lui Anghel Saligny.

Astăzi, în lumea modernă, casa reprezintă locul unde se desfășoară funcțiile de bază ale vieții personale și de familie. Din nefericire, însă, nu toți locuitorii Terrei au șansa de a se bucura de existența unui adăpost. Nu numai în țările sărace, dar și în multe țări capitaliste puternic industrializate, milioane de oameni trăiesc fără nici un acoperiș deasupra capului sau în cartiere mărginașe, înghesuiți în adăposturi încropite pentru doar cîteva zile, așa cum se întîmplă la marginea marilor orașe din Europa Occidentală și din America de Nord.

Urbanism românesc contemporan. Betonul, oțelul și sticla alcătuiesc structura principală a construcțiilor moderne.

România socialistă deține, conform statisticilor, unul dintre primele locuri în lume în ceea ce privește ritmul construcției de locuințe. Numai din fondurile statului s-au construit, în perioada 1965—1986, 2 357 000 de apartamente. La fiecare trei minute, o nouă familie trăiește bucuria mutării în casă nouă. În actualul cincinal vor fi date în folosință alte 725 000 de apartamente, astfel încît în anul 1990, în linii generale, problema locuințelor la noi în țară va fi rezolvată.

ORIENTĂRI DE VIITOR

Progresele industriei, arhitecturii și artelor decorative vor asigura pentru locuința secolului XXI, construită și amenajată pe principiul degajării spațiilor, o cît mai mare libertate de exercitare a funcționalității locuinței. Spațiul de locuit tinde să devină un mare volum unic, separat în compartimente. Locul pereților și al ușilor se propune a fi luat de panouri-mobile (biblioteci, dulapuri etc.) culisante. Se urmărește și o comunicare cît mai extinsă cu exteriorul, pătrunderea luminii și a imaginilor peisajului pe suprafețe mari cît peretele, care pot fi închise la dorință prin storuri.

Se preconizează obținerea unui confort cît mai mare, a unei atmosfere destinse, aerisite, luminoase, odihnitoare și optimiste, în care culoarea va avea de jucat un rol important.

Prof. TEODOR AXIOTI

Curiozități

- „Modelul“ uneia din primele locuințe construite de om a fost descoperit, recent, în localitatea Oldoway, în Tanzania. Veche de... 1,8 milioane de ani, ea avea forma circulară și un diametru de 2,5 m.
- Vechii chinezi realizau case în formă de buzunar, săpate în loess, ieșirea făcîndu-se cu ajutorul unei scări, prin acoperișul care se îngusta spre vîrf.
- La romani, în perioada imperială, un pas mare în sfera instalațiilor din locuințe îl reprezintă sistemul de încălzire centrală denumit hipocaust (cuvînt ce provine din greaca veche: „hypo“ însemnînd dedesubt, iar „kaustikos“, arzător).
- Incașii își construiau în munți case mici, dreptunghiulare, cu o singură încăpere din cărămizi crude, cu acoperiș de paie, în două ape. Ele nu aveau curți, fiind grupate cîte 8—10 la un loc, alcătuind o așezare numită aylu.
- Locuința eschimoșilor, numită iglu, este, de fapt, o colibă în formă de stup, clădită din blocuri de zăpadă și gheață. Un gang lung, deschis la un capăt, duce spre încăperea-locuință, lăsînd să intre aerul curat.

Tipuri de gospodării medievale din Franța. Construcțiile principale erau din blocuri de piatră care se aduceau din carierele din apropiere.

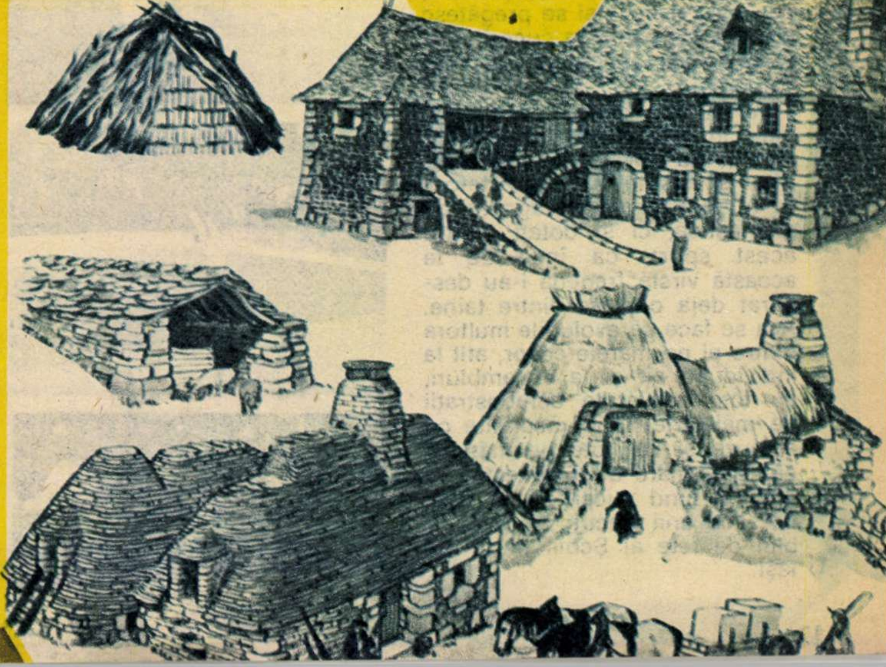

gimnastică
CUPA „PIONIERUL"
CUPA C.P.Ș.P.
Piatra Neamț '88

CUPA „PIONIERUL" LA GIMNASTICĂ

PRINTRE COPIII DE AZI SE AFLĂ MARII CAMPIONI DE MÎINE

de Elena Fărmuș, pionieră, membră a subredacției „Cutezătorii" de la C.P.Ș.P., Piatra Neamț

Voi începe cu întrebarea unui spectator mai puțin documentat care, de cum a intrat în Sala sporturilor din Piatra Neamț, unde tocmai erau în plină desfășurare întrecerile din cadrul finalei republicane a ultimei ediții a Cupei „Pionierul" la gimnastică, s-a adresat, nerăbdător, primului întîlnit, antrenorul uneia dintre echipe: „Care dintre ele e Aurelia Dobre?" Auzise omul că aici e găzduit un mare concurs de gimnastică și nici nu-și putea imagina că de la el ar putea lipsi această „stea". Iar antrenorul, bucuros probabil de evoluția reușită a echipei sale, s-a... „prins" în joc și i-a arătat undeva, spre celălalt capăt al sălii: „Vedeți, acolo, fetița aceea în trening albastru!" Dar în direcția arătată erau zeci de astfel de fetițe îmbrăcate în treninguri albastre.

Firește, Aurelia Dobre n-a fost prezentă la această competiție rezervată numai fetițelor și băieților de pînă la 8 ani. Au fost, în schimb, Raluca, Irina, Cristina, Oana, Ionela, Mihai, Dan și încă mulți alți copii de această vîrstă, încă necunoscuți în prezent, dar care visează și se pregătesc cu ardoare pentru a cuceri și ei, peste cîțiva ani, laurii de mari campioni.

Pentru că, deși încă atît de mici, în cele două zile de concurs ei au dovedit, în fața arbitrilor și a sutelor de spectatori, că nu sînt numai îndrăgostiți de gimnastică, ci și dotați pentru acest sport, că încă de la această vîrstă fragedă i-au descifrat deja o parte dintre taine. Așa se face că evoluțiile multora dintre ei pe marele covor, atît la individual, cît și la ansambluri, au fost adevărate demonstrații de măiestrie, fiind răsplătite cu aplauze și cu note pe măsură, cea mai mare dintre acestea — 9,55 — fiind cucerită, din nou, ca și în anii trecuți, de ansamblul de fete al Școlii nr. 6 din Iași.

Sînt mici participanții la Cupa „Pionierul" la gimnastică! Dar nici nu se poate altfel în situația în care primii pași în acest sport trebuie făcuți încă de la vîrsta grădiniței, pentru ca între 12 și 15 ani să poți urca pe culmile măiestriei sportive, să poți cuceri consacrarea pe plan național și internațional. Și ei, acești copii, au înțeles că așa stau lucrurile în gimnastică și tocmai de aceea i s-au dedicat încă de pe acum, pregătindu-se cu o ambiție și o tenacitate de care nu i-ai bănui că sînt capabili pînă nu-i vezi evoluînd, dîndu-ți astfel seama cît de mult au învățat și știu deja, la vîrsta lor, despre acest sport. Și cu siguranță că dintre acești copii de azi vor apărea marii campioni de mîine. Să-i notăm aici pe cei mai buni, pe cei care la această ultimă ediție a Cupei „Pionierul" s-au situat pe locuri fruntașe, detașîndu-se astfel în autentice speranțe ale gimnasticii noastre: fetițele **Adina Munteanu Călinescu** (Iași), locul I; **Monica Stan** (Roznov, Neamț), locul II, și **Carmen Savin** (Galați), locul III; băieții **Ion Nistor** (Bistrița), locul I, **Victor Mașteanu** (București), locul II, și **Cătălin Anton** (Bistrița), locul III; **componentele ansamblurilor de fete de la Școala** nr. 6, **Iași** (locul I), **Școala Roznov, Neamț** (locul II) și **Școala nr. 11 Galați** (locul III); **componenții ansamblurilor de băieți de la Școala nr. 24, București** (locul I), **Școala nr. 6, Gheorghieni** (locul II) și **Liceul industrial nr. 2, Sfîntu Gheorghe** (locul III).

În concursul rezervat caselor pionierilor și șoimilor patriei s-au remarcat la individual **Camelia Oprea** și **Ramona Strati (ambele de la C.P.Ș.P., Sector 4, București)**, și **Roxana Bîrjoveanu (C.P.Ș.P., Iași)** care au ocupat, în ordine, primele trei locuri, iar **la ansambluri, cele de la casele pionierilor și șoimilor patriei din Piatra Neamț, Constanța și Sectorul 4, București.**

BUCURESTI
NEAMT

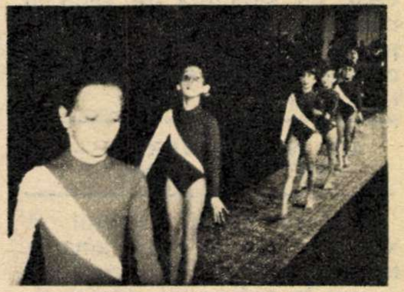

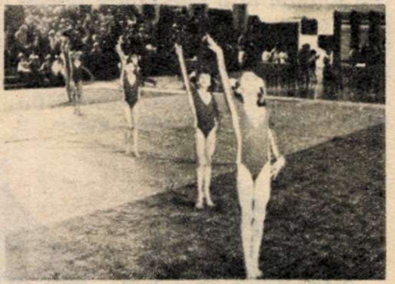

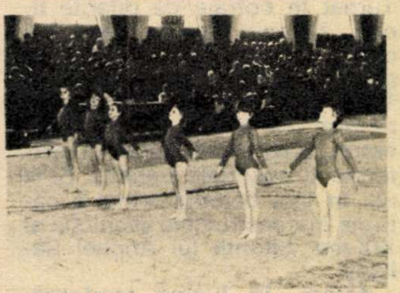

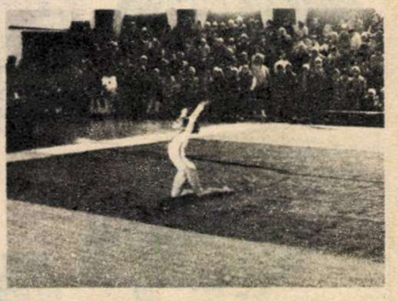

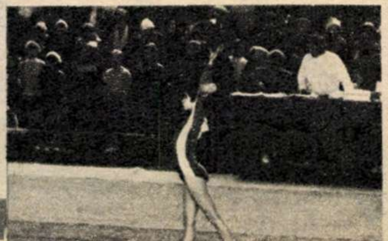

Semnal!

O noua vacanță de vară se apropie. Și, ca de obicei, în această perioadă calendarul acțiunilor sportiv-turistice și de pregătire pentru apărarea patriei ale pionierilor și școlarilor prevede desfășurarea finalelor naționale la numeroase competiții ale căror faze anterioare — pe clase, pe școală, pe localitate și pe județ — au avut loc pe parcursul actualului an de învățămînt. Mii și mii de pionieri și școlari, care s-au dovedit cei mai buni din țară, vor participa la întreceri și-și vor disputa locurile fruntașe în următoarele acțiuni: **Campionatul republican de tetratlon pe echipe**: 11—12 iunie, Pitești, Argeș; **Cupa „Pionierul" la minibaschet:** 11—14 iulie, Tîrgoviște, Dîmbovița; **handbal, badminton, tenis de cîmp:** 18—20 iulie, Tîrgu Mureș, Mureș, și **la oină:** 27 iulie—5 august, Mangalia, Constanța; **„Cea mai bună patrulă școlară de circulație"** și **„Educația rutieră, educație pentru viață":** 9—20 iulie, Năvodari, Constanța; **Complexul aplicativ „Pentru apărarea patriei"** și **„Prietenii pompierilor":** 15—24 iunie, Lacul Sărat, Brăila; **„Prietenii grănicerilor"**: 22—31 august, Satu-Mare.

Tuturor participanților le dorim deplin succes!

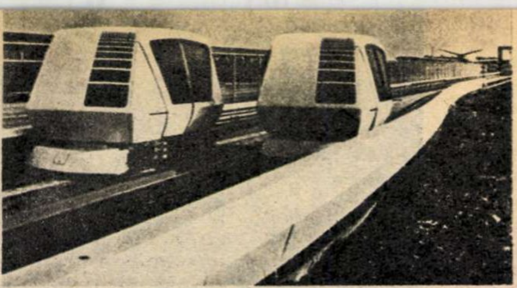

Ați întrebat? Vă răspundem!

Troleibuze fără fir

• „Aș vrea să știu dacă există preocupări pentru crearea unor noi tipuri de troleibuze față de cele care există în prezent", ne scrie ADRIAN LUNGULESCU din BUCUREȘTI.

Troleibuzele ar putea circula fără ajutorul firelor suspendate, care le alimentează cu energie, susțin oamenii de specialitate. Elementul nou al acestui mijloc de transport va fi sistemul de înmagazinare a energiei prin volant. Acesta este, de fapt, o roată mare, prinsă pe un ax și acționată de un motor. Prin învîrtire se acumulează energie, iar după oprirea dispozitivului ce l-a pus în mișcare volantul continuă să se rotească, transmițînd energia sa sistemului de rulare al mijlocului de transport. Prin intermediul acestui volant, troleibuzele fără fir se pot deplasa pe o distanță de opt kilometri, respectiv între două puncte de alimentare. Spre deosebire de troleibuzul clasic, noul vehicul nu necesită o linie electrificată continuă, el urmînd a primi energia necesară dintr-un punct de încărcare, unde nu va staționa mai mult de 90 de secunde. În imagine, un prototip al troleibuzului fără fir.

Cum se orientează fluturii?

• „Deoarece îmi plac foarte mult fluturii, aș vrea să știu cum reușesc ei să se orienteze în mediul înconjurător", ne-a scris DANIELA LEPĂDAT din TÎRGU JIU.

Între polenizarea florilor și găsirea surselor de hrană de către fluturi există o strînsă legătură a cărei explicație a fost descoperită de curînd, cu ajutorul microscopului electronic, anume adaptat pentru razele ultraviolete. S-a aflat, astfel, că flori ce par a avea un colorit uniform posedă, de fapt, în centru, un cerc de culoare ultravioletă. Fluturii recunosc această culoare, înțelegînd deci „chemarea" florilor și se îndreaptă fără greș exact spre sursa de nectar, favorizînd polenizarea. Mai mult, pe aripi au un sistem delicat de lamele ondulate, de dimensiuni microscopice, sensibile la ultraviolete. Fluturii sesizează deci mediul înconjurător în alt fel decît celelalte viețuitoare, prin limbajul culorii ultraviolete.

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Forumurile pionierești

Desfășurîndu-se în climatul deplinei angajări a întregului nostru popor pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului, pentru realizarea sarcinilor economico-sociale pe acest an și pe întregul cincinal 1986—1990, forumurile pionierești se înscriu în programul de manifestări politico-educative pe care Organizația Pionierilor le desfășoară în întîmpinarea aniversării, în acest an, a unor momente de mare însemnătate în glorioasa istorie a partidului și a poporului nostru: 23 August și 70 de ani de la marea Unire de la 1 Decembrie 1918. Prin întreaga lor desfășurare, prin bogatul conținut al acțiunilor organizate, forumurile pionierești vor da expresie celor mai înalte sentimente de dragoste nețărmurită și profundă recunoștință pe care toți copiii patriei le nutresc față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru condițiile deosebite de viață, muncă și învățătură ce le sînt asigurate, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc în anii luminoși ai Epocii Nicolae Ceaușescu.

Expresie a democrației pionierești, forumurile județene vor asigura analiza exigentă și responsabilă a întregii activități pionierești desfășurată de unitățile și detașamentele de pionieri, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin din documentele Cogresului al XIII-lea și Conferinței Naționale ale P.C.R., din hotărîrile adoptate la cea de-a V-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, în vederea creșterii contribuției consiliilor și comandamentelor pionierești la asigurarea unei calități noi, superioare în procesul de instruire și educare a pionierilor și școlarilor.

În acest an, forumurile pionierești se vor desfășura sub deviza: **„Uniți în gînd și faptă, pentru patrie și partid, înainte!"** și vor avea loc după cum urmează:

— forumurile județene, în perioada 1—15 iulie;

— Forumul Național, în perioada 23 iulie — 5 august, în orașul Cîmpina, județul Prahova.

În cadrul forumurilor județene vor fi organizate analize și dezbateri privind activitatea desfășurată în toate domeniile muncii de organizație, pentru educarea comunistă, patriotică, revoluționară a pionierilor și școlarilor, în perioada care a trecut de la forumurile anterioare și pînă în prezent. Forumurile județene vor adopta Angajamentul organizației județene a pionierilor pe perioada anului școlar 1988—1989, vor alege pionierii membri ai organelor de conducere la nivelul județului, delegații la Forumul Național și vor desemna pionierii candidați pentru organele centrale ale Organizației Pionierilor.

În perioada premergătoare forumurilor județene (1—15 iunie), în toate detașamentele și unitățile de pionieri vor fi organizate adunări în care se va analiza activitatea desfășurată în anul școlar 1987—1988 și vor fi stabilite, concret, obiectivele și acțiunile ce vor fi realizate în vederea întîmpinării cu rezultate deosebite a Zilei pionierilor și a forumurilor pionierești. În aceeași adunare vor fi aleși pionierii delegați la forumurile județene și vor fi desemnați candidații pentru consiliile județene ale Organizației Pionierilor și, acolo unde este cazul, pentru comisiile județene de cenzori.

În legătură cu programul forumurilor județene vom reveni în numărul viitor.

CURS DE GIMNASTICĂ INDIVIDUALĂ

Zilnic, fiecare dintre voi, 10 minute de gimnastică

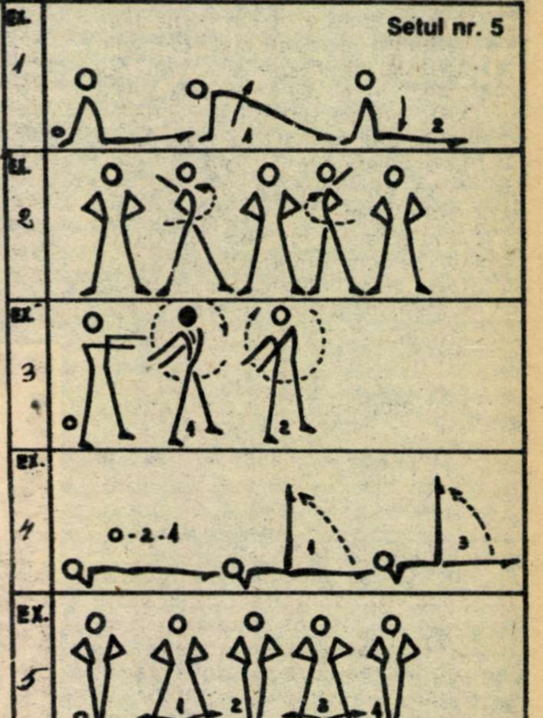

Exercițiul 1
Din așezat sprijin înapoi, ridicarea bazinului, capul ușor pe spate (t1), revenire (t2),de 8 ori.

Exercițiul 2
Din stînd depărtat, brațele pe șold, răsucirea trunchiului spre stînga odată cu întinderea brațului stîng lateral (t1), revneire (t2), idem în partea dreaptă (t3), revenire (t4). Dozare, de 8 ori.

Exercițiul 3
Din stînd depărtat, brațele înainte, rotirea brațelor prin jos înapoi, stînga, dreapta, două serii de 8 ori.

Exercițiul 4
Din culcat dorsal, brațele îndoite la ceafă, ridicarea piciorului stîng la verticală (t1), coborîrea piciorului (t2), ridicarea piciorului drept la verticală (t3), coborîrea piciorului. Dozare, de 8 ori.

Exercițiul 5
Din stînd, brațele pe șold, sărituri pe loc cu depărtarea și apropierea picioarelor în lateral. Dozare, de 8 ori.

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII"

EXCURSIE
ÎN LUMEA ATOMULUI

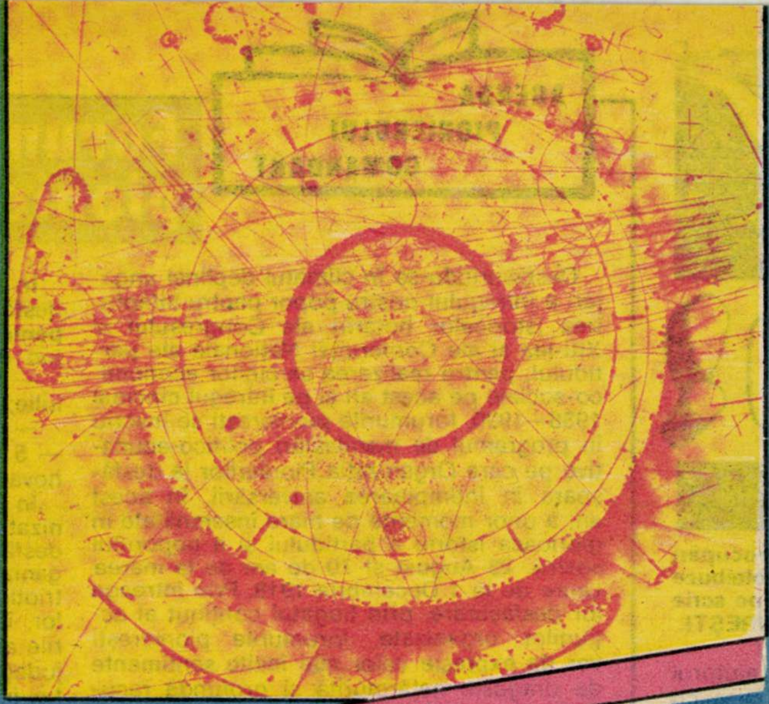

Cunoştinţele oamenilor se leagă între ele şi ceea ce la un moment dat pare să fie o observaţie amuzantă, dar neinteresantă, se poate dovedi, după mulţi ani, că stă la baza unei extraordinare descoperiri. Astfel, în antichitatea greacă, Tales din Milet, cu aproape două mii cinci sute de ani în urmă, a observat — şi, desigur, nu primul — că bucăţelele de chihlimbar frecate capătă proprietatea de a atrage corpuri uşoare, cum ar fi sfărîmăturile de paie, de pildă. De la numele grecesc al chihlimbarului — electron — s-a dat numele de electricitate ştiinţei care se ocupă, printre altele, şi de electrizarea prin frecare, dar care azi, prin electronică, a devenit atît de importantă.

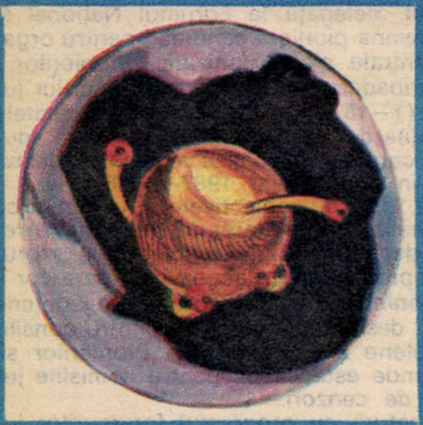

Tot în antichitate, gînditorii greci Leucip şi Democrit au ajuns la concluzia că, în afară de corpurile văzute, care se pot împărţi în fragmente din ce în ce mai mici, există şi corpuri nevăzute, dar care, la un moment dat, nu mai pot fi tăiate. Aceste ultime fragmente ei le-au numit, cu un cuvînt grecesc, atomi — adică ceea ce nu se poate tăia.

Ştiinţa a confirmat din plin această concluzie a lor şi noi astăzi ştim că substanţele din jurul nostru sînt de două tipuri: molecule formate din atomi ai unor elemente simple şi compuse. Mai ştim că la toate corpurile simple — aşa-numitele elemente — întîlnim un singur fel de atomi, spre deosebire de ceea ce se întîlneşte la corpurile compuse, unde, în mod firesc, întîlnim atomi ai diferitelor elemente simple.

Dar cam care sînt dimensiunile atomilor? Este oare atomul tot atît de mic pe cît este vîrful unui ac? Sau este mai mic? În acest caz, cam cîţi atomi încap în vîrful unui ac?

Savanţii au determinat prin măsurători dimensiunile atomilor. Ca să facem o comparaţie sugestivă, vom arăta că în vîrful unui ac sînt tot atîţia atomi cîte picături se află în întreaga apă din Marea Neagră! Într-adevăr, după estimările geografilor, în Marea Neagră se află cam 500 000 km^3 de apă, iar o singură picătură are cam 15 mm^3, astfel încît un calcul simplu ne arată că în Marea Neagră se află cam 3×10^{22} picături. Pe de altă parte, savanţii au determinat că atomii pot fi consideraţi, într-o primă aproximaţie, ca fiind nişte mici sfere cu diametrul de circa a zecea mia parte dintr-o miime de milimetru. Dacă se calculează, se constată că în vîrful unui ac sînt cam tot atîţia atomi cîte picături sînt în Marea Neagră.

Oamenii de ştiinţă îşi imaginează azi atomul ca un sistem avînd foarte mari spaţii goale în interiorul său. Să studiem cel mai simplu atom existent, anume atomul de hidrogen, format dintr-un nucleu central şi un electron care se învîrteşte în jurul acestuia. Să mărim, imaginar, atomul spre a-l aduce la dimensiunile Pămîntului, care, aşa cum se ştie, este o sferă avînd raza de 6 378 km. Nucleul ar avea, în acest caz, de abia 130 m în diametru, fiind deci doar cu ceva mai mare decît este Casa Scînteii. Iar electronul ar fi doar cît o minge de fotbal care s-ar roti de-a lungul ecuatorului, care, aşa cum se ştie, are o lungime de 40 de milioane de metri.

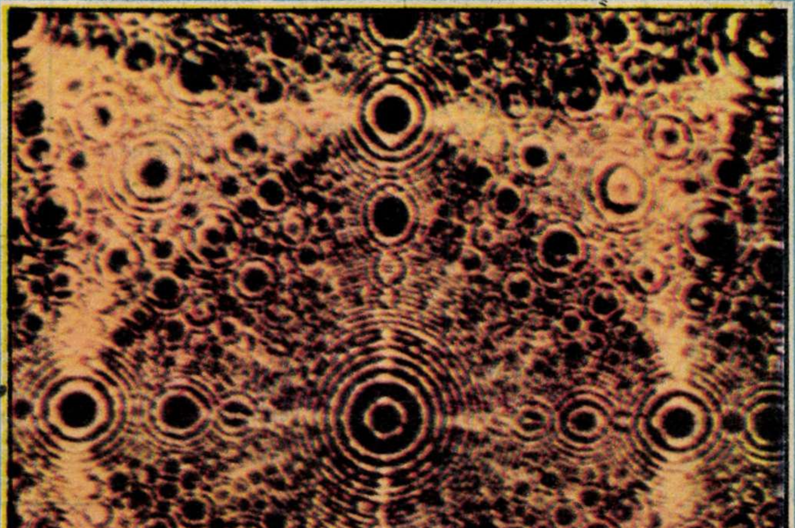

În ceea ce priveşte masa atomului, ea este concentrată practic în nucleu, masa electronului fiind de 1 836 de ori mai mică decît masa nucleului.

Amintim că nucleul atomului de hidrogen se numeşte proton. Cum atomul are, în ansamblu, o stare electrică nulă, iar electronul este purtător de sarcină negativă, rezultă că protonul are o sarcină electrică pozitivă, egală în valoare absolută cu cea a electronului.

Dar care sînt dimensiunile protonului? Ne putem imagina protonul ca fiind o mică sferă cu raza de 10^{-14} m, în timp ce electronul este o sferă cu raza de încă o mie de ori mai mică.

Spaţiile goale care există în interiorul atomului explică masa foarte mare a nucleului. Dacă s-ar realiza o substanţă formată numai din nuclee, un singur centimetru cub dintr-o astfel de substanţă imaginară ar cîntări, la suprafaţa Pămîntului, 116 milioane de tone!

Rămînînd la comparaţii, dacă un vas mineralier de 40 000 de tone ar fi supus unui procedeu prin care s-ar elimina toate spaţiile goale din interiorul atomilor săi, el s-ar reduce, ca dimensiuni, la vîrful unui ac. Dar acest vîrf de ac ar cîntări 40 000 de tone!

În aceste calcule nu am ţinut seama de masa electronului, care, aşa cum am spus, este foarte mică în comparaţie cu masa protonului. Ea a fost determinată de savanţi, care au „cîntărit" electronul, arătînd că el are o masă de $9,1 \times 10^{-28}$ grame.

Dar, aşa cum am arătat, electronul este important în acelaşi timp ca purtător de sarcină electrică, avînd şi o masă foarte mică. Aceasta face ca el să se poată deplasa uşor. Deplasarea electronilor prin conductori corespunde cu trecerea curentului electric prin acei conductori.

Cîţi electroni participă la formarea unui curent de 1 miliamper, cam la cît putem estima curentul dintr-un aparat de radio cu tranzistoare? Specialiştii au măsurat şi sarcina electrică a electronului, arătînd că ea este de $1,6 \times 10^{-19}$ C, unde C este simbolul pentru Coulomb, unitatea de sarcină electrică în sistemul nostru de unităţi de măsură. Aceasta înseamnă că la curentul mic de 1 mA la care ne referim, într-o singură secundă, printr-o secţiune de conductor sau printr-un tranzistor trec $6,2 \times 10^{15}$ electroni, adică ceva mai mult de şase milioane de miliarde de electroni. E mult, nu-i aşa?

Dar aceasta este doar prima noastră cunoştinţă cu atomul. Mai este necesar să ştim că specialiştii fizicieni consideră că atomul se prezintă în moduri diferite după cum substanţa respectivă se află în stare gazoasă, lichidă sau solidă. Dar despre aceasta cu altă ocazie.

EDMOND NICOLAU

* CALEIDOSCOP *

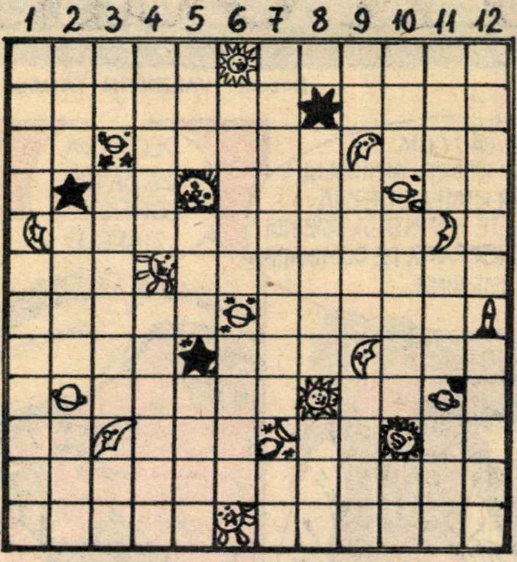

Periplu cosmic

ORIZONTAL: 1) Membru al echipajului care a efectuat o călătorie „De la Pămînt la Lună" într-o... ghiulea imaginată de Jules Verne (Michel). Navă spațială americană care a debarcat primul om pe Lună la 20 iulie 1969. 2) Încărcat de ioni, așa cum este hidrogenul gazos care umple spațiul dintre stele. Constelație boreală în dreptul căreia Soarele trece între 21 aprilie și 21 mai. 3) 5,6 galaxii! Denumirea latină a constelației Echerul. Pseudonim al publicistului român Const. Popescu-Bălteni. 4) Olga Enescu. Personaj feminin principal din piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian. Cămăși rustice. 5) Astfel apărea omenirii zborul cosmic înainte de era spațială. 6) Trib arab. Atribut al timpului și spațiului (pl.). 7) Isteață. Denumirea unei nebuloase planetare din constelația Vărsătorul (neart.). 8) Prenume feminin. Cea Spațială a început la 4 octombrie 1957 (pl.). Tip de satelit pentru cercetări privind elementele modulate. 9) „Ritmul ascuns al...", povestire cosmică de Constantin Cubleșan (nom. neart.). Matei Udrea. 10) Radu Stanca – Parimă. Corina Ionescu. Oana Nistor. 11) Spațiul dintre aștri (fem.pl.). 12) Goluri..., formațiuni întunecate de materie stelară (sing.). În anul 1967 a fost încheiat „... cu privire la explorarea și folosirea spațiului extraatmosferic, inclusiv Luna și celelalte corpuri cerești" (neart).

VERTICAL: 1) „Verde...", planeta spre care se îndreaptă navele cosmice „Fabulos" și „Abisal" din povestirea omonimă a lui Horia Arama. Primul pămîntean care a zburat în spațiul cosmic pe nava „Vostok I", la 12 aprilie 1961. 2) Formație de stele în care numărul acestora întrece cifra de zece. „...în spațiu-timp", povestire de Adrian Rogoz (pl. neart.). Nomă în Egiptul antic. 3) Dan Necula. Cuceritorii spațiului cosmic (neart.). Tangenta (abr.). 4) Personaj din povestirea „Verde Aixa". Sondă spațială americană care a transmis fotografii ale Lunii. 5) O.Z.N. răsturnat! Una din titanide, mama lui Helios, Eos și Selene (mit.). Se mirau, dar nu pe de-a-ntregul! 6) Arie (reg.). Transmis în eter. 7) Învelișul gazos care înconjură Pămîntul. Toma Tănăsescu. 8) Arhipelag în America Centrală. „Înzestrat cu o închipuire uriească, el a pus doi sori și trei luni în albastra adîncime a..." (Mihai Eminescu – „Sărmanul Dionis"). 9) Olga Tudorache. Localitate în U.R.S.S. Unitate de măsură cu care sînt calculate distanțele cosmice în „De la Pămînt la Lună". 10) „...Negru", denumirea circului lunar descris în aceeași carte (neart.). „O școală de... 3", este titlul unui capitol din scrierea „Nebuloasa din Andromeda" de I. Efremov (neart...). Ațe! 11) Constelație cu trecere la meridian la 26 aprilie (pl. neart.). Suport pentru minge la jocul de golf. Diviziune de timp. 12) Drumul parcurs de un astru sau de un satelit artificial (pl.). Constantă fizică folosită în astronomie, avînd o viteză de propagare de 331,36 m/s.

DICȚIONAR: CPB, GUM, LES, GAI, SNE, TIA, ARMAN, AINI, TEE.

CERCUL REBUSIST
al Casei de copii școlari (băieți),
Tg. Ocna — Bacău

CALCUL ENIGMISTIC LITERAR

Înlocuind semnele prin cifre și efectuind operațiile corespunzătoare, se vor obține: anul nașterii unui mare poet român contemporan, anul în care volumul său, intitulat „Plumb", editat în 1911, a fost premiat, anul în care poetul a fost distins cu Premiul național pentru poezie și anul încetării sale din viață.

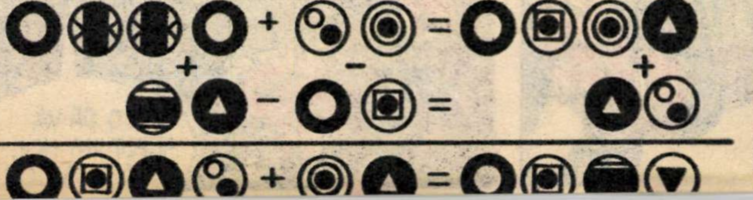

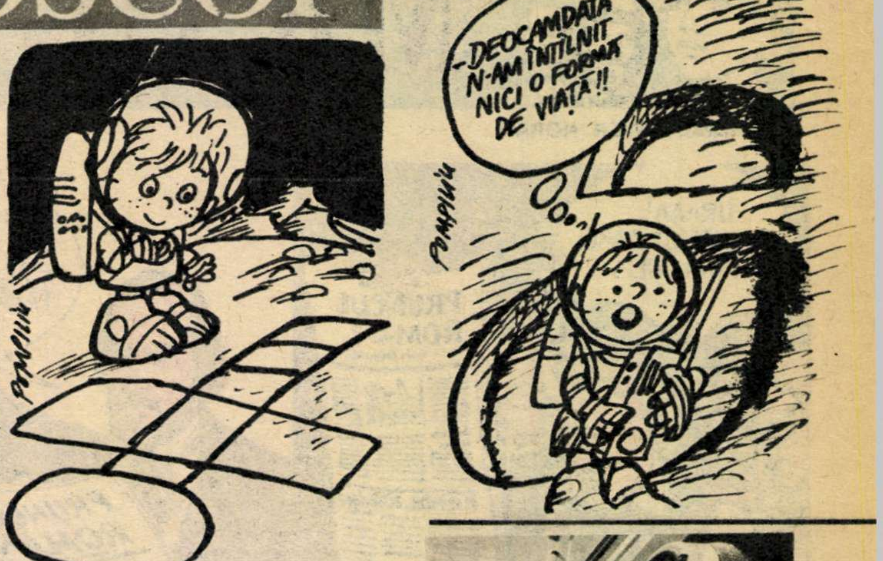
—DEOCAMDATĂ N-AM ÎNTÎLNIT NICI O FORMĂ DE VIAȚĂ!!
POMPILIU

ȘAH

Problema nr. 10 — dirijare

DIAGRAMA
ALB: Rb1, Dc5, Td1, Th1, Nc6, pioni: b2, c2, e5, g2, h2;
NEGRU: Rg8, Da3, Tb4, Tf8, Nf5, pioni: a6, f7, g7, h7.
Albul mută și dă mat în 3 mutări.

ARENA MATEMATICIENILOR

Numărul 100

Puteți da cel puțin cinci exemple de obținere a numărului 100 folosind absolut toate cifrele, de la 1 la 9, fără a schimba însă ordinea lor naturală, dar făcînd uz de diverse semne matematice?

Ing. Liviu Macoveanu

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

La cursuri: 1) Maculatoare 2) Amintiri. Am. 3) Șină. Tătari. 4) Cet. Bună. In. 5) Al. Ie. 6) Ca. Cardas. 7) Nm. Calfă. Sc. 8) Iosif. Iarcu. 9) Sa. Iar. Eu. 10) Scrisă. Alle. 11) Muncă. Cretă.

Soluția problemei din nr. 18: 1. N: g6+ R: g6 2. Da6+ (2... Rg5 3. f4+; 2... Rf7 3. Da2; 2... Rh7 3. Dd3 +)

Soluția problemei din nr. 19: 1... N: f3 (2. N: f3 Ne5 cu mat imparabil)

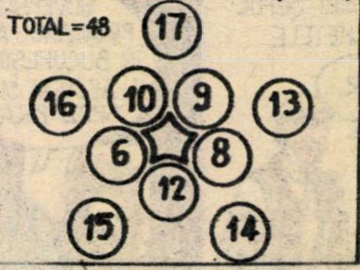

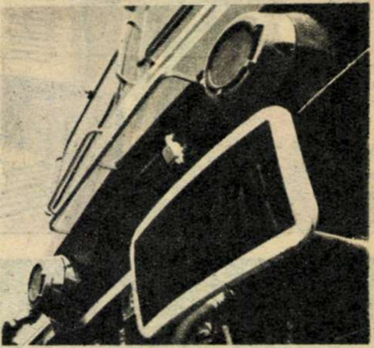

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚĂ NU-ȘI MAI ADUCE AMINTE CE REPREZINTĂ IMAGINEA DE MAI SUS – ESTE UN DETALIU DINTR-O FOTOGRAFIE. AJUTAȚI-L VOI!

FOTO: MIHAI NIEDL

COPERTA NOASTRĂ

Copiii — primăvara vieții.

CUTEZĂTORII 21 Redacția revistelor pentru copii — București

REDACTOR ȘEF: **ION IONAȘCU**
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: **OVIDIU ZOTTA**

RESPONSABIL DE NUMĂR: **ELENA MĂNESCU;** *PREZENTAREA ARTISTICĂ:* **POMPILIU DUMITRESCU;** *PREZENTAREA TEHNICĂ:* **ION MIHĂESCU**

Redacția Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București. Calea Griviței nr. 64-66.

MICUL TIPOGRAF

Scenariu: SEVER NORAN **Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU**

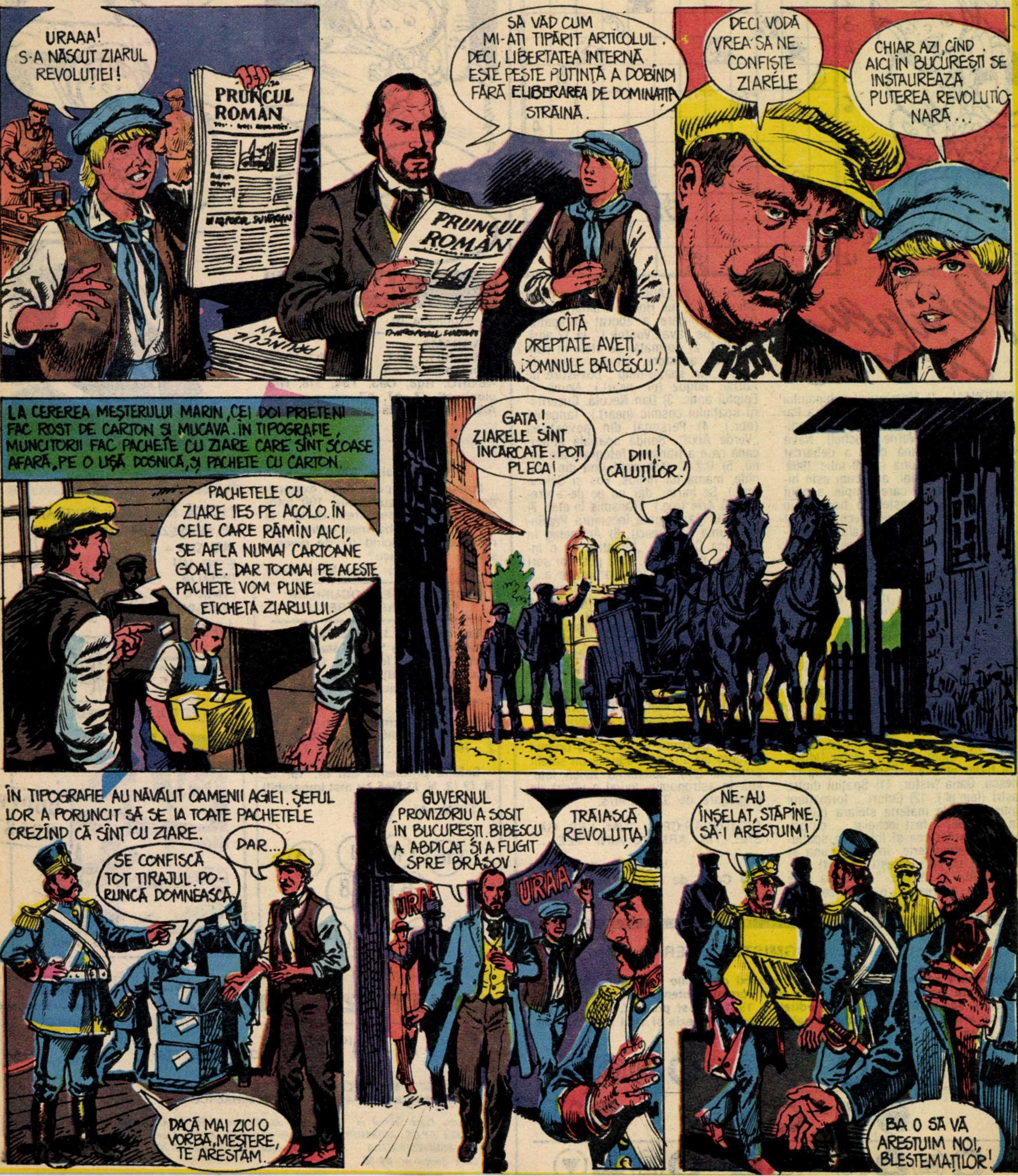
URAAA! S-A NĂSCUT ZIARUL REVOLUȚIEI!
PRUNCUL ROMÂN
SĂ VĂD CUM MI-AȚI TIPĂRIT ARTICOLUL. DECI, LIBERTATEA INTERNĂ ESTE PESTE PUTINȚĂ A DOBÎNDI FĂRĂ ELIBERAREA DE DOMINAȚIA STRĂINĂ.
PRUNCUL ROMÂN
CÎTĂ DREPTATE AVEȚI, DOMNULE BĂLCESCU!
DECI VODĂ VREA SĂ NE CONFIȘTE ZIARELE
CHIAR AZI, CÎND AICI ÎN BUCUREȘTI SE INSTAUREAZĂ PUTEREA REVOLUȚIONARĂ...
LA CEREREA MEȘTERULUI MARIN, CEI DOI PRIETENI FAC ROST DE CARTON ȘI MUCAVA. ÎN TIPOGRAFIE, MUNCITORII FAC PACHETE CU ZIARE CARE SÎNT SCOASE AFARĂ, PE O UȘĂ DOSNICĂ, ȘI PACHETE CU CARTON.
PACHETELE CU ZIARE IES PE ACOLO. ÎN CELE CARE RĂMÎN AICI SE AFLĂ NUMAI CARTOANE GOALE. DAR TOCMAI PE ACESTE PACHETE VOM PUNE ETICHETA ZIARULUI.
GATA! ZIARELE SÎNT ÎNCĂRCATE. POȚI PLECA!
DIII! CĂLUȚILOR!
ÎN TIPOGRAFIE AU NĂVĂLIT OAMENII AGIEI. ȘEFUL LOR A PORUNCIT SĂ SE IA TOATE PACHETELE CREZÎND CĂ SÎNT CU ZIARE.
SE CONFISCĂ TOT TIRAJUL, PORUNCĂ DOMNEASCĂ.
DAR...
DACĂ MAI ZICI O VORBĂ, MEȘTERE, TE ARESTĂM.
GUVERNUL PROVIZORIU A SOSIT ÎN BUCUREȘTI. BIBESCU A ABDICAT ȘI A FUGIT SPRE BRAȘOV.
TRĂIASCĂ REVOLUȚIA!
URAA
URAA
NE-AU ÎNȘELAT, STĂPÎNE. SĂ-I ARESTUIM!
BA O SĂ VĂ ARESTUIM NOI, BLESTEMAȚILOR!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

22

JOI, 2 IUNIE 1988,
ANUL XXII (NR. 1077)

ÎN ACEST NUMĂR :

- *Canalul București—Dunăre*
- *După trei trimestre, din nou printre eroii unui reportaj*
- *Enciclopedie „Cutezătorii“*
- *Concursul*

Mesajul tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

adresat pionierilor şi şoimilor patriei, tuturor copiilor ţării, întregului tineret cu prilejul zilei de 1 Iunie

Dragi prieteni, pionieri şi şoimi ai patriei,

Dragi copii şi tineri ai României socialiste,

Am deosebita plăcere ca, de Ziua Internaţională a Copilului, să vă adresez vouă, pionierilor şi şoimilor patriei, tuturor copiilor şi întregului tineret din ţara noastră un salut prietenesc şi cele mai bune urări de a creşte mari şi sănătoşi, de a vă instrui şi forma ca cetăţeni demni şi devotaţi ai României socialiste, ca făuritori de nădejde ai socialismului şi comunismului pe pămîntul scumpei noastre patrii.

Partidul şi statul nostru socialist vă înconjoară, dragi prieteni, cu deosebită dragoste, se preocupă să aveţi asigurate – prin munca părinţilor şi fraţilor voştri, a întregii naţiuni – cele mai bune condiţii de viaţă, de învăţătură şi educaţie, de dezvoltare multilaterală şi afirmare deplină a personalităţii voastre, de a vă pregăti temeinic pentru a putea participa activ la înfăptuirea măreţelor programe de înflorire multilaterală a ţării.

Trăiţi şi vă dezvoltaţi, dragi copii şi tineri, într-o societate care pune mai presus de orice omul, bunăstarea şi fericirea sa, care deschide minunate perspective în faţa voastră, a întregului nostru popor. În cadrul politicii sale generale de edificare a orînduirii noi, socialiste în România, de ridicare continuă – pe măsura sporirii forţei economice şi sociale a ţării – a nivelului de trai material şi spiritual al tuturor oamenilor muncii, partidul nostru veghează ca voi să vă instruiţi temeinic, să vă însuşiţi cele mai noi cunoştinţe din toate domeniile de activitate, să aveţi asigurate – de la primii paşi în viaţa socială – locuri de muncă corespunzătoare, potrivit pregătirii şi capacităţii fiecăruia, să vă puteţi încadra, cu cele mai bune rezultate, în eforturile întregii ţări, ale tuturor constructorilor socialismului din patria noastră.

Aveţi, dragi prieteni tineri şi copii, condiţii pe care nu le-au avut şi nu le puteau avea niciodată copiii ţării în trecut, în vechea orînduire bazată pe asuprire şi exploatare. Folosiţi aceste minunate condiţii pentru a învăţa, a învăţa şi iar a învăţa, pentru a fi cît mai folositori ţării, avînd permanent în faţă înaltul exemplu al clasei noastre muncitoare, al ţărănimii şi intelectualităţii, care, într-o strînsă unitate, sub conducerea partidului, înfăptuiesc neabătut hotărîrile Congresului al XIII-lea şi ale Conferinţei Naţionale ale partidului, privind dezvoltarea economico-socială a ţării, ridicarea ei pe culmi tot mai înalte de civilizaţie şi progres.

Acum, cînd vă aflaţi în preajma încheierii anului şcolar, vă adresez vouă, precum şi profesorilor şi educatorilor voştri, organizaţiilor tineretului şi copiilor calde felicitări pentru rezultatele obţinute şi îndemnul de a învăţa şi munci cu tot mai multă pasiune şi dăruire pentru a vă pregăti din toate punctele de vedere, ca adevăraţi revoluţionari, care să ducă mai departe făclia nobilelor idealuri de progres, libertate, independenţă ale gloriosului nostru popor!

Partidul nostru a făcut din grija pentru viaţa, formarea şi educarea tineretului una din preocupările fundamentale ale politicii sale, ale întregii societăţi. În cadrul acestei politici, profund umaniste, ţara noastră va face totul şi în viitor pentru a asigura drepturile fundamentale ale omului – deci şi ale tineretului, care reprezintă viitorul ţării – dreptul la muncă, instruire, educaţie şi cultură, la o viaţă demnă şi fericită, la pace.

Trăiţi şi creşteţi într-o etapă complexă a dezvoltării omenirii, cînd în lume sînt multe probleme politice, economice şi sociale grave care afectează prezentul şi viitorul popoarelor şi pun în pericol însăşi existenţa vieţii pe Pămînt. În multe ţări ale lumii, milioane de copii suferă şi mor de foame, măcinaţi de boli, de mizerie şi sărăcie, sînt lipsiţi de posibilitatea de a învăţa, de a se bucura de lumina ştiinţei şi culturii, de binefacerile civilizaţiei umane. Milioane şi milioane de tineri din diferite ţări sînt şomeri, caută zadarnic un loc de muncă, nu au un adăpost şi nici o perspectivă de a se realiza în viaţă.

De Ziua Internaţională a Copilului ne exprimăm speranţa că toate statele şi guvernele lumii vor acorda mai multă atenţie vieţii şi problemelor tineretului şi copiilor, că se vor preocupa de asigurarea reală a drepturilor fundamentale de care au nevoie generaţiile tinere, astfel încît fiecare copil, fiecare tînăr să-şi poată vedea realizate năzuinţele de a se dezvolta şi împlini în deplină libertate, de a beneficia neîngrădit de cuceririle civilizaţiei moderne, de a trăi într-o lume mai dreaptă şi mai bună, o lume a păcii şi progresului întregii umanităţi. Nu există îndatorire mai nobilă pentru toţi cei ce iubesc viaţa, iubesc copiii – viitorul omenirii – decît de a se angaja ferm că vor face totul pentru asigurarea păcii, pentru dezarmare, pentru a asigura popoarelor o viaţă liberă şi fericită!

Pentru ca voi, tineri şi copii ai patriei, să vă puteţi realiza cutezătoarele voastre năzuinţe şi dorinţe de progres, pentru ca întregul nostru popor să-şi poată consacra plenar forţele înfăptuirii programelor de dezvoltare economică şi socială a ţării, creşterii nivelului general de civilizaţie şi bunăstare, partidul şi statul nostru vor promova activ – ca şi pînă acum – o politică internaţională de pace, colaborare şi înţelegere cu toate naţiunile lumii, vor desfăşura o intensă activitate pe plan mondial pentru dezarmare, în primul rînd pentru dezarmare nucleară, pentru ca popoarele, copiii lumii să trăiască fără teama că vor fi victimele unui război nimicitor, care ar putea distruge întreaga viaţă pe Pămînt.

România este hotărîtă să-şi aducă întreaga sa contribuţie la politica de dezarmare, la eliminarea forţei şi ameninţării cu folosirea forţei în viaţa internaţională, la soluţionarea pe cale paşnică, prin tratative, a tuturor problemelor litigioase dintre state, va milita permanent pentru unirea largă a tuturor forţelor şi popoarelor în lupta pentru instaurarea trainică în lume a unui climat de pace şi colaborare în care toate naţiunile – şi în primul rînd tineretul – să-şi poată făuri liber destinele potrivit propriei voinţe, fără nici un amestec din afară.

Cu prilejul Zilei Internaţionale a Copilului, vă urez, dragi prieteni, pionieri şi şoimi ai patriei, tineretului şi tuturor copiilor din ţara noastră multe succese, bucurii şi satisfacţii în viaţă, în muncă şi la învăţătură, o copilărie fericită! Urez, totodată, părinţilor, profesorilor şi educatorilor voştri noi şi noi realizări în întreaga lor activitate consacrată progresului şi înfloririi patriei, multă sănătate şi fericire!

NICOLAE CEAUŞESCU

> *Să dezvoltăm puternic spiritul revoluționar în muncă, în gîndire, în toate domeniile, să acționăm cu hotărîre împotriva a tot ce este vechi și perimat, a ceea ce nu mai corespunde actualei etape și să promovăm cu îndrăzneală noul, ceea ce se afirmă ca o necesitate a dezvoltării societății, atît în ce privește forțele de producție, cît și în știință, în învățămînt, în cultură, în întreaga dezvoltare economico-socială!*
>
> *NICOLAE CEAUȘESCU*

SPIRITUL REVOLUȚIONAR, emblemă a timpului nostru

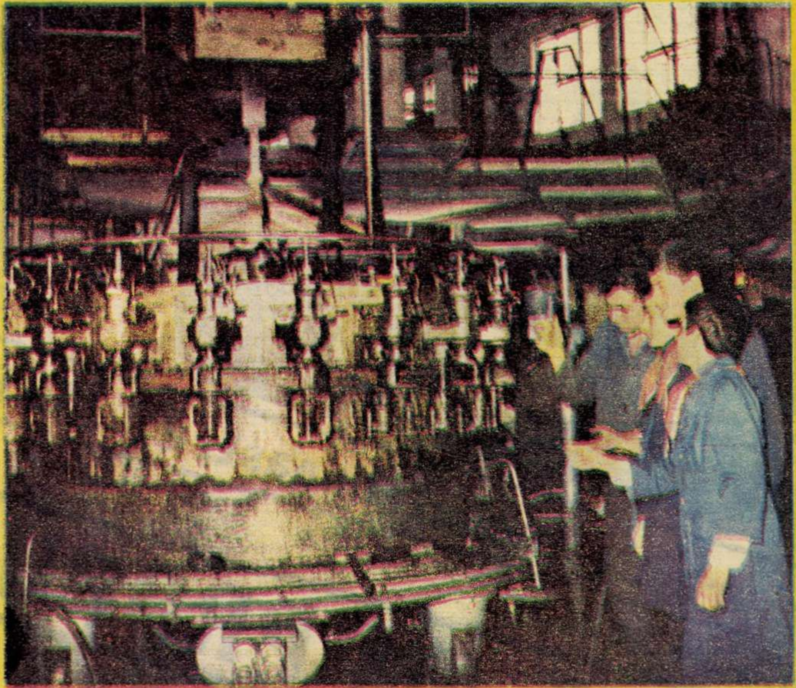

Din bogăția de idei și concepte pe care le cuprinde Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la unele probleme ale conducerii activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale, se detașează, prin marea sa valoare principială și practică, teza referitoare la continuitatea neîntreruptă a procesului revoluționar de făurire a noii orînduiri. De aici decurge și însemnătatea deosebită ce se acordă dezvoltării spiritului revoluționar, emblemă definitorie a acestei epoci, întreaga activitate ideologică și politico-educativă fiind chemată să asigure formarea omului nou, cu deosebire a tinerei generații, sub semnul înaltelor exigențe ale gîndirii și acțiunii revoluționare.

În exemplara consecvență cu care documentele de partid stăruie asupra acestei cerințe se găsește încorporată o mare lecție a istoriei partidului, parte integrantă a istoriei patriei și poporului. O lecție care spune că spiritul revoluționar, care a însuflețit mereu viața și activitatea comuniștilor, a constituit un inepuizabil izvor de tărie al partidului, o uriașă resursă de forță și energie în lupta pe care a purtat-o, an de an și deceniu după deceniu. Pentru că spiritul revoluționar s-a exprimat întotdeauna prin înalta dăruire și abnegație cu care au acționat comuniștii prin curajul și neînfricarea cu care au îndeplinit întotdeauna fiecare dintre însărcinările încredințate de partid, prin încrederea neabătută în biruința cauzei partidului, în triumful dreptei sale lupte. Eroismul militanților partidului, profunzimea convingerilor lor comuniste, patriotismul fierbinte și înalta răspundere cu care au militat în permanență au asigurat luptei partidului un puternic ecou în conștiința întregului popor, au contribuit la sudarea tot mai puternică a legăturilor sale cu masele, care au văzut în partid stegarul consecvent al aspirațiilor lor vitale și, deopotrivă, forța politică în măsură să conducă victorioasă lupta pentru împlinirea acestora.

Astăzi, spiritul revoluționar se exprimă înainte de toate prin angajare plenară în lupta pentru realizarea obiectivelor politicii partidului nostru, prin implicare profundă, plină de dăruire în ampla operă constructivă ce se înfăptuiește în această perioadă în România. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în Expunerea la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie 1988, înfăptuirea cutezătoarelor programe de dezvoltare economico-socială, ce angajează acum la cote înalte întregul potențial de creație al poporului, solicită din partea tuturor comuniștilor, a celorlalți oameni ai muncii să își dedice zi de zi energiile și resursele creatoare îndeplinirii exemplare a sarcinilor de plan. Înalta răspundere față de folosirea bazei tehnico-materiale, a materiilor prime, a energiei și combustibililor, față de utilizarea timpului de lucru, spiritul gospodăresc, de ordine și disciplină, voința de a perfecționa necontenit procesele productive, mașinile pentru ca ele să realizeze produse cu înalți parametri funcționali, de eficiență — toate acestea reprezintă expresiile concrete ale spiritului revoluționar, materializări ale gîndirii și acțiunii revoluționare, ale unei noi și superioare înțelegeri a comandamentelor actualei etape istorice.

Păstrînd în prețiosul său aliaj caracteristici permanente, spiritul revoluționar se ilustrează, totodată, prin dimensiuni și trăsături noi. Iar una dintre acestea, de mare însemnătate, date fiind caracteristicile epocii actuale, este lupta permanentă cu automulțumirea, dorința continuă de autoperfecționare, de autodepășire pe multiple planuri. Aceasta nu se poate realiza decît prin perfecționarea pregătirii politice, profesionale, științifice și tehnice, prin lărgirea permanentă a orizontului de cunoaștere, de cultură generală. Tocmai de aceea, în cuvîntările secretarului general al partidului se regăsește cu exemplară consecvență îndemnul adresat întregului popor, și, cu deosebire, tinerei generații, de a munci și învăța, de a se pregăti permanent, de a urca noi și noi trepte pe drumul cunoașterii, de a deschide noi porți pe calea perfecționării.

Spirit revoluționar în gîndire și acțiune înseamnă, deopotrivă, receptivitate la nou, luptă hotărîtă cu vechiul, cu tot ceea ce frînează biruința a ceea ce este avansat. În același timp, spiritul revoluționar încorporează la loc de seamă între trăsăturile sale pe acelea ale încrederii în justețea liniei politice a partidului, ale voinței de a nu da înapoi în fața greutăților, de a înzeci energiile pentru înlăturarea lor. Prin toate acestea, spiritul revoluționar reprezinta un autentic factor de progres al societății noastre, o uriașă resursă de accelerare a mersului său înainte.

Prefață la un catalog

ANCHETA NOASTRA

Septembrie 1987: Pagina din „Cutezătorii" dedicată proiectelor pionierilor din Bălcești.

Iunie 1988: ...și astăzi un reportaj despre ceea ce au realizat.

Pe urmele anchetei noastre de la începutul anului școlar

CE NE-AM PROPUS? CE AM REALIZAT?

Se apropie de finiș încă un an școlar încununat de numeroasele succese pe care voi toți v-ați străduit să le obțineți pe traseul lui. Ambițioasele proiecte cu care ați pornit în septembrie '87 le-ați îndeplinit, ba mulți dintre voi le-ați și depășit. Faptul îl confirmă și colegii voștri din **Bălcești**, județul **Vîlcea**, care — vă mai amintiți? — au fost eroii anchetei noastre din numărul 37 al revistei. Să vedem, așadar, ce au promis și ce au realizat ei în acest răstimp.

Claudia Grigore, de pildă, e nerăbdătoare să ne povestească cum a depășit ea emoțiile... triplei premiere pe care le trăise atunci. În primul rînd pe cele mai mari, datorate trecerii în clasa a V-a. A constatat însă că nu e tocmai greu să fii elev în ciclul gimnazial dacă ții pasul, la toate obiectele, cu fiecare nouă lecție temeinic însușită, cu fiecare nouă temă bine pregătită. La fel au procedat și colegii săi, cu excepția fraților Sorin și Ion Trușcă. Au fost însă reperate locurile pe unde-și găseau ei „de lucru" și determinați să vină la ore. Iar dacă în primul trimestru notele lor scădeau uneori sub 5, de cînd n-au mai lipsit ele au început să crească la 7 și 8. Dar iată că **Mihaela Călin** (colega de bancă a Claudiei) ține să ne anunțe o... noutate foarte importantă: „Tocmai noi, pionierii detașamentului clasei a V-a, care am avut cele mai mari emoții la începutul anului școlar, am cucerit titlul de fruntași pe unitate și la învățătură, și la hărnicie".

Care erau celelalte două premiere ale căror emoții le încerca în urmă cu aproape opt luni, Claudia? Desigur, primul spectacol al formației de muzică ușoară din stagiunea artistică pionierească '87—'88 în care ea urma să reapară ca solistă, cu un repertoriu înnoit, dar și cel al echipei de teatru cu noua piesă pusă în scenă—„Onoarea grupei". Aceste spectacole în premieră, ca și altele care s-au prezentat pe traseul acestui an au demonstrat că pioniera-actriță Claudia Grigore a reușit — așa cum ea ambiționa — s-o egaleze pe interpreta de muzică ușoară Claudia Grigore! Iată însă că Mihaela Călin are de adăugat o noutate și la capitolul artistic: înființarea unei orchestre de ocarine, care nici nu figura, de fapt, în proiectele din septembrie '87. „Cînd ne-au sosit de la un vestit olar din Oboga micile instrumente din lut, primele sunete ni s-au părut ca... primele litere ale alfabetului! — ne mărturisește Mihaela. În scurt timp însă am și reușit să învățăm cîteva dintre cele mai frumoase cîntece de pe valea Oltețului".

Pasionații istoriei sînt și ei dornici să ne relateze despre proiectatul muzeu, pe care acum ne invită să-l vizităm. Sînt expuse aici obiecte de vîrstă paleolitică sau din vremea geto-dacilor, descoperite de copii în cadrul cercetărilor lor arheologice pe teritoriul comunei, documente și unelte vechi adunate de la bătrînii satului, iar de curînd a început și amenajarea noii secțiuni cu caracter etnografic. Fiecare dintre membrii cercului „Petrache Poenaru" (inventatorul stiloului s-a născut pe aceste meleaguri) se poate mîndri că a contribuit la îmbogățirea acestei colecții muzeistice. Chiar în ziua în care ne aflam la Bălcești, **Iulia Pîrșcoveanu** a venit cu un topor din piatră șlefuită, descoperit, unde credeți? În pietrișul excavat pe malul Oltețului pentru reamenajarea șoselei. (Obiectul atestă cultura de prund specifică paleoliticului.)

Ne amintim că la începutul anului școlar, **Mihaela Ionescu**, membră a cercului de artă plastică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, spunea că vrea să se specializeze în arta picturii pe sticlă. Acum însă, atît ea, cît și colegele sale dețin și „secretele" linogravurii. Noutăți ne-au oferit și talentatele fete de la cercul de tapiserie.

Pe membrii echipei de performanță a cercului de construcții radio — în frunte cu **Gabriel Anica** — i-am găsit în plin lucru: efectuau probele de verificare a aparatelor cu care participă la concursul „Start spre viitor". Aprinderea electronică și Adaptorul pentru calculator funcționau perfect, însă la Comanda senzorială mai trebuie unele retușuri...

Ei bine, **Marius Bărbulescu**, care în ancheta din septembrie fusese primul nostru interlocutor, a ținut ca de astă-dată să fie... ultimul! Fiindcă ne-a rezervat mai multe surprize: 1. Nu numai că a depășit media 7 la biologie (care-l necăjise atît în trecuta vacanță de vară), dar a devenit și membru al echipajului de prieteni ai naturii „Ciconia", care își continuă studiile în zona lacurilor din Irimești. 2. Între timp și-a descoperit o nouă pasiune — rachetomodelismul — și speră să facă parte din reprezentativa județului la concursul de la Mamaia. 3. În loc de răspuns despre activitatea lui de pionier fotoreporter, ne-a oferit... o imagine care să ilustreze pagina de față!

ILEANA PIȚA

FOTO REPORTER

„Cutezătorii“

● Pregătiri pentru Expedițiile „Cutezătorii“. Așa își intitulează imaginea trimisă pe adresa rubricii, pioniera **Gheorghița Darie**, din clasa a VIII-a, **Școala nr. 1** din **Sita Buzăului**.

● Harnicul și talentatul colaborator al rubricii noastre, **Ion Condreț** de la subredacția **Casei pionierilor și șoimilor patriei, Bacău**, ne anunța că se apropie perioada marilor întreceri de cartig!

● O fanfară – cea a **Casei pionierilor și șoimilor patriei** din **Brăila**, aplaudată mereu la scena deschisă.

● „Ca pe roate“ și la joaca, dar și la... invățătură! ne asigură pionierul fotoreporter **Vasile Pop** de la **Casa pionierilor și șoimilor patriei** din **Tîrgoviște**.

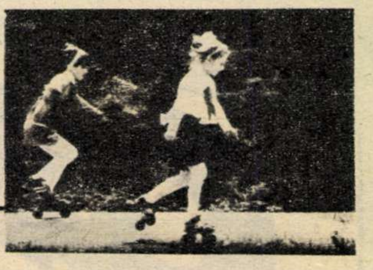

Ritm

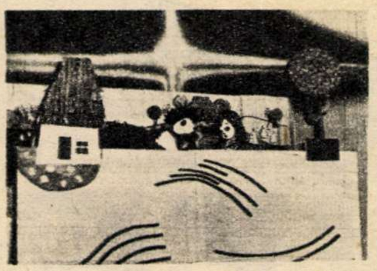

O mie de puieți de dud, plantați în zilele acestei primăveri de către harnicii pionieri de la Școala din comuna Unirea, județul Dolj, au îmbrăcat haina frunzișului bogat și pot oferi de-acum hrana necesară viermilor de mătase pe care îi cresc în microferma lor ● **În cadrul acțiunii-concurs** „Patrie română, țară de eroi“, membrii cercului de istorie și arheologie de la Școala Bosoaia, județul Iași, au amenajat un muzeu școlar. Printre exponate se afla obiecte din ceramică aparținînd culturilor Cucuteni și Horodiștea — Erbiceni (secolele II și III e.n.), obiecte de uz casnic, piese vechi numismatice, obiecte de etnografie din sec. XVI—XVII — toate descoperite de ei. Pionierul Cristian Sandu, ne scrie și despre ampla monografie a comunei lor realizată de pasionații istorici din Bosoaia ● **Pentru a doua oară consecutiv,** pionierul Marius Todea, elev în clasa a VI-a la Școala nr. 17 din Tîrgu Mureș, este cîștigătorul etapei județene a Campionatului național de micromodele. Felicitări și succes în apropiata confruntare de la Năvodari! ● **Frumoase rezultate** au obținut în îndeplinirea angajamentului patriotic pionierii de la Școala nr. 9 din Alba Iulia. Peste 6,5 t de maculatură, 8 t de fier vechi și peste 10 000 bucăți ambalaje de sticlă au fost redate circuitului economic prin strădania detașamentelor claselor a V-a A și a VI-a B ● **Membrii cercului** de teatru de păpuși de la C.P.Ș.P. din Alexandria au început repetițiile pentru un nou spectacol de ...varietăți cu păpuși pe care îl vor prezenta în stagiunea permanentă din această vara ● **„La izvoarele muncii“** și-au intitulat vizita la Fabrica de sticlă „Perla“ din Buzău pionierii membri ai cercurilor de la C.P.Ș.P. din localitate.

LA REDACȚIE A SOSIT O SCRISOARE

STIMATĂ REDACȚIE,

Motivul pentru care m-am hotărît să vă scriu este acela de a-mi exprima plăcerea cu care, în ciuda tîmplelor cărunte, citesc și eu revista dumneavoastra, împreună cu copiii mei.

Observînd că revista face un frumos act de educație civică, popularizînd faptele unor copii inimoși, m-am gîndit să vă fac cunoscute cîteva lucruri, așa cum le știu eu, ca părinte, despre elevii Școlii nr. 179 din cartierul Bucureștii-Noi.

Cartierul nostru respiră multă prospețime și datorită elevilor acestui așezămînt. Cea mai grăitoare oglindă a spiritului lor gospodăresc este însăși școala - un model din multe puncte de vedere. Căci dacă în școală domnește o curățenie exemplară, aceasta se datorează hărniciei lor, stimulată și cultivată de dascăli devotați și de familie. Grăitoare sînt, de asemenea, expozițiile permanente, îmbogățite mereu, arătînd ce pot face mîinile îndemînatice ale fetelor și băieților în cadrul activităților practice din ateliere.

Pentru oricare părinte care vine pe la școală este o mare plăcere să constate cît de atrăgătoare este grădina ei, în care copiii au plantat cu pricepere trandafiri și îngrijesc, de primăvara pînă toamna, pomii și florile. Aceeași hărnicie o dovedesc copiii în îngrijirea parcului „Nicolae Bălcescu“ și a monumentelor din cartier.

Aceste activități se bucură de participarea tuturor elevilor școlii și mi-ar fi greu să cunosc numele atîtor copii harnici. Dar, conștient de puterea exemplului, voi aminti cîțiva pe care îi știu: Stănilă Aurelian, Ana Maria Mocanu, Victor Danciu, Gheorghe Camelia, Andreea Feraru, Cătălin Stoian, Valeria Constantin etc. Acești pionieri, ca și mulți alții, sînt admirați de cetățeni întotdeauna cînd îi văd participînd la îngrijirea spațiilor verzi din jurul blocurilor sau al peluzelor din fața curților în care locuiesc.

Impresionat de hărnicia acestor pionieri, rog redacția revistei „Cutezătorii“, dacă este posibil, să facă cunoscute prin paginile ei frumoasele lor fapte pionierești.

Cu mulțumiri,
NICOLAE MARIN, **București**

CTITORII
ALE EPOCII
NICOLAE CEAUȘESCU

CANALUL BUC DU

Mai mulți cititori ne-au rugat să le oferim amănunte despre Canalul București—Dunăre, aflat în plină construcție. În acest scop i-am solicitat pe doi cunoscuți reporteri care, în rîndurile de mai jos, ne prezintă, de la fața locului, această nouă și mare amenajare hidrotehnică.

Nu peste mult timp vom putea face o călătorie la care generațiile trecute nici măcar nu visau: cu vaporul de la București la Dunăre și de aici la Marea Neagră, spre mările și oceanele lumii... Peste cîțiva ani, harta Capitalei patriei noastre își va îmbogăți zestrea de frumusețe și armonie cu un nou însemn: **portul;** cu siluetele uriașelor macarale ce se profilează pe cer, cu nenumărate vapoare ce încarcă și descarcă mărfuri, cu sirenele navelor, cu zeci de marinari plecînd sau venind de peste mări și țări...

București—Dunăre, a treia magistrală albastră (după Canalul Dunăre—Marea Neagră și Canalul Poarta Albă—Midia Năvodari) este încă unul dintre proiectele la care visau înaintașii noștri, dar care n-au putut prinde viață decît acum în această epocă de mare și victorios avînt constructiv. Așadar, nu peste multă vreme Capitala țării va fi legată direct de apele Dunării printr-un canal navigabil făurit de mîna omului.

Ideea de a face din București port la Dunăre aparține ctitorului României moderne, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a propus Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. aprobarea unui proiect de amenajare complexă a rîului Argeș, proiect în cadrul căruia să fie inclusă și construirea unui canal de navigație prin care capitala țării să devină port la Dunăre. În acest fel, la 4 iulie 1986 s-a hotărît începerea lucrărilor la acest nou și mare obiectiv de interes național.

Argeșul este o apă tumultuoasă. De multe ori chiar dacă în susul rîului au fost construite o serie de lacuri de acumulare — el a ieșit din matcă, a inundat sate și mii de hectare de culturi, mai ales primăvara și toamna, pe vremea ploilor. De aceea era nevoie să fie stăvilit. Și nu numai atît, ci și pus la treabă, dintr-o apă năbădăioasă devenind una folositoare. În acest scop proiectul amenajării (proiect căruia meșterii constructori îi dau astăzi viață) prevede o complexitate de funcțiuni pentru Argeș, apele lui urmînd să fie folosite în egală măsură pentru navigație și irigații, pentru producerea de energie electrică și alimentarea cu apă potabilă și industrială a unor localități și obiective economice.

Pe lîngă toate acestea, tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a mai cerut proiectanților și constructorilor să găsească soluții potrivite pentru apărarea terenurilor comunelor și satelor de inundații, ca și pentru desecarea și drenarea unor suprafețe cu exces de umiditate — suprafețe care să fie redate agriculturii.

Așadar este vorba despre o „muncă“ deosebit de utilă oamenilor și pe care Argeșul va fi determinat s-o facă în tot timpul anului.

Potrivit proiectului amintit, în zona comunelor Mihăilești-Cornetu va fi amenajat un lac mare de acumulare (ale cărui oglinzi de apă se și conturează), cu o suprafață de multe sute de hectare.

Poate că cifrele nu vă spun prea mult și veți întreba ce rost va avea acest lac și de ce a fost el prevăzut în proiectul de care v-am mai spus. Să detaliem. Lacul cu pricina va juca rolul unui uriaș rezervor de apă care va sluji la producția de energie electrică, la irigarea terenurilor și la aprovizionarea cu apă potabilă a unui număr de circa 4,5 milioane de oameni. Și nu numai atît. Lacul va avea și rolul de a asigura menținerea unui debit constant de-a lungul rîului și de a constitui terenul pe care (în aval, în dreptul comunei Dumitrana) se va amenaja o frumoasă bază de agrement de care cu siguranță că veți beneficia și voi, dragi cititori, în vacanțele de vară.

Iată, așadar, cum în marea de holde a cîmpiei dintre București și Dunăre va apărea o nouă mare. O mare de apă, ale cărei oglinzi vor străluci albastru și frumos în mijlocul mării verzi pe care o formează lanurile la ceas de primăvară sau al mării aurii a holdelor din miezul verii.

FLORENTIN POPESCU

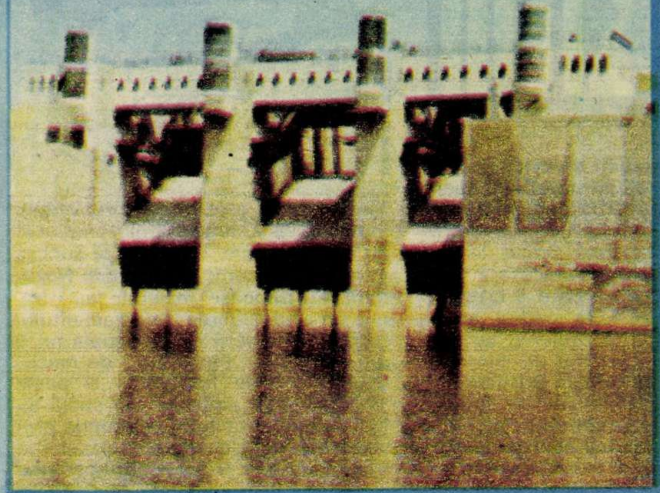

UREȘTI-
ARE

Încă nu se terminase Canalul Poarta Albă-Midia Năvodari și constructorii lui se întrebau: „Unde se mai poate construi un canal?". Și răspunsul era pregătit: „Pe Argeș, în jos..." Știau ei de construcțiile de pe Argeș — pe Argeș în sus. Știau de un baraj cu nume bărbătesc — Vidraru —, dar pe Argeș în jos abia începea să se construiască un rîu frumos. După ce s-au încărcat de fapte eroice, la cele două canale, constructorii centralei-antrepriză generală pentru construcții hidrotehnice Constanța și-au mutat utilajele și „locuințele" pe malurile Argeșului, rîu încărcat de istorie, rîu cu un bazin hidrografic de peste 12 000 km². Dacă ar fi numai scoaterea de sub incidența inundațiilor a unei suprafețe de aproape 40 000 ha și tot s-ar justifica construcția Canalului București—Dunăre. Dar se mai acumulează și o cantitate de apă din care se pot iriga peste 100 000 ha. Cea mai spectaculoasă funcție a firului de apă dintre București și Dunăre este navigația de-a lungul a 72 km. Practic, Bucureștiul va fi legat de Dunăre și Marea Neagră, și prin acestea de rețelele de navigație fluviale și maritime.

Să „fotografiem" acum traseul canalului: kilometrul „0" se afla la Oltenița, la confluența Argeșului cu Dunărea. Urmează patru trepte, nodurile hidrotehnice, prevăzute fiecare cu cîte două ecluze gemene, două porturi de așteptare și cîte o hidrocentrală încadrată între ecluze și barajul deversor. Pe Argeșul inferior vor străluci cîteva stele care vor adăuga puteri în trupul energetic al țării. A 5-a treaptă se află la Mihăilești-Cornetu, unde a fost creat un lac de acumulare — prima treaptă de îmblînzire a acestui rîu năbădăios —, un lac întins pe 1 000 ha și cu o capacitate de înmagazinare a apei de 100 milioane mc (s-au strîns pînă acum 10 milioane mc). Aici există și o priză de apă care asigură transferul acesteia către lacul Văcărești, din care se alimentează și Capitala. La km 72 al canalului, lîngă comuna „30 Decembrie", se amenajează Portul București.

Foto: TUDOR CRISTEA

De fapt, Canalul București-Dunăre începe nu de la km 72, ci de la lacul Dîmbovița, ce înfrumusețează deja astăzi peisajul Bucureștiului. „Dîmbovița, apă dulce/ Cin' te bea nu se mai duce"... Așa a fost demult Dîmbovița. Dar de mai bine de un secol nu s-ar mai fi încumetat nimeni să bea apă din rîul de culoare cenușie. Și iată că rîul acesta a renăscut, îl știm acum cu toții cum arată, a devenit Magistrala albastră a Bucureștiului.

Așadar, legătura cu Dunărea începe de pe această magistrală, amenajare complexă și ea, de 25 km. O „stradă" mare de apă, care continuă de la Podul Vitan pînă la stația de epurare Glina, de aici Dîmbovița, devenind navigabilă, asigură legătura cu traseul Canalului București-Dunăre. Iată, după ce Dîmbovița ni s-a întinerit, în curînd și Argeșul va căpăta o haină nouă. Practic, de la Glina începe noua cale navigabilă spre Dunăre. Dîmbovița va avea 40 km de cale navigabilă pînă la Dudești, la confluența celor două rîuri, locul unde se realizează și întîlnirea apelor.

Să revenim acum pe traseul propriu-zis al Canalului Dunăre—București, unde se lucrează frenetic la toate punctele, la toate nodurile hidrotehnice. Lucrează încercații constructori ai antreprizei București—Dunăre, antrepriză condusă de nu mai puțin experimentatul inginer hidrotehnician Radu Zabulică. Au venit aici constructori de elită: dulgherul Emil Gheorghe, betonistul Nae Marin, maiștrii Constantin Rusen, Mihai Theodorescu, David Bălan, inginerii Aurel Bariu, Cornel Roban, Cornel Pop, Dumitru Toroipan, Dumitru Tătaru.

Există pe traseul canalului și patru brigăzi ale antreprizei naționale a tineretului: tineri din mai multe județe ale țării, elevi ai liceelor industriale, studenți. 800 de tineri ce reprezintă o nouă generație de constructori hidrotehnicieni, dar și semnatari ai uneia dintre marile izbînzi ale țării.

Noua magistrală albastră se grăbește spre Dunăre. O linie de unire între inima țării și una dintre arterele ei vitale — Dunărea. Canalul Dunăre — București este în aceste zile un perimetru al dăruirii și al bărbăției. Și poate cel mai mare merit al acestei încleștări cu natura este faptul că pe traseul canalului vor apărea noi localități, noi dotări, se vor naște noi microhidrocentrale, dar și o nouă geografie. Salbei de baraje și hidrocentrale de pe Argeșul superior i se adaugă o magistrală de navigație pentru care acum se dă o aprigă bătălie. Canalul Dunăre—București se dovedește un șantier al eroismului, un perimetru în care zilele sînt fierbinți, în care specialiștii în schimbarea reliefului au aplicat tehnologii noi.

Primele „note" ale spectacolului inaugural al celui de-al treilea mare canal al României le va prinde remorcherul împingător al navelor de 2 000 de tone ce vor transporta mărfurile Capitalei spre lumea întreagă. Argeșul, atît de cîntatul rîu, se schimbă la față. Străvechiul Argeș, martor al atîtor evenimente, înregistrează, iată, și propriile și nemaipomenitele sale înnoiri și prefaceri. Albii noi, rîuri noi. Noua tinerețe a Dîmboviței și Argeșului este oglinda noii tinereți a țării. Încă un monument de civilizație pentru noi și viitorime. Un drum pentru milenii.

PETRE MIHAI BĂCANU

Semafor

Concursul

Ai tot ce-ţi trebuie, eşti convins? întrebase grijuliu Manafu Augustin, şi pentru că răspunsul a venit laconic, aproape mormăit, toţi cei prezenţi ne uitam cu respect la sumedenia de şurubelniţe, cleşti, şuruburi, chei şi multe alte scule fără nume pentru un profan.

Situaţia era, desigur, foarte neplăcută, de fapt, judecînd lucid, se putea afirma că se întîmplase o adevărată nenorocire: cartul care urma să participe la concurs, adică la acea întrecere pentru care reprezentantul nostru Teodorescu Marian se pregătise îndelung prin antrenamente care au durat aproape un trimestru, ei bine, cartul de care ne legasem speranţele noastre de a cîştiga detaşat, învingînd un echipaj care nu mai înregistrase nici o înfrîngere, da, chiar acest cart s-a defectat şi nu oricum, ci chiar în ajunul competiţiei, într-un mod care nu lăsa speranţe pentru o grabnică remediere.

Adunaţi acum în atelierul şcolii, aşteptam neliniştiţi un verdict care — ca pentru a ne face şi mai chinuitoare incertitudinea — întîrzia să fie pronunţat. Şi doar în joc era nu doar prestigiul echipei, ci şi al specialistului nr. 1 în depanare, Moldoveanu Sorinel, care, chemat de urgenţă la faţa locului, cu mînecile suflecate pînă la cot, într-o salopetă nouă, fără pete de ulei, manevra piuliţe, şuruburi şi chei.

Împrejurarea era, repet, nu doar neprevăzută, ci şi neaşteptată. Şi asta cu atît mai mult cu cît toţi cei prezenţi aveam clare încă în amintire clipele de la ultima verificare în teren cînd, pe o pistă asemănătoare celei de concurs, cartul nostru izbutise performanţe de o zdrobitoare superioritate. În mîna lui Crăiniceanu Cornel acele cronometrului parcă încremeniseră atunci, anunţînd aşteptatul record. Şi Teodorescu Marian se depăşise pe sine manevrînd volanul cu dexteritatea unui experimentat pilot de încercare. Iar după succes, în clipa cînd aplauzele noastre izbucniseră spontan şi binemeritat — „timpul, avem cel mai bun timp!“ se auzise pe mai multe glasuri la unison — torsul regulat al motorului s-a frînt ca un zbor brusc întrerupt şi, apăsător, s-a instalat liniştea, o linişte în care ne-am simţit urechile ţiuind încă mai înainte de a fi realizat că ceva grav, imprevizibil şi neaşteptat s-a produs chiar atunci sub ochii noştri uimiţi.

Gestul de acum, prin care, după ce a desfăcut şi refăcut de două ori întreg ansamblul blocului motor, Moldoveanu Sorinel s-a oprit puţin cercetîndu-ne prin ochelari, nu lăsa să se întrevadă nimic bun, nimic promiţător.

Deşi nimeni dintre noi nu ar fi fost dispus să recunoască, totul părea şi desigur că era acum în zadar. Lucrurile erau limpezi şi deveniseră cu atît mai evidente cu cît tocmai atunci Moldoveanu Sorinel îşi curăţa mîinile înnegrite de ulei şi poate tocmai de aceea nici nu observasem, şi oricum nu ar fi prezentat vreo importanţă faptul că, împins de curiozitate, Tănăsescu Florin se apropiase cercetînd atent bujia, adică o „piesă prevăzută cu doi electrozi între care se produce scînteia necesară aprinderii amestecului carburant din motoarele cu explozie“ (vezi Dicţionarul explicativ al limbii române, Bucureşti, 1984, pag. 102).

În alţi termeni, era vorba de o piesă de vreo cîţiva centimetri, înnegrită de utilizarea în motor, pe care, după ce a răsucit-o în mîini ascunzînd-o pentru un timp de privirile noastre, Tănăsescu Florin a înşurubat-o la loc şi a rostit cu un glas surprinzător de tare, adică tocmai pentru a ne avertiza, fără să pricepem cauza. „Gata!“ „Adică, cum, gata?“ „Ce e gata şi pentru ce?“ am întrebat noi supăraţi, mai ales pentru că nu eram obişnuiţi ca Tănăsescu Florin, zis şi „Tăcutul“, să se afirme prin ceva care ar fi reclamat atenţie.

„Gata pentru concurs!“ a mai spus el, şi dacă ar mai fi adăugat ceva ar fi fost oricum de prisos, pentru că pe chipuri ni se putea citi consternarea. Şi ca să nu mai lungim vorba, trebuie să spun că nici unul dintre noi n-a crezut pînă ce, aşezîndu-se la volan, Teodorescu Marian n-a pornit motorul care torcea acum liniştit şi a făcut un tur de pistă arborînd un aer triumfal.

Iar pe „Tăcutul“ l-am purtat pe braţe şi atunci şi după concurs, unde, desigur, am ieşit învingători, şi din ziua aceea l-am ascultat cu atenţie şi interes ori de cîte ori, în vreo problemă oarecare, fie şi lipsită de importanţă, a emis vreo ipoteză, deîndată adoptată prin consens.

Ultima informaţie strict confidenţială precizează că Tănăsescu Florin s-a împrietenit la toartă cu Moldoveanu Sorinel, împreună frecventînd asiduu cercul de aeromodele de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei şi un anumit sector al Bibliotecii municipale, unde ar fi fost auziţi pomenind de nişte planuri şi o temă de cercetare pe un material inedit.

Prof. ŞTEFAN TIŢĂ

Epigrame

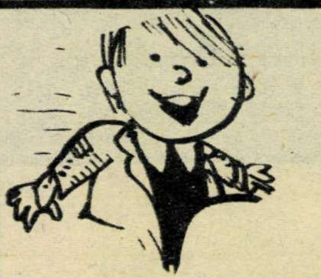

Unuia care nu învaţă

Profesorul a spus: „Matei,
Să rezolvi dintr-un condei.“
Dar condei cum n-ai aflat
Nota 3... te-a-ncondeiat!

La oral

Îmi şopteai azi, cînd să-nceapă,
Că ştii totul ca pe apă;
Ce mai laie sau bălgie,
Văd c-a fost... apă de ploaie!

Unuia care minte...

Te prinsesem cu-o minciună
Şi-acum vii cu alta nouă;
Bănuiesc că nu-i a bună:
Una şi cu una... două!

Unui nepoliticos

Ai crescut înalt, văd bine,
Dar nu eşti la... înălţime!
La purtări, am constatat
Că nu eşti prea... elevat!

CRIŞAN CONSTANTINESCU

Treapta

La-admiterea-n liceu nu a trecut.
Cu pregătirea-i superficială
Şi bîjbîind mai mult la nimereală
S-a-mpiedicat de „treaptă“...
şi-a căzut!

D.C. MAZILU

Ați întrebat? Vă răspundem!

Cum se apără animalele ?

• MIHAELA CONDURĂȚEANU, din BRĂILA, vrea să știe cum se apără animalele atunci cînd sînt în pericol.

Pentru a scăpa de cei ce le prigonesc, viețuitoarele dispun de multe mijloace, care diferă de la o specie la alta. Fuga reprezintă cel mai simplu mijloc. În acest caz, importante sînt viteza de deplasare, distanța de parcurs, dar și tehnica sau „stilul" folosit în funcție de felul atacatorului. De pildă, șoarecii dau fuga spre intrarea în vizuină, castorii către lac, veverițele urcă pe arbore cît mai sus și unele se avîntă de acolo într-un zbor planat, peștii aleargă spre adăpost. Există și animale care nu fug, ci, dimpotrivă, se ascund și stau complet nemișcate. Adunarea în cîrd sau stol mare este, de asemenea, un mijloc de apărare folosit, de pildă, de grauri sau vrăbii, care dau năvală asupra uliului, într-un vacarm de strigăte ce-l pun pe fugă pe prădător. Numeroase specii de păsări își construiesc cuibul împreună, astfel încît apariția deodată a puilor permite paza și apărarea colectivă a părinților rămași în colonie, în timpul cît alții sînt plecați după hrană. Homocromia, luarea unei colorații cît mai apropiate de cea a mediului înconjurător, este folosită pentru apărare de unele animale polare, de cele care trăiesc în nisipurile deșerturilor sau pe frunzele arborilor, exemplul cel mai evident fiind dat de cameleon, care-și schimbă repede culoarea pielii.

Furnicile... pompieri

• „Am auzit — ne scrie VIOREL NEAMȚU din PITEȘTI — că furnicile au capacitatea de a stinge o flacără apărută în cuibul lor. Despre ce este vorba?"

Într-adevăr, oamenii de știință au făcut o interesantă experiență, în care furnicile au jucat rolul principal. Într-un furnicar a fost pusă o lumînare aprinsă. Alarmate, insectele s-au repezit spre flacără, pe care au stropit-o cu așa-numitul „lichid al furnicilor". Multe dintre ele au căzut jertfă, dar au fost înlocuite imediat de alte surate. Localizarea și stingerea flăcării au durat mai bine de un minut, după care viața furnicilor și-a reluat cursul normal. Peste cîteva săptămîni s-a pus din nou o flacără aprinsă, în același furnicar. S-a constatat, cu surprindere, că de data aceasta furnicile au procedat organizat și cu prudență. Rezultatul a fost, de asemenea, neașteptat: nici o furnică nu a mai căzut la datorie, iar flacăra lumînării a fost stinsă în numai cîteva secunde. Cercetătorii au pus acest rezultat pe seama valorificării experienței pe care furnicile o dobîndiseră la prima intervenție pentru stingerea lumînării.

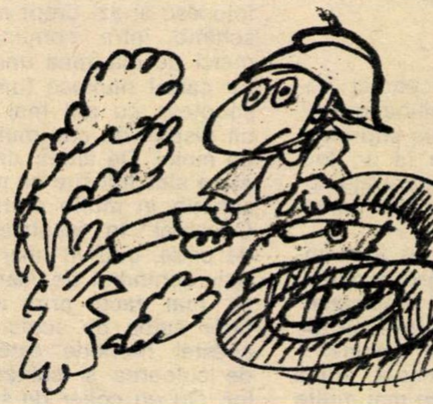

Roboți independenți

• Aș vrea să știu care sînt cele mai importante realizări în domeniul roboților, este întrebarea pe care ne-a adresat-o MARIAN ILISIE din TIMIȘOARA.

Roboții, creații ale tehnicii ultimelor decenii, capătă din ce în ce mai multe forme și aspecte, unii putînd să se „descurce" singuri în anumite situații. Așa a apărut faimoasa broască țestoasă electronică, acționată de baterii. Aparatul merge evitînd obstacolele, adaptîndu-se ușor mediului înconjurător datorită senzorilor cu care este înzestrat și a unui calculator, care, în funcție de împrejurări emite comenzi. Deci acest robot nu mai face mișcări stereotipe, căci el nemaifiind „sclavul" unei programări limitate, și-a căpătat o anumită libertate de acțiune. După această jucărie-robot au început să apară și alți roboți, unii folosiți în industrie. Astfel este cel din imagine, care poate transporta greutăți într-o hală de producție. Atunci cînd întîlnește un obstacol în cale îl trece, pășind peste el cu cele patru „picioare" cu care este dotat. Comenzile sînt transmise de un calculator, în care sînt programate o serie de manevre pe care le poate executa fără intervenția omului.

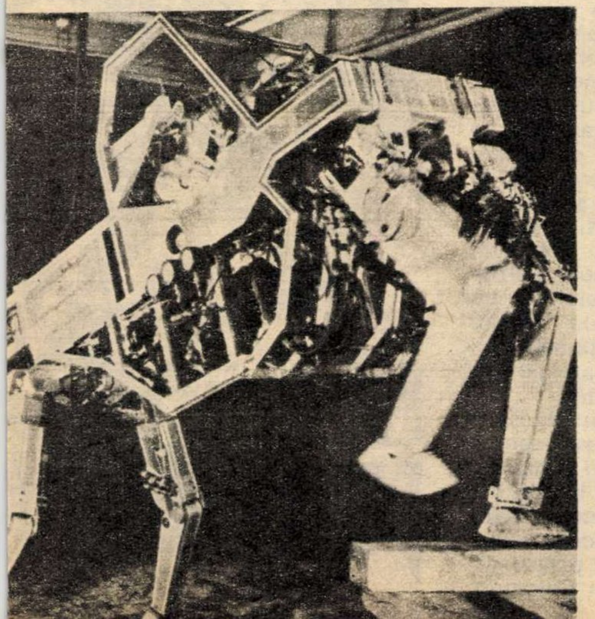

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

Forumurile pionierești

Activitățile cu caracter statutar, prevăzute în programul forumurilor județene, se vor desfășura astfel:

În prima zi, în plenul forumului va fi prezentat Raportul consiliului județean privind activitatea desfășurată de consiliile și comandamentele pionierești pentru înfăptuirea sarcinilor politico-educative ce le revin din documentele de partid, din orientările și indicațiile secretarului general al partidului, precum și a măsurilor stabilite de a V-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor. În continuare, va fi prezentat proiectul Angajamentului organizației județene a pionierilor pe anul școlar 1988–1989.

Pionierii prezenți în forum vor participa apoi la dezbateri.

După depunerea mandatului de către toți pionierii locțiitori ai președintelui C.J.O.P., în penultima zi a forumului, va avea loc adunarea delegaților la forum în cadrul căreia se vor realiza: alegerea pionierilor în organele județene de conducere, a delegaților la Forumul Național și desemnarea candidaților pentru organele centrale; aprobarea mandatului delegației județene la Forumul Național; aprobarea „Angajamentului organizației județene pentru anul școlar 1988–1989"; adoptarea telegramei adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., președintele Republicii.

Forumul județean va alege: *pionierii membri ai consiliului județean; pionierii membri ai comisiei de cenzori (aceștia nu pot fi și membri ai consiliului județean); locțiitorii președintelui consiliului județean; pionierii delegați la cel de-al XV-lea Forum Național al pionierilor.* **Forumul județean va desemna:** *pionierii membri ai comisiei Organizației Șoimii Patriei de la nivelul județului; pionierii candidați pentru Consiliul Național și Comisia de cenzori (aceștia se desemnează numai din rîndul pionierilor aleși delegați la Forumul Național); pionierul candidat la funcția de locțiitor al președintelui Consiliului Național (din rîndul pionierilor desemnați candidați pentru Consiliul Național).*

Și acum, pe scurt, despre modul în care se vor desfășura adunările de alegeri. După ce se prezintă propunerile nominale de candidați pentru Consiliul județean al Organizației Pionierilor și comisia de cenzori (separat pentru fiecare categorie de propuneri) se supun la vot, în bloc (dacă nu există obiecții), pe fiecare categorie de propuneri.

Din rîndul noilor membri ai Consiliului județean se aleg, individual, prin vot deschis, locțiitorii președintelui C.J.O.P. Tot prin vot deschis, dar în bloc, vor fi desemnați pionierii care urmează să facă parte din comisia județeană a Organizației Șoimilor Patriei și vor fi aleși delegații pentru Forumul Național al pionierilor. Dintre pionierii aleși pentru a participa ca delegați la Forumul Național vor fi desemnați, tot individual, prin vot deschis, candidații pentru Consiliul Național al Organizației Pionierilor, comisia de cenzori și pentru funcția de locțiitor al președintelui Consiliului Național.

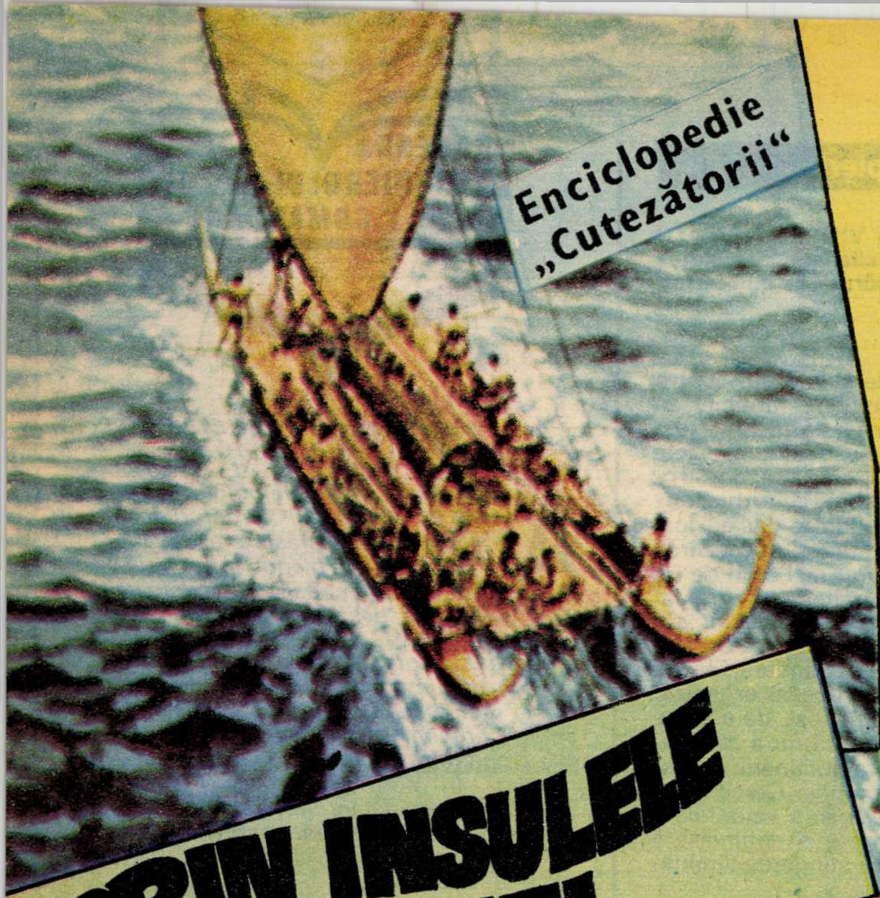

Enciclopedie „Cutezătorii“

PRIN INSULELE OCEANIEI

Dacă privim harta Oceanului Pacific, observăm că în aria situată între cele două tropice și chiar mai jos de linia imaginară ce desemnează tropicul de sud, uriașele întinderi de apă sînt presărate cu roiuri de insule. Geografii au dat acestei arii numele de Oceania. Puzderia de insule vulcanice și atolice ce răsar din apă — peste 10 000 — au caractere asemănătoare și adeseori identice în privința florei, faunei și economiei.

Aria marină a Oceaniei cuprinde circa 70 de milioane km^2, fiind aproape egală cu suprafața Asiei și Africii luate la un loc. Cu toate acestea, suprafața totală a insulelor este de numai 1 300 000 de km^2.

Insulele Oceaniei au fost împărțite în trei mari grupe: Melanezia, Micronezia și Polinezia.

Melanezia își trage numele de la cuvintele grecești „melas" - negru și „nisos" - insulă, adică „insulele negre". Cele mai multe dintre ele au fost descoperite, începînd cu secolul al XVI-lea, de către exploratorii spanioli și englezi. Cei aproape 3 milioane de locuitori care trăiesc în insulele Melaneziei au, în general, pielea de culoare închisă și sînt de mai multe tipuri: papuași, pigmei, neocaledonieni și melanezieni propriu-ziși.

Chiar dacă trăiesc izolați în insulele situate la mari distanțe unele de altele, multe dintre obiceiurile locuitorilor Melaneziei sînt comune. Cu toții își tatuează corpul, ca semn al maturității, își construiesc aceleași tipuri de locuințe — colibe lungi sau așezări ce se aseamănă cu stupii de albine, cultivă pe lîngă cocotieri și arbori de pîine. Fiind foarte buni navigatori, melanezienii au fost numiți de către europeni „fenicienii lumii orientale". Din frunze de pandanus ei își împletesc vele în forma cozilor de rîndunică pe care le montează pe ambarcațiile ce „zboară" apoi pe crestele valurilor.

Între cei mai cunoscuți melanezieni, se numără papuașii din Noua Guinee, al căror nume vine de la părul lor negru și deosebit de creț. Ceea ce i-a uimit pe cercetătorii acestui tip de oameni a fost faptul că limba pe care o vorbesc are numeroase dialecte care nu se aseamănă între ele. Locuințele papuașilor sînt construite din lemn de palmier. În regiunile mlăștinoase, acestea sînt urcate în vîrfurile copacilor și nu se poate ajunge la ele decît cu ajutorul unor scări din frînghie de bambus. În afara caselor de locuit, papuașii își mai construiesc și așa-numitele case ale obștei, unde au dreptul să pătrundă numai bărbații.

Faptul că se înalță pe același soclu continental face ca fauna și flora Noii Guinee să se asemene cu aceea a Australiei. Și aici poate fi întîlnit ursulețul koala, care doarme agățat de crengile arborilor cu capul în jos, pe care papuașii au reușit să-l îmblînzească și să-l crească pe lîngă colibele lor. În multe locuri poate fi întîlnită o specie de canguri pitici care se urcă cu agilitate în copaci, precum și pasărea paradis, una dintre minunile faunistice ale Pămîntului.

În nord-estul Noii Guinee, răsar din ape insulele arhipelagului Bismark, unde locuitorii mai folosesc și azi drept monedă de schimb între comunități niște melci de mărimea unui nasture, pe care-i numesc tombu. Ei se socotesc cu atît mai bogați cu cît dispun de mai multe șiraguri de melci. De altfel, „fructele" de mare sînt folosite ca monedă de schimb în multe dintre insulele Oceaniei. În insulele Kiriwina, de pildă, potrivit unei vechi tradiții, schimbul de mărfuri locale se mai face prin intermediul unor salbe de scoici. Valoarea acestei „monede" este în funcție de culoarea și calitatea scoicilor. Cu un colier de scoici roșii, de pildă, poți cumpăra aproape dublu decît cu unul de culoare albă. În schimb, pentru locuitorii din arhipelagul D'Entrecasteaux, ca și din alte insule, un loc important îl ocupă colții de cîine sau colții de porc. Cu aceștia își procură porci și produse de olărit din insulele vecine. În arhipelagul Solomon însă, o astfel de „monedă" de schimb o constituie dinții de lilieci pe care, în zilele cu soare strălucitor, copiii, alături de adulți, îi prind cu lațul. Mulți dintre acești locuitori obișnuiesc să poarte la manifestările tradiționale diademe și coliere făcute din dinți de porc, iar în lobul urechilor să-și agațe cercei confecționați din scoici uriașe care cîntăresc peste un kilogram. În unele insule, bărbații își fac în vîrful nasului cîte un orificiu prin care, cu prilejul unor sărbători tradiționale, își trec cîte o pană de papagal sau cîte o bucată de sidef.

Melanezienii din insulele Buka și Choiseul își împodobesc și astăzi capul cu cilindri făcuți din lut roșu, asemănători cu cei din piatră roșie ce încununează uriașele și enigmaticele statui din Insula Paștelui. În părțile sudice ale arhipelagului Solomon, bărbații au obiceiul ca la unele sărbători să-și picteze corpul cu ocru, asemenea aborigenilor australieni. Ei își lasă părul lung, în timp ce femeile și-l taie.

În noua Caledonie, insulă din arhipelagul cu același nume, există unul dintre cele mai mari muzee-acvariu din lume. Aici pot fi văzute toate viețuitoarele acvatice din mările sudului. În munții acoperiți cu eucalipt, santal, kauri, ferigi arborescente și liane uriașe zburdă turme de cerbi sălbatici. Strămoșii lor — o pereche de cerbi primiți în dar în urmă cu 80 de ani de către guvernatorul insulei — au reușit să sară gardul parcului unde erau adăpostiți și să fugă în pădure. Astăzi Noua Caledonie numără peste 80 000 de cerbi.

La Santa Cruz, melanezienii sînt cei mai mari meșteri în împletitul plaselor de pescuit din fibre de bambus și în vînatul rechinilor cu ajutorul lanțului, în timp ce în insulele Fiji locuitorii sînt deosebit de pricepuți în cultivarea arborelui de cauciuc, a coprei și în irigarea plantațiilor de palmieri. Adeseori, în timpul refluxului, la țărmurile insulelor, pot fi văzute femei prinzînd pești cu mîna. De altfel, în întreaga Oceanie locuitorii sînt excelenți pescari.

Pentru locuitorii Melaneziei, culorile cu care aceștia își vopsesc corpul la serbări, ca și măștile pe care le poartă cu aceste prilejuri, au un rol simbolic, exprimînd bucuria, tristețea, liniștea, belșugul etc. Deși civilizația urbană de pe continentele apropiate își spune tot mai mult cuvîntul, printre locuitorii din insulele Melaneziene, tradițiile se mai păstrează și astăzi cu grijă.

ECATERINA ROŞCA

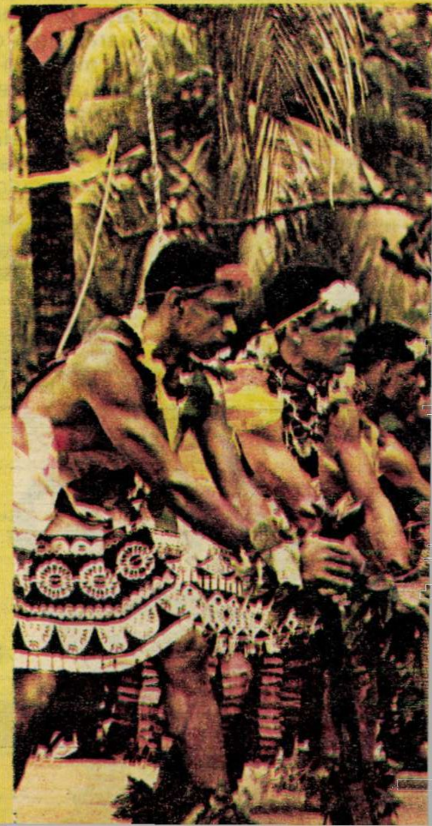

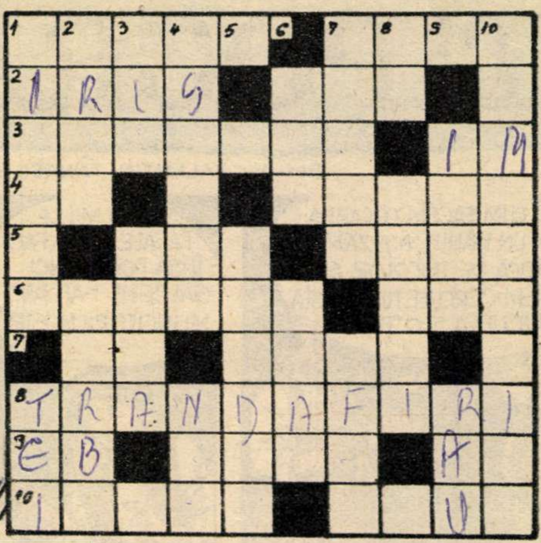

Florală

ORIZONTAL: 1) Tulpină. Covoraș cu flori. 2) Stînjenel. Pom cu flori albe. 3) Specialist în flori de stil. Ion Minulescu. 4) Floarea din grădină! Flori mari, albe. 5) Strînge un buchet de flori. Pînă la gît. 6) Alt pom cu flori albe (pl.). Codiță de lăcrămioară! 7) La mușcate! Ierbar... cu fori lipsă! 8) Florile lunii mai. 9) Eugen Barbu. Scriitor tadjic (1879–1954). În grădină! 10) Cu flori de gheață. Petalele margaretei.

VERTICAL: 1) Flori violacee și albe. Flori... medicinale. 2) Arbore cu mîțișori. Fondul verde al unui covor cu flori. 3) Spin (trans.). Aranjamentul florilor. 4) Parfum de flori (pl.). Nană! 5) A încercui. 6) Floare de cîmp. Patria liliacului. 7) Numărul petalelor de brebenel. Arbust de munte cu flori și fructe negre. 8) Pare! Călimări sparte! 9) Cultivatorul unei flori textile. Poet român (Aurel). 10) A dat numele unor celebre grădini suspendate.

ARENA MATEMATICIENILOR

PICĂTURA DE APĂ

În anumite condiții de scurgere, o picătură de apă reprezintă a douăzecea parte dintr-un gram de apă. Întrucît pe bază de calcule s-a stabilit că un gram de apă conține 3,3461 x 10^{22} molecule, știți cîte molecule conține o singură picătură de apă? Firește, calculul este foarte simplu, în schimb rezultatul este spectaculos prin mărimea numărului rezultat.

Ing. Liviu Macoveanu

CUVINTE ÎN LANȚ

Știind că fiecare cuvînt al jocului (în afară de primul) începe cu ultima litera a celui precedent, găsiți – cu ajutorul definițiilor – cele 13 cuvinte ale acestui lanț. Ele sînt (toate), în același timp, polindromuri sau palindromuri, astfel încît, dacă veți citi jocul terminat și de la sfîrșit spre început, fiecare cuvînt va avea sens și de această dată!

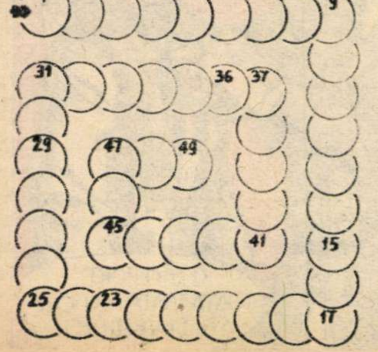

1–9 = cu aer proaspăt; 9–15 = substanță din industria coloranților; 15–17 = țesătură groasă din lînă; 17–23 = agresată; 23–25 = a lucra cu plugul; 25–29 = a agăța; 29–31 = astfel; 31–36 = viețuitoare; 36–37 = notă muzicală; 37–41 = a întărîta; 41–45 = fruct; 45–47 = combinație de hidrogen și oxigen; 47–49 = exclamație.

Claudiu Vodă

Un mat „sufocat", de mare frumusețe:

Diagrama

Alb: **Rb1, Dh1, Td1, Nb2, Cg5, Ch5, pioni: a3, c2, f4, h2;**

Negru: **Rh8, Dg6, Tb8, Tg8, Cc6, pioni: a7, b7, d6, e6, g7, h7.**

Albul la mutare găsește soluția de mat sufocat în 3 mutări. Soluția în numărul următor.

CARTE DE VIZITĂ
(7; 9)

✓ *Stanca R.*
Niță

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT:

PERIPLU COSMIC: 1) Ardan. Apollo. 2) Ionizat. Taur. 3) Xi. Norma. Cpb. 4) Oe. Mona. Ii. 5) Fantastic. 6) Gum. Infinite. 7) Ageră. Elice. 8) Gina. Ere. Les. 9) Inimă. Mu. 10) Rs. Gai. Gi. On. 11) Interstelare. 12) Negru. Tratat.

Șah

SOLUȚIA: 1. D:f8 R:f8 2. Td8+ (2... Re7 3. Te8 mat).

PĂTRAT

ORIZONTAL ȘI VERTICAL LA FEL: 1) Municipiu din județul Neamț situat la confluența Moldovei cu Siretul, multe secole oraș domnesc, astăzi important centru industrial al țării. 2) „Ștrandul" de la Humulești al copilăriei lui Ion Creangă. 3) Element ortografic unitar, bine individualizat față de celelalte elemente ale unui sistem muntos, avînd o culme principală și cîteva secundare, cum ar fi Bucegii, Leaota, Iezerul sau Piatra Craiului. 4) Unul din principalele centre carbonifere ale țării, aflat în județul Caraș-Severin. 5) Șantiere cum sînt cele de la Giurgiu, Călărași, Brăila, Galați sau Constanța (sing.).

A

	1	10	3	9	11	
12	4	5	4	11	7	2
	13	9	5	7	2	
	14	5	2	4	10	
	9	10	6	7	2	
1	15	8	7	11	7	2
	16	1	5	7	2	
6	9	10	7	5	7	2
	5	7	8	7	2	
17	1	11	1	18	7	2
	8	7	8	1	11	
3	9	5	9	11	7	2

B

ELEMENTE

De la A la B se va afla proprietatea specifică unora dintre substanțe de a putea fi dizolvate, iar pe orizontale numele a 12 elemente chimice din sistemul periodic al elementelor.

TICUȚĂ CEL UITUC

TICUȚA A MERS CU BICICLETA ȘI A UITAT UNDE A LĂSAT-O.
AJUTAȚI-L VOI S-O GĂSEASCĂ!
EA SE AFLĂ UNDEVA, ÎN PAGINILE REVISTEI.

COPERT
NOAST

Foto: M. NIEDL

Cercul de pictură de la C.P.Ș.P., Alexandria.

CUTEZĂTORII 22
Redacția revistelor pentru copii–București

REDACTOR ȘEF: ION IONAȘCU
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE: OVIDIU ZOTTA

RESPONSABIL DE NUMĂR: CRISTIANA CRĂCIUN; PREZENTAREA ARTISTICĂ POMPILIU DUMITRESCU; PREZENTAREA TEHNICĂ VIOREL SĂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon 17 60 10. ADMINISTRAȚIA Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12–201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.
12 pag., 1,50 lei

9

MICUL TIPOGRAF

Scenariu: SEVER NORAN **Desene: VALENTIN TĂNASE și RADU VINTILESCU**

9

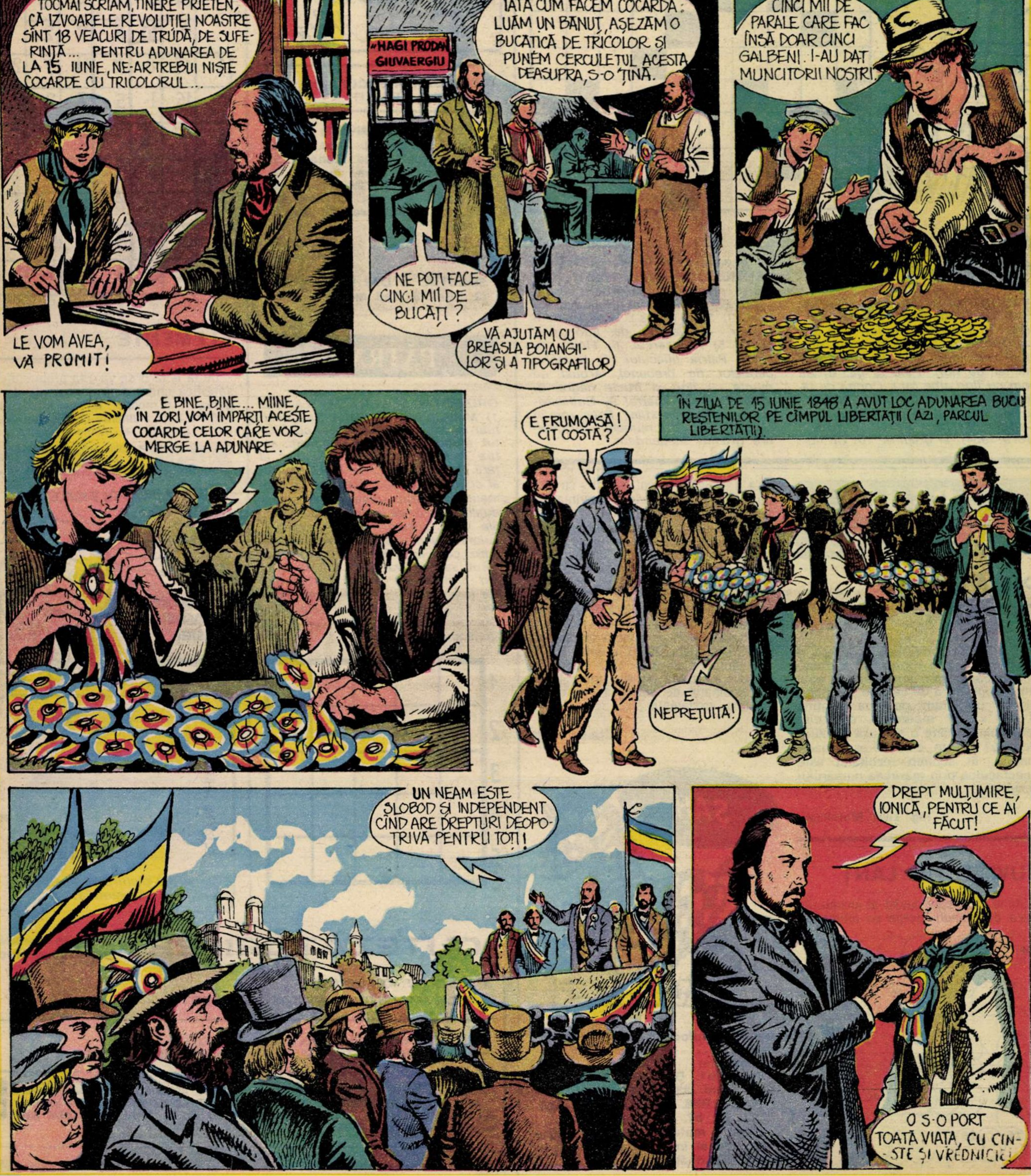
TOCMAI SCRIAM, TINERE PRIETEN, CĂ IZVOARELE REVOLUȚIEI NOASTRE SÎNT 18 VEACURI DE TRUDĂ, DE SUFERINȚĂ... PENTRU ADUNAREA DE LA 15 IUNIE, NE-AR TREBUI NIȘTE COCARDE CU TRICOLORUL...
LE VOM AVEA, VĂ PROMIT!
HAGI PRODAN GIUVAERGIU
NE POȚI FACE CINCI MII DE BUCĂȚI ?
IATĂ CUM FACEM COCARDA: LUĂM UN BĂNUȚ, AȘEZĂM O BUCĂȚICĂ DE TRICOLOR ȘI PUNEM CERCULEȚUL ACESTA DEASUPRA, S-O ȚINĂ.
VĂ AJUTĂM CU BREASLA BOIANGIILOR ȘI A TIPOGRAFILOR
CINCI MII DE PARALE CARE FAC ÎNSĂ DOAR CINCI GALBENI! I-AU DAT MUNCITORII NOȘTRI!
E BINE, BINE... MÎINE ÎN ZORI, VOM ÎMPĂRȚI ACESTE COCARDE CELOR CARE VOR MERGE LA ADUNARE.
ÎN ZIUA DE 15 IUNIE 1848 A AVUT LOC ADUNAREA BUCUREȘTENILOR PE CÎMPUL LIBERTĂȚII (AZI, PARCUL LIBERTĂȚII).
E FRUMOASĂ! CÎT COSTĂ?
E NEPREȚUITĂ!
UN NEAM ESTE SLOBOD ȘI INDEPENDENT CÎND ARE DREPTURI DEOPOTRIVĂ PENTRU TOȚI!
DREPT MULȚUMIRE, IONICĂ, PENTRU CE AI FĂCUT!
O S-O PORT TOATĂ VIAȚA, CU CINSTE ȘI VREDNICIE!

(va urma)

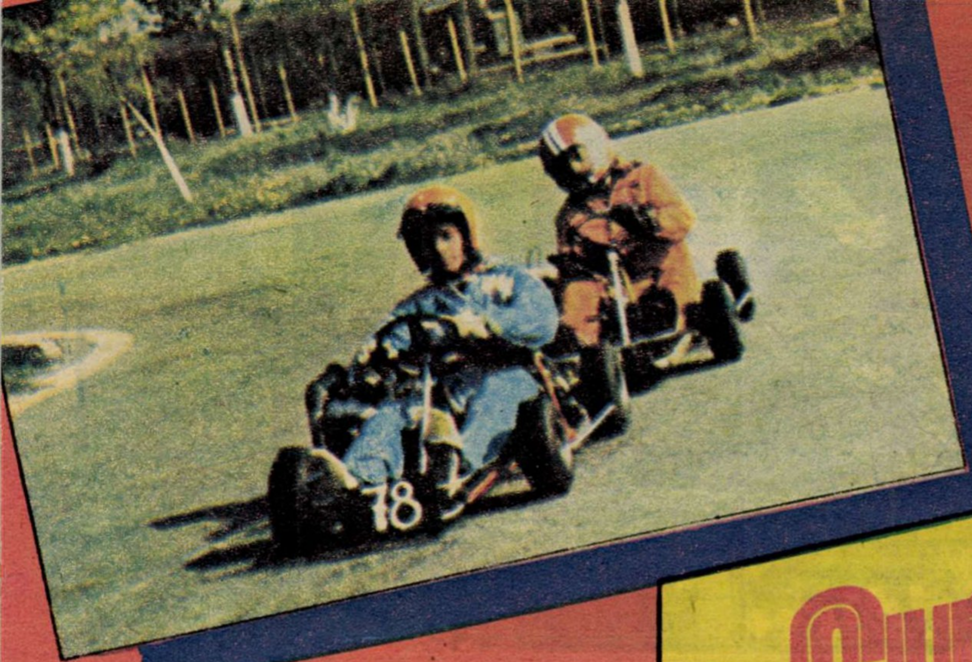

DIN SUMAR:

- ADUNAREA COPIILOR ORGANIZATĂ ÎN CAPITALĂ CU PRILEJUL ZILEI DE 1 IUNIE
- 40 DE ANI DE GLORIOASE IZBÎNZI ALE INDUSTRIEI ROMÂNEȘTI
- ANUL REVOLUȚIONAR 1848

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

23

JOI, 9 IUNIE 1988
ANUL XXII (NR. 1 078)

CADRAN POLITIC

Sub preşedinţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, preşedintele Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii, în zilele de 2 şi 3 iunie au avut loc lucrările şedinţei comune a Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii şi a Consiliului Naţional al Agriculturii.

Expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, rostită în acest mare forum democratic, se constituie într-un minunat program de muncă şi acţiune jalonînd cu clarviziune strategia, direcţiile şi căile activităţii întregului nostru popor în vederea dezvoltării intensive şi modernizării industriei, înfăptuirii noii revoluţii în agricultură, aplicării pe scară largă a cuceririlor progresului tehnico-ştiinţific în aceste domenii hotărîtoare ale economiei naţionale, perfecţionării continue a formelor de organizare şi conducere a întregii activităţi.

Subliniind că marele forum democratic se desfăşoară cu cîteva zile înaintea împlinirii, la 11 iunie, a 40 de ani de la naţionalizarea industriei, băncilor, transporturilor şi comerţului, secretarul general al partidului a arătat că, în această perioadă istorică scurtă, ţara noastră s-a transformat dintr-o ţară cu o industrie şi agricultură slab dezvoltate într-o ţară cu o industrie puternică, modernă, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii şi cu o agricultură socialistă înaintată.

Măreţele realizări obţinute de poporul nostru în anii socialismului, cu deosebire după Congresul al IX-lea al P.C.R., demonstrează justeţea liniei politice a partidului nostru, faptul că partidul îşi îndeplineşte cu cinste misiunea istorică de a conduce întreaga naţiune pe calea socialismului şi comunismului, a bunăstării, libertăţii şi independenţei poporului nostru.

Analizînd activitatea desfăşurată în primii doi ani şi jumătate ai cincinalului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a indicat măsurile ce se impun în vederea realizării neabătute a planului pe 1988, a planului cincinal, asigurînd astfel toate condiţiile pentru înfăptuirea prevederilor şi hotărîrilor Congresului al XIII-lea şi ale Conferinţei Naţionale. În industrie va trebui să se acţioneze hotărît pentru realizarea ritmică a producţiei fizice stabilite, acordînd o atenţie deosebită dezvoltării bazei energetice şi de materii prime, funcţionării corespunzătoare a sistemului energetic naţional; în agricultură este necesar să se întreprindă acţiuni ferme pentru executarea în cele mai bune condiţii a lucrărilor agricole, strîngerea şi depozitarea la timp a recoltelor, utilizarea eficientă a pămîntului, maşinilor, îngrăşămintelor şi sistemelor de irigaţii, pentru realizarea efectivelor de animale şi a producţiei animaliere; în activitatea de investiţii, trebuie asigurată îndeplinirea integrală a programelor de punere în funcţiune a noilor capacităţi de producţie.

Pornind de la obiectivele Congresului al XIII-lea cu privire la dezvoltarea intensivă a economiei naţionale, a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, este necesar să se asigure realizarea unei noi calităţi a muncii şi vieţii, în toate domeniile economice şi sociale. În această direcţie, un rol hotărîtor îl are acţiunea de organizare ştiinţifică şi modernizare a producţiei, care trebuie să constituie o acţiune permanentă. În întreaga noastră economie, trebuie să se realizeze o cotitură radicală în domeniul consumurilor materiale şi energetice, prin încadrarea strictă în normativele de consum stabilite, să se înfăptuiască ferm programul de valorificare a resurselor recuperabile şi refolosibile.

Dezvoltarea intensivă a economiei noastre naţionale impune, de asemenea, luarea unor măsuri ferme pentru înfăptuirea programului de ridicare a productivităţii muncii, pe baza extinderii proceselor de mecanizare, de automatizare a producţiei, de cibernetizare şi electronizare, pentru creşterea rolului activităţii economico-financiare în gospodărirea cu înaltă eficienţă a tuturor resurselor materiale, de muncă şi băneşti, încredinţate de societate colectivelor de oameni ai muncii.

O deosebită atenţie trebuie să se acorde perfecţionării activităţii de comerţ exterior, pentru creşterea mai puternică a cooperării şi specializării în producţie. În acest sens, este necesar să se dezvolte larg relaţiile cu toate ţările socialiste, să se intensifice colaborarea şi cooperarea în producţie cu ţările în curs de dezvoltare, să se extindă colaborarea cu ţările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Încă din acest an se va trece la majorarea cu 10 la sută a retribuţiei personalului muncitor, în concordanţă cu hotărîrile Congresului al XIII-lea şi ale Conferinţei Naţionale. Măsurile de creştere a veniturilor, de ridicare a nivelului de trai, a subliniat secretarul general al partidului, trebuie realizate concomitent cu dezvoltarea generală a forţelor de producţie şi a întregii noastre societăţi. Înfăptuirea obiectivelor programului de sistematizare teritorială a localităţilor va reduce deosebirea esenţială dintre sat şi oraş, va crea premisele necesare pentru realizarea unei societăţi omogene a oamenilor muncii, a poporului muncitor unic.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a relevat, în continuare, măsurile ce se impun pentru asigurarea participării ştiinţei, a organelor şi organismelor ştiinţifice, la elaborarea planurilor şi programelor de dezvoltare, pentru dezvoltarea puternică a democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, pentru intensificarea activităţii politico-educative privind formarea omului nou şi creşterea spiritului revoluţionar, a conştiinţei socialiste.

Avînd în vedere că în noua etapă de dezvoltare, rolul partidului, ca forţă politică conducătoare, va deveni tot mai important, trebuie să se acţioneze pentru creşterea rolului organelor şi organizaţiilor de partid, al comuniştilor în toate sectoarele de activitate.

Subliniind principiile politicii externe a partidului şi statului nostru, poziţia României socialiste faţă de rezolvarea marilor probleme cu care se confruntă omenirea, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a arătat că în lume există forţe puternice care, acţionînd unite, pot să schimbe cursul evenimentelor, pot să asigure triumful raţiunii, al politicii de colaborare, de independenţă, de dezarmare şi pace, să asigure o lume mai dreaptă şi mai bună, un viitor luminos de pace întregii omeniri.

Oamenii muncii din întreaga ţară, însuşindu-şi deplin sarcinile, ideile şi orientările de inestimabilă valoare cuprinse în magistrala expunere a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, sînt ferm hotărîţi să acţioneze cu înaltă răspundere comunistă în vederea îndeplinirii exemplare a planului pe semestrul I, pe anul 1988 şi pe întregul cincinal, pentru continua dezvoltare şi înflorire a scumpei noastre patrii, pentru ridicarea României socialiste pe cele mai înalte culmi de progres şi civilizaţie.

Am pornit și pornim de la faptul că socialismul îl realizăm cu poporul, pentru popor, că dezvoltarea continuă a democrației muncitorești revoluționare constituie un factor esențial pentru făurirea cu succes a socialismului și comunismului, pentru înaintarea patriei noastre în dezvoltarea sa economico-socială, în ridicarea bunăstării generale a poporului, în întărirea independenței și suveranității țării.

NICOLAE CEAUȘESCU

DEZVOLTAREA CONTINUĂ A DEMOCRAȚIEI MUNCITOREȘTI REVOLUȚIONARE

Prin strălucita Expunere cu privire la unele probleme ale conducerii activității economico-sociale, ale muncii ideologice și politico-educative, precum și ale situației internaționale, prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie a.c., se ilustrează încă o dată, cu deosebită pregnanță, forța gîndirii teoretice a secretarului general al partidului, viziunea sa novatoare asupra procesului revoluționar de edificare a noii orînduiri, capacitatea sa de a sintetiza într-un ansamblu unitar și armonios de idei și teze vasta problematică a conducerii operei de construcție socialistă, a perfecționării fiecăruia dintre domeniile sale.

În acest context, un loc major în Expunerea secretarului general al partidului îl ocupă problematica asigurării unei bune funcționări a sistemului larg democratic făurit în societatea noastră în ultimele două decenii, din inițiativa și cu contribuția determinantă ale tovarășului Nicolae Ceaușescu. În tot acest răstimp, cadrul democratic instituționalizat — consiliile oamenilor muncii și adunările generale ale oamenilor muncii, organismele județene, consiliile naționale pe domenii, congresele și conferințele naționale periodice și-au dovedit pe deplin viabilitatea, precum și superioritatea. Ele au asigurat și asigură participarea activă, eficientă, nemijlocită a milioane și milioane de oameni ai muncii la soluționarea problemelor pe plan local și național, la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului. Sistemul democrației muncitorești-revoluționare și-a demonstrat capacitatea sa de a stimula inițiativa și gîndirea creatoare a oamenilor muncii, contribuind, totodată, la întărirea răspunderii gospodărești, a responsabilității cetățenești a acestora.

Ceea ce se impune acum este cerința să se acționeze pentru perfecționarea în continuare a activității organismelor democratice ale societății, astfel încît să se asigure deopotrivă cu dezbaterea largă a problemelor, a sarcinilor imediate și de perspectivă, stabilirea celor mai bune programe de măsuri în vederea îndeplinirii exemplare a obiectivelor propuse. În acest context, secretarul general al partidului a subliniat faptul că adunările generale, consiliile oamenilor muncii trebuie să aibă un rol mai activ în munca pentru întărirea răspunderii oamenilor muncii, a ordinii și disciplinei în toate unitățile economico-sociale. Aceste organisme nu trebuie să-și mai limiteze atribuțiile doar la dezbaterea problemelor generale ale întreprinderii în care ființează, ci trebuie să analizeze și să decidă și asupra activității proprii a oamenilor muncii. În același spirit, secretarul general al partidului a relevat faptul că sistemul larg democratic instituit în țara noastră trebuie să determine întărirea și mai puternică a spiritului de răspundere la toate nivelurile. Este necesar, totodată, să se înțeleagă că răspunderea colectivă a organelor de conducere nu înlocuiește și nu poate înlocui răspunderea individuală, fiecare dintre membrii acestor organe avînd răspunderi directe în diferite sectoare, pentru îndeplinirea cărora trebuie să facă totul.

Una dintre direcțiile majore de acțiune pentru perfecționarea activității organismelor democratice ale societății o constituie ridicarea competenței politice, profesionale, științifice, tehnice a tuturor oamenilor muncii, a cadrelor în primul rînd. În acest spirit, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că este necesar ca fiecare om al muncii să înțeleagă că trebuie să învețe și să studieze continuu. „Ceea ce spunem tineretului e valabil pentru toți: învățați, învățați și iar învățați! Nu se poate asigura o conducere corespunzătoare fără înțelegerea schimbărilor care au loc continuu în societate, în lume, în dezvoltarea forțelor de producție, a științei, culturii, a cunoașterii universale". De mare însemnătate este în acest sens să se asigure nu numai unele cunoștințe generale, ci cunoștințele legate de nivelul actual de dezvoltare a societății, a științei și tehnicii, o atenție deosebită trebuind să fie acordată problemelor economice, problemelor conducerii și altor probleme care sînt esențiale pentru îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor încredințate.

În același sens, secretarul general al partidului sublinia cerința intensificării activității politico-ideologice și educative în vederea creșterii răspunderii colective a oamenilor muncii în calitate de proprietari și producători care au în administrare o parte a bogăției întregului popor. Cu alte cuvinte, este necesar ca fiecare om al muncii să înțeleagă că proprietatea socialistă de stat și cooperatistă reprezintă singura bază trainică pentru progresul economico-social, pentru ridicarea bunăstării poporului și a fiecăruia dintre membrii săi, să acționeze cu întreaga putere pentru consolidarea și dezvoltarea ei.

Conceptele și tezele privind cerința îmbunătățirii activității organismelor ce alcătuiesc sistemul larg democratic al societății, alături de celelalte idei și orientări de mare importanță teoretică și practică însumate în expunere, reprezintă magistrale contribuții ale secretarului general al partidului la perfecționarea organizării și conducerii activității economico-sociale, pentru ca țara să urce în ritmuri înalte spre noi culmi de progres, bunăstare și civilizație.

APELUL

copiilor României socialiste adresat tuturor copiilor lumii, organizaţiilor naţionale şi internaţionale de tineret şi copii, organismelor şi organizaţiilor internaţionale, cu prilejul Zilei Internaţionale a Copilului

Sărbătorirea Zilei Internaţionale a Copilului în Republica Socialistă România oferă Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, membră activă a UNICEF, prilejul de a adresa — în semn de caldă solidaritate şi strînsă cooperare — un fierbinte salut organizaţiilor copiilor, tuturor copiilor de pe planetă, împreună cu urarea prietenească de a obţine noi şi mari succese în muncă şi învăţătură, de a se bucura de o tinereţe fericită, senină, în consens cu aspiraţiile cele mai înalte — de progres, prosperitate şi pace ale tuturor naţiunilor.

Noi, copiii României socialiste, născuţi şi crescuţi în perioada celor mai luminoase împliniri din istoria multimilenară a poporului nostru, vegheaţi şi ocrotiţi cu neasemuită grijă şi dragoste de întregul partid şi popor, beneficiind permanent de atenţia şi înalta îndrumare a iubitului nostru conducător, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului Comunist Român, preşedintele României, a tovarăşei Elena Ceauşescu, prim viceprim-ministru al guvernului, preşedintele Consiliului Naţional al Ştiinţei şi Învăţămîntului, ne bucurăm de toate condiţiile pentru a ne forma ca cetăţeni demni, pentru a ne împlini personalitatea, educaţi în spiritul politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, al idealurilor luminoase de pace, prietenie şi progres social, creştem pentru o lume a păcii, lipsită de norii ameninţători ai războaielor.

Sîntem mîndri că România de astăzi, liberă şi independentă între ţările lumii, promovează consecvent prin glasul autorizat al preşedintelui ei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, personalitate proeminentă a lumii contemporane, idei şi iniţiative care se înscriu, prin înaltul lor umanism şi responsabilitate faţă de viitorul planetei noastre, în rîndul celor mai strălucite contribuţii, menite să conducă popoarele spre idealul suprem al contemporaneităţii — pacea.

Copiii României socialiste, alături de părinţii şi fraţii lor, de întreaga noastră naţiune, călăuziţi de cele mai curate sentimente de prietenie şi solidaritate cu toţi copiii lumii, îşi exprimă, în această zi, devenită simbol al copilăriei de pretutindeni, dorinţa fierbinte de pace şi înţelegere între toate popoarele planetei. Unindu-ne glasurile şi inimile noastre de copii într-un singur ţel şi o singură voinţă — pacea, adresăm prietenilor noştri de pe toate meridianele chemarea solemnă de a face totul pentru a ne aduce contribuţia activă la făurirea unui climat de pace, destindere şi securitate, de cooperare rodnică între toate ţările şi popoarele.

Trebuie ca glasul nostru să răsune cu fermitate acolo unde oamenii mari hotărăsc soarta lumii — o lume al cărei viitor îl reprezentăm. În acest sens, să acţionăm uniţi prin organizaţiile noastre naţionale şi internaţionale, să lărgim şi să diversificăm acţiunile dedicate întăririi prieteniei şi solidarităţii internaţionale, să constituim împreună un forum mondial al copiilor, pentru pace.

— Alături de părinţii şi fraţii noştri, să cerem guvernelor, parlamentelor, oamenilor politici şi de stat să intensifice lupta pentru pace şi dezarmare, pentru îngheţarea şi reducerea cheltuielilor militare şi folosirea fondurilor pentru ca toţi copiii din lume să aibă şcoli, cărţi, locuinţe, hrană, o copilărie fericită.

— Să cerem Organizaţiei Naţiunilor Unite, celorlalte organizaţii şi organisme internaţionale să facă totul pentru promovarea în relaţiile internaţionale a principiilor politicii de pace şi cooperare între popoare, pentru soluţionarea pe calea tratativelor a tuturor diferendelor şi asigurarea dreptului sacru al tuturor popoarelor la o viaţă liberă şi demnă.

— Să cerem, potrivit Declaraţiei drepturilor copilului, adoptată de Organizaţia Naţiunilor Unite, şi în consens cu generoasele idei promovate în amplele manifestări iniţiate cu prilejul Anului Internaţional al Tineretului, drepturi şi posibilităţi largi pentru tînăra generaţie din întreaga lume, pentru dezvoltarea şi afirmarea sa multilaterală, pentru formarea şi desfăşurarea personalităţii într-o lume a echităţii, dreptăţii, progresului şi civilizaţiei înfloritoare.

În această zi, în care gîndurile tuturor oamenilor se îndreaptă către o lume mai bună şi mai dreaptă, în care copiii să se regăsească cu împlinirile şi aspiraţiile cele mai cutezătoare, să ne unim glasurile şi voinţa într-un imn dedicat păcii şi prieteniei, dînd expresie dorinţei noastre unanime de a se opri cursa înarmărilor şi a se trece la dezarmare, de a se renunţa, în primul rînd, la armele nucleare şi pentru a se aloca imensele resurse irosite în acest scop binelui şi fericirii copiilor, viitorului civilizaţiei umane.

Avînd convingerea că Apelul nostru răspunde năzuinţelor copiilor din întreaga lume, organizaţiilor de copii, urăm prietenilor noştri de pe toate meridianele să înveţe, să crească şi să muncească în condiţii de pace, de libertate şi demnitate.

În numele vieţii şi fericirii copiilor — viitorul de aur al omenirii — să triumfe pacea şi prietenia pe planeta Pămînt!

**CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA**

Sub semnul generoaselor idei, aprecieri şi îndemnuri cuprinse în Mesajul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, adresat pionierilor şi şoimilor patriei, tuturor copiilor ţării, întregului tineret cu prilejul zilei de 1 Iunie, miercuri, a avut loc în Capitală o impresionantă adunare.

Pa platoul din faţa Palatului pionierilor şi şoimilor patriei, unde a avut loc adunarea, şi-au dat întîlnire zeci de mii de copii bucureşteni, cărora li s-au alăturat un mare număr de locuitori ai Capitalei. Cei prezenţi purtau portrete ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu, ale tovarăşei Elena Ceauşescu, drapele, pancarte pe care erau înscrise urări la adresa partidului, a secretarului său general, a patriei noastre socialiste. Cu inimile vibrînd de bucurie, pionieri şi şoimi ai patriei fluturau stegulețe, eşarfe multicolore, buchete de flori.

Mesajul tovarăşului Nicolae Ceauşescu adresat pionierilor şi şoimilor patriei, tuturor copiilor ţării, întregului tineret cu prilejul zilei de 1 Iunie, a fost urmărit cu viu interes şi deplină satisfacţie, cu puternice urale şi ovaţii. S-a scandat cu entuziasm „Ceauşescu — P.C.R.!", „Ceauşescu şi poporul!", „Ceauşescu — tinerii!", „Ceauşescu — România, ocrotesc copilăria!", „Ceauşescu — pace!".

În adunare vorbitorii au subliniat faptul că, în această zi sărbătorească, cele mai luminoase gînduri, cele mai vibrante sentimente de dragoste, stimă şi recunoştinţă ale copiilor se îndreaptă către secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru tot ceea ce a făcut şi face, cu neasemuită dragoste părintească, pentru a asigura copiilor şi tinerilor patriei minunate condiţii de formare şi afirmare, de muncă, învăţătură şi viaţă.

În acelaşi timp, ei aduc un fierbinte omagiu tovarăşei Elena Ceauşescu, pentru contribuţia remarcabilă la elaborarea şi înfăptuirea planurilor şi programelor de dezvoltare economico-socială a patriei, la înflorirea ştiinţei, învăţămîntului şi culturii româneşti, la creşterea şi educarea tinerei generaţii.

În cadrul adunării a fost prezentat **„Apelul copiilor României socialiste adresat tuturor copiilor lumii, organizaţiilor naţionale şi internaţionale de tineret şi copii, organismelor şi organizaţiilor internaţionale, cu prilejul Zilei Internaţionale a Copilului"**.

Într-o atmosferă însufleţitoare, de puternic entuziasm, participanţii la adunare **au adoptat textul unei telegrame adresate tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România,** care dă glas hotărîrii ferme a milioanelor de copii ai României de a învăţa şi munci cît mai bine, de a se pregăti temeinic pentru a deveni cetăţeni demni ai scumpei noastre patrii, constructori devotaţi ai socialismului şi comunismului.

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU,

secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România,

de participanţii la Adunarea copiilor organizată în Capitală

Mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

În numele celor peste 4 milioane de copii ai României socialiste, noi, pionierii şi şoimii patriei, participanţi la Adunarea organizată cu prilejul zilei de 1 Iunie, dînd glas celor mai alese sentimente de dragoste şi recunoştinţă faţă de Partidul Comunist Român, faţă de dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerelor vlăstare ale patriei, faţă de mult stimata tovarăşă Elena Ceauşescu, vă adresăm, cu înflăcărarea proprie vîrstei noastre, cele mai fierbinţi mulţumiri pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură ce ne sînt asigurate, pentru atenţia şi grija părintească cu care vegheaţi zi de zi creşterea, educarea şi formarea noastră multilaterală, ca viitori constructori ai socialismului şi comunismului în scumpa noastră patrie.

Vă rugăm să ne permiteţi ca, din inimile noastre de copii, care vibrează de cea mai sinceră şi respectuoasă dragoste faţă de partid, faţă de dumneavoastră, tovarăşe secretar general, ctitor genial al României moderne, strălucit ocrotitor al copilăriei, să dăm expresie profundelor noastre mulţumiri pentru marea onoare pe care o faceţi organizaţiilor revoluţionare ale copiilor şi tineretului, tuturor copiilor şi tinerilor patriei, prin memorabilul Mesaj adresat cu prilejul Zilei Internaţionale a Copilului, înalt şi mobilizator îndemn către generaţiile noi de a învăţa şi munci fără preget, pentru a fi cît mai de folos ţării şi poporului român, pentru înfăptuirea neabătută a istoricelor hotărîri ale Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului.

Pentru noi, milioanele de copii ai ţării, strălucita activitate revoluţionară pe care o desfăşuraţi de peste 55 de ani cu dăruire fără seamăn pentru libertatea şi fericirea poporului, pentru cauza socialismului şi păcii în lume reprezintă exemplul cel mai luminos de muncă şi viaţă, certitudinea viitorului comunist al patriei pe care-l făureşte întregul nostru popor, sub conducerea glorioasă a Partidului Comunist Român.

Făcîndu-ne un crez din minunatul dumneavoastră exemplu de muncă şi viaţă, de neţărmurită abnegaţie faţă de cauza partidului şi poporului, vă aducem, mult iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, prinosul nostru de recunoştinţă şi admiraţie pentru pilduitoarea dăruire cu care conduceţi partidul, ţara, poporul, pentru inestimabila contribuţie pe care o aduceţi la promovarea unei politici de pace şi colaborare între popoare, pentru o lume mai bună şi mai dreaptă pe planeta noastră.

Cu aceeaşi dragoste fierbinte, adresăm şi cu acest prilej cele mai curate gînduri de înaltă preţuire tovarăşei Elena Ceauşescu, om politic şi savant de renume internaţional, prin a cărei grijă directă ne bucurăm de ocrotirea cea mai luminoasă — aceea care ne vine din universul de înţelepciune, de ştiinţă şi cultură al şcolii —, de bucuria sănătăţii şi seninul minunatelor noastre vacanţe.

Mîndri că trăim în anii celei mai glorioase epoci din istoria patriei şi poporului, pe care cu deosebită cinstire o numim „Epoca Nicolae Ceauşescu", nu uităm nici un moment că avem datoria să învăţăm şi să muncim mai bine, pentru a deveni, aşa cum ne-aţi cerut dumneavoastră, mult stimate şi iubite tovarăşe secretar general, buni muncitori, buni specialişti, cetăţeni demni ai scumpei noastre patrii, constructori devotaţi şi pricepuţi ai României comuniste de mîine.

În aceste momente solemne, ne angajăm, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, ca acţionînd pentru traducerea în viaţă a Tezelor pe care le-aţi formulat cu privire la unele probleme ale conducerii activităţii economico-sociale, ale muncii ideologice şi politico-educative, precum şi ale situaţiei internaţionale, să facem totul pentru a îndeplini în cele mai bune condiţii chemările pe care le-aţi adresat organizaţiilor revoluţionare ale tineretului — deci şi organizaţiilor copiilor şi şoimilor patriei — de a-şi îndeplini mai bine rolul pe care-l au în întreaga activitate de educare a generaţiilor noi, în spiritul responsabilităţii patriotice, cetăţeneşti, al participării tot mai active, la îndeplinirea tuturor obiectivelor economice şi sociale.

Noi, copiii României socialiste, sîntem mîndri că trăim într-o ţară demnă, independentă, înfloritoare, o ţară a păcii şi prieteniei între popoare. Educaţi de organizaţiile noastre revoluţionare, profund conştienţi de faptul că, prin geniala dumneavoastră gîndire şi acţiune, faceţi ca tinereţea noastră să se afle sub semnul păcii, vă adresăm omagiul nostru fierbinte, cele mai sincere şi curate mulţumiri, pentru că, în acest timp de grave şi complexe confruntări, cînd nori ameninţători de războaie, de catastrofe nucleare ameninţă existenţa omenirii, viaţa planetei, vă dedicaţi activitatea creării unui climat de prietenie, cooperare şi securitate în lume, asigurării unei vieţi fericite, lipsite de griji, pentru toţi copiii României socialiste.

Educaţi de Partidul Comunist Român în spiritul înaltului umanism, al dragostei faţă de patrie, partid şi popor, noi, copiii ţării, ne pregătim să devenim constructori devotaţi ai socialismului şi comunismului, să contribuim din plin la progresul economico-social al patriei noastre. De aceea, mai mult ca oricînd, avem nevoie de pace şi linişte, de certitudinea unui viitor luminos, lipsit de pericolul războaielor.

În numele acestor luminoase adevăruri ale vieţii noastre, urmînd cu fidelitate politica partidului nostru, vom acţiona fără preget pentru întărirea colaborării şi prieteniei cu toţi copiii lumii, a unităţii organizaţiilor de copii în lupta pentru cauza păcii şi progresului. În acelaşi scop, adunarea noastră a adresat un Apel copiilor şi organizaţiilor lor din întreaga lume, guvernelor, parlamentelor, precum şi unor organisme internaţionale de a face totul pentru făurirea unui climat de pace, destindere şi securitate, de cooperare rodnică între toate naţiunile.

Urmînd înflăcăratele dumneavoastră îndemnuri cuprinse în generosul Mesaj pe care ni l-aţi adresat cu prilejul Zilei Internaţionale a Copilului, avînd permanent în inimi luminosul dumneavoastră exemplu, ne angajăm să facem totul pentru a deveni luptători de nădejde ai partidului şi ţării, patrioţi revoluţionari, devotaţi idealurilor celor mai scumpe ale naţiunii noastre, însuşindu-ne temeinic ideologia partidului, politica sa internă şi externă, acţionînd în toate împrejurările pentru dezvoltarea prieteniei şi înţelegerii cu toţi copiii lumii, pentru cauza păcii şi progresului pe planeta noastră.

Primiţi, mult iubite tovarăşe secretar general Nicolae Ceauşescu, mult stimată tovarăşă Elena Ceauşescu, din partea milioanelor de copii ai patriei, care vă poartă neţărmurite sentimente de dragoste şi respect, urările cele mai fierbinţi de multă sănătate şi putere de muncă, ani mulţi şi fericiţi, pentru a aduce noi împliniri copilăriei noastre fericite, spre binele şi prosperitatea poporului nostru, spre triumful cauzei socialismului, progresului şi păcii în întreaga lume.

PARTICIPANŢII LA ADUNAREA COPIILOR
ORGANIZATĂ CU PRILEJUL
ZILEI DE 1 IUNIE 1988

> Înscriind pe steagul ei lozinca înlăturării feudalismului, a făuririi unității naționale și a cuceririi independenței, Revoluția de la 1848 a dezvoltat și mai puternic conștiința de sine a poporului român, hotărîrea locuitorilor țărilor române de a realiza unitatea națională în cadrul frontierelor aceluiași stat.
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

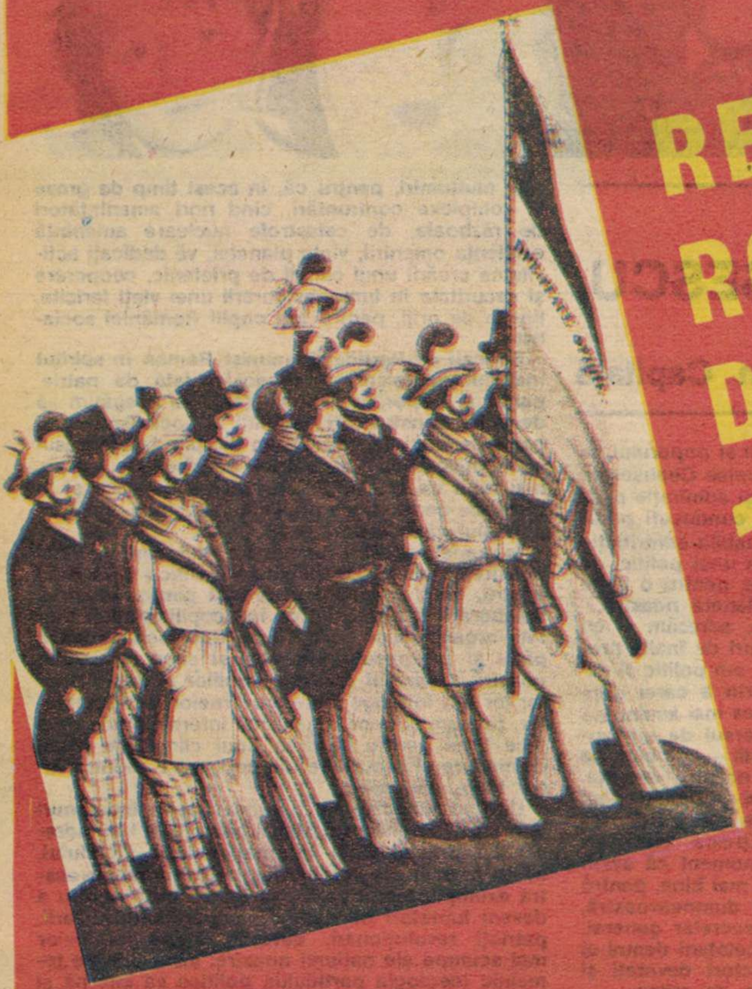

REVOLUȚIA ROMÂNĂ DE LA 1848

Revoluția română din anul 1848 constituie un moment înălțător al istoriei noastre naționale. Marile ei idealuri au vibrat adînc în inimile tuturor românilor, evidențiind figuri ilustre de revoluționari, ale căror patriotism, generozitate, noblețe sufletească și forță de sacrificiu au intrat în legendă. Covîrșitor a fost însă aportul maselor populare care s-au afirmat activ pe scena istoriei.

Revoluția de la 1848 a izvorît din condițiile interne, ca urmare a nedreptăților și asupririi îndurate de popor veacuri de-a rîndul, dar prin conținutul ei, ca și prin forțele sociale participante, se încadrează în procesul revoluționar general care a zguduit, în acea „primăvară a popoarelor", Europa.

În anii premergători

Deși separați politic, de hotare nefirești, românii s-au regăsit la 1848 într-un front comun generat de conștiința națională devenită armă de luptă și de încrederea că și pentru români a răsărit soarele libertății și al dreptății sociale.

Un rol de seamă în pregătirea ideologică a revoluției l-au avut o serie de remarcabili cărturari patrioți și luptători politici care prin opera lor au servit interesele și aspirațiile maselor largi populare. Literatul moldovean Alecu Russo, el însuși unul dintre ei, îi numea „ostași ai propășirii". Între anii 1821 și 1848 s-a accentuat lupta politică atît pe cale legală cît și ilegală, presa jucînd și ea un rol de seamă în pregătirea măreţului eveniment.

În Transilvania, la Lugoj, societatea secretă „Constituția" cerea realizarea unității naționale sub forma unei republici. În Țara Românească, I. Cîmpineanu sintetiza într-un proiect de Constituție țelurile partidei naționale, iar în Moldova, la Mînjina, casa lui Costache Negri a devenit locul de pelerinaj al tinerilor pașoptiști.

La 1840, mișcarea condusă în Țara Românească de D. Filipescu, în care și-a făcut ucenicia N. Bălcescu, se evidențiază prin caracterul radical al programului ei, iar Societatea „Frăția", organizată în 1843 de N. Bălcescu, I. Ghica și Cristian Tell, la care a aderat și C.A. Rosetti, a cuprins în activitatea ei de propagandă întreaga țară.

Programele revoluției burghezo-democratice din 1848 conțineau cerințe aproape identice în toate provinciile românești — desființarea obligațiilor feudale, împroprietărirea țăranilor (cu sau fără despăgubiri), desființarea privilegiilor boierești sau nobiliare, egalitatea cetățenilor în fața legii, adunări legislative alese de popor, libertatea întrunirilor, a tiparului, a presei și accesul la învățămînt. Ideile unirii și ale independenței naționale reies și ele cu pregnanță.

Masele și-au făcut din plin simțită prezența în revoluție, contribuind la radicalizarea ei.

În viltoarea revoluției

Evenimentele izbucnesc mai întîi în Moldova. Iașul a devenit primul centru al revoluției. La 27 martie, peste 1 000 de cetățeni întruniți hotărăsc să înainteze domnitorului Mihail Sturdza „petițiunea-proclamațiune" redactată de poetul V. Alecsandri. Deși moderate, de teama unei intervenții țariste, cele 35 de articole înscrise în petiție au fost respinse de domnitor, care a trecut la înăbușirea acțiunii. Aceasta nu a înspăimîntat miile de țărani care s-au ridicat cu hotărîre la luptă împotriva boierilor și a domnitorului, satele aflîndu-se „într-o puternică stare de agitație".

Departe de a se descuraja, fruntașii revoluționari M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, C. Negri, Al.I. Cuza, Al. Russo, G. Sion și alții, refugiați în celelalte țări române, au continuat lupta alături de frații lor. Astfel, la Brașov, la 12 mai, au publicat unul din cele mai radicale programe revoluționare, intitulat „Prințipiile noastre pentru reformarea patriei". În programul întocmit de M. Kogălniceanu „Dorințele partidei naționale din Moldova" revendicarea unirii ocupă un loc central, fiind socotită „cheia boltei, fără care s-ar prăbuși tot edificiul național".

„De ne-or frige, de ne-or fierbe, noi tot om mere la Blaj"

Aceasta era lozinca zecilor de mii de oameni care, sfidînd in-

terdicțiile autorităților, veneau spre această așezare din inima Transilvaniei. Alături de români, la adunarea populară de la Blaj se aflau și maghiari, sași și secui, care gîndeau firesc că, luptînd alături de români, își vor putea împlini visele și aspirațiile.

În Transilvania, cele trei adunări revoluționare de la Blaj au fost adevărate forumuri populare de decizie și de îndrumare a luptei. O adunare impresionantă a peste 40 000 de suflete a avut loc la 3/15 mai 1848 în „pratul din susul Blajului", numit de atunci Cîmpia Libertății.

În prima zi, Simion Bărnuțiu a dat citire jurămîntului: „...nu voi lucra niciodată în contra drepturilor și intereselor națiunii române..., nu voi încerca să asupresc pe nimenea, dar nici nu voi suferi să ne asuprească nimenea". Cei adunați s-au legat prin jurămînt să îndeplinească „Puncturile națiunii române", cele 16 puncte ale programului, citite și supuse spre aprobarea poporului de către August Treboniu Laurian. Țărănimea se agita puternic, cerînd „Desființarea robotelor fără despăgubire".

Erau prezenți acolo fruntașii revoluției — Simion Bărnuțiu, Avram Iancu, în fruntea celor 10 000 de moți, Gh. Barițiu, T. Cipariu, I. Buteanu și mulți alții. Alături de ei se aflau în acele înălțătoare momente moldovenii V. Alecsandri, Al.I Cuza, Al. Russo, C. Negri și G. Sion. Muntenii și-au trimis și ei delegații. Erau și acestea mărturii ale conștiinței unei singure națiuni.

Adunarea populară de la Blaj a adoptat rezoluția prin care „Națiunea română se declară și se proclamă națiune de sine stătătoare". Și acea mulțime de popor a rostit într-un singur glas „Noi vrem să ne unim cu Țara!"

Acolo au răsunat puternic, prin glasul mulțimilor, versurile lui A. Mureșanu „Deșteaptă-te române" și „Hora Ardealului" a lui V. Alecsandri. Inimile participanților s-au cutremurat de emoție la îmbărbătarea adresată de Avram Iancu: „Uitați-vă pe cîmp, românilor! Sîntem mulți ca cucuruzul brazilor, sîntem mulți și tari".

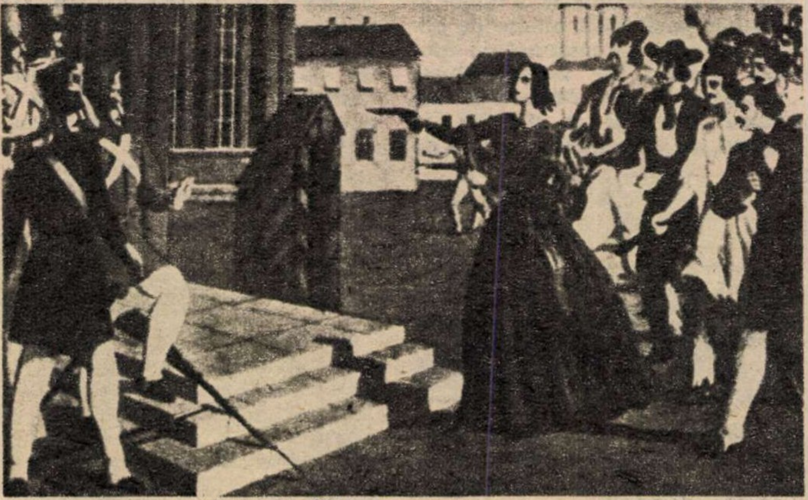

La Islaz și la București

Ziua de 9 iunie 1848 a așezat Islazul în șirul marilor vetre de istorie revoluționară, pentru că aici s-a aprins flacăra revoluției între Carpați și Dunăre. Începîndu-și alocuțiunea, I.H. Rădulescu a spus: „Timpul mîntuirii noastre a venit". Miile de oameni prezenți pe „Cîmpul Regenerării", cum avea să fie denumit apoi locul, au ascultat solemn citirea „Proclamației".

Se prevedea desființarea privilegiilor de clasă ale boierimii, „emanciparea clăcașilor ce se fac proprietari prin despăgubire" — punctul 13 impus de N. Bălcescu —, egalitate în fața legilor, drepturi politice pentru toți cetățenii, făurirea unor instituții moderne, crearea unei adunări obștești în care să fie reprezentate toate stările sociale și care să aleagă domnitorul pe cinci ani „căutat în toate stările societății" (deci un regim republican), gardă națională care să apere cuceririle revoluționare și altele. Jurămîntul maselor i-a conferit caracterul de „Constituție a poporului".

A fost ales un guvern provizoriu, emanație directă a voinței mulțimilor adunate la Islaz. Din el făceau parte: I.H. Rădulescu, Șt. Golescu, Cr. Tell, N. Pleșoianu, Radu Șapcă. Cu guvernul în frunte, masele au înaintat spre Craiova, prin Caracal, unde populația, în frunte cu Gh. Magheru, administratorul județului, le-a făcut o primire sărbătorească.

La 11 iunie 1848, sub puternica presiune a maselor, revoluția iese triumfătoare și la București. Domnitorul Gh. Bibescu părăsește țara la 13 iunie. Din noul guvern format făceau parte N. Golescu, N. Bălcescu, Gh. Magheru, I.H. Rădulescu, C.A. Rosetti. Primul ziar al revoluției — „Pruncul român" — publica a doua zi un apel „Către frații noștri din Moldova", care se încheia cu cuvintele: „Trăiască libertatea! Trăiască România!"

La 15 iunie, pe Cîmpia Libertății de la Filaret, peste 30 000 de bucureșteni și țărani au exprimat, în cadrul unei mari adunări, voința poporului de a recunoaște programul revoluționar drept Constituție a țării. A fost adoptat și steagul tricolor, simbol al suveranității de stat.

Profitînd de lipsa de fermitate a guvernului provizoriu, reacțiunea a încercat în două rînduri să răstoarne guvernul și numai intervenția energică a maselor populare a făcut să eșueze comploturile. Va rămîne veșnic vie amintirea Anei Ipătescu, „o romîncă ce poartă arma ca orice bărbat", cum scria „Gazeta Transilvaniei", care, cu două pistoale în mîini, electrizînd masele populare bucureștene, a contribuit la eliberarea guvernului.

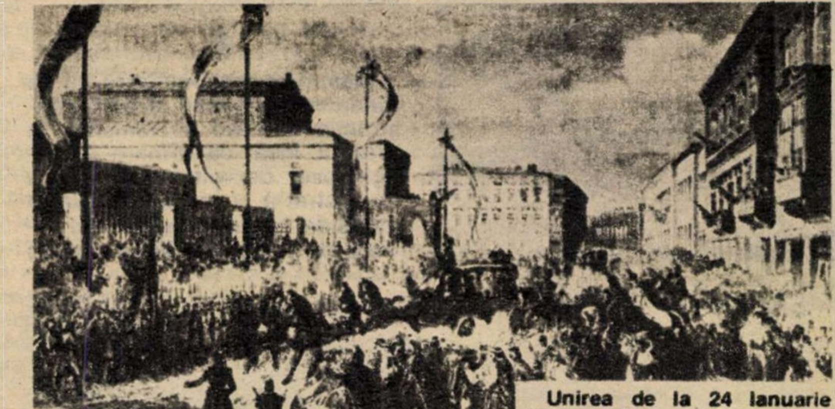

Unirea de la 24 Ianuarie 1859 și Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 au împlinit idealul de veacuri al poporului nostru.

Asupra țării plutea grava amenințare a intervenției străine. Cu tot protestul energic adresat întregii Europe, opresorii turci pătrund în București, la 13 septembrie, întîmpinînd rezistența dîrză, dar inegală a pompierilor din Dealul Spirii, conduși de căpitanul Pavel Zăgănescu, și a ostașilor Regimentului 3, în frunte cu colonelul Radu Golescu.

„Centrul unui adevărat război național"

Așa avea să numească Marx zona Munților Apuseni unde Avram Iancu, „Craiul munților", a constituit o adevărată republică românească.

Politica duplicitară a Imperiului habsburgic, alipirea forțată a Transilvaniei la Ungaria și neînțelegerea de către conducătorii revoluției ungare a necesității realizării dezideratelor românești a opus forțele revoluționare române și maghiare. Venind în Transilvania, N. Bălcescu a căutat să realizeze o apropiere între conducătorii celor două revoluții. Înțelegerea survenită la 2/14 iunie 1848 venea prea tîrziu. Imperiul habsburgic și țarist și-au dat mîna, ajutîndu-se să-și prelungească dominația asupra popoarelor.

Vise împlinite peste vremuri

N-au putut fi înăbușite însă marile idealuri proclamate de Revoluția de la 1848 care a jucat rolul unei adevărate școli politice. Ea a pregătit Unirea, marele act de la 24 Ianuarie 1859, visul de aur al pașoptiștilor, realizat tot de masele populare, cu participarea multora dintre conducătorii de la 1848. Așa cum prevedea Bălcescu, după Unire a urmat cîștigarea prin luptă a independenței naționale în 1877 și desăvîrșirea unității noastre naționale în 1918.

În condițiile de dezvoltare multilaterală a națiunii noastre socialiste, evocarea evenimentelor și a luptătorilor de la 1848, exemplu de dăruire revoluționară, semnifică cinstirea de către noi, cei de azi, a celor care au pus, primii, temeliile României moderne.

Prof. TEODOR AXIOTI

11 Iunie 1948-11 Iunie 1988

40 DE ANI DE GLORIOASE IZBÎNZI ALE INDUSTRIEI ROMÂNEŞTI

De la comunişti învăţăm cutezanţa

Industriei construcţiilor de maşini şi de prelucrare a metalelor, considerată ca ramură de bază, i-a fost acordată în anii socialismului o atenţie deosebită. Puternica dezvoltare pe care a cunoscut-o este ilustrată de numeroasele, complexele şi modernele ei produse de azi — de la maşini-unelte de cele mai diverse tipuri (între care şi uriaşul strung cu diametrul de 16 metri) pînă la excavatoare, turbine pentru hidrocentrale, motoare (inclusiv de 20 000 CP pentru navele maritime) —, dar şi de creşterea necontenită şi vertiginoasă a nivelului producţiei acestei ramuri care în 1986 era de 156 de ori mai mare decît în 1950.

Înfăptuit la 11 Iunie 1948, sub directa conducere a Partidului Comunist Român, actul revoluţionar al naţionalizării industriei, băncilor, transporturilor şi comerţului constituie momentul care marchează inceputul făuririi societăţii socialiste in România. Prin trecerea principalelor mijloace de producţie in proprietatea statului, ca bunuri ale intregului popor, in ţara noastră au fost lichidate pentru totdeauna proprietatea capitalist-moşierească, precum şi exploatarea şi asuprirea de clasă, oamenilor muncii conferindu-li-se o nouă calitate — aceea de producători, proprietari şi beneficiari ai rezultatelor muncii lor. Totodată, apariţia imediată, in cadrul economiei noastre naţionale, a unui puternic sector socialist, ca urmare a naţionalizării, a determinat schimbarea radicală a caracterului, structurii şi cursului acesteia, deschizindu-i largi şi mari perspective de viitor. S-au creat, astfel, condiţiile necesare pentru trecerea la conducerea planificată a economiei naţionale, pentru direcţionarea centralizată, la scara intregii ţări, a resurselor materiale şi financiare ale societăţii spre sectoarele prioritare ale dezvoltării acesteia, precum şi avantajul deplinei utilizări a marelui potenţial de muncă şi de creaţie al poporului nostru.

Pe temelia trainică a proprietăţii socialiste, a cărei bază a fost pusă cu patruzeci de ani in urmă, fiind apoi continuu dezvoltată şi consolidată, a noilor şi marilor posibilităţi oferite de către aceasta, s-a infăptuit cu succes politica de industrializare socialistă a ţării. Aceasta a fost calea inţeleasă şi stabilită de partid ca singura modalitate de realizare, intr-un timp istoriceşte scurt, a măreţelor obiective de inaintare fermă a patriei noastre pe drumul progresului economic şi social, a inscrierii României pe orbita unei dezvoltări dinamice şi moderne, a intăririi independenţei şi suveranităţii naţionale, a ridicării necontenite a nivelului de trai, material şi spiritual, al poporului nostru. Marile infăptuiri, rezultatele strălucite obţinute de către poporul nostru in anii socialismului — şi indeosebi in ultimii 23 de ani sub impulsul gindirii novatoare, profund revoluţionare, a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu — in domeniul industrializării socialiste, in intreaga noastră economie, dovedesc, cu puterea de convingere pe care numai faptele o au, deplina justeţe a acestei politici, a acestei orientări.

În anii socialismului — şi mai ales după cel de-al IX-lea Congres al partidului, cea mai dinamică şi mai rodnică perioadă din intreaga noastră istorie —, prin alocarea de fonduri de investiţii tot mai mari, prin construirea a mii şi mii de obiective industriale — numai in ultimele două decenii numărul acestora se ridică la aproximativ 8 000, constituite in circa 150 de platforme — producţia industriei româneşti a cunoscut unul dintre cele mai inalte ritmuri de dezvoltare din lume. În perioada 1966—1985, acesta a fost de 9,5 la sută, cotă atinsă de puţine ţări de pe glob. Astfel, in prezent, industria românească realizează o producţie de peste 120 de ori mai mare decit in 1945. Ea a devenit ramura conducătoare a economiei naţionale, asigurind 62,5 la sută din venitul naţional, circa 90 la sută din necesarul intern de maşini, utilaje şi mijloace de transport, contribuind cu aproximativ 90 la sută la realizarea exportului. Şi dacă la toate acestea mai adăugăm şi alte principale caracteristici ale procesului de industrializare socialistă a ţării noastre — intre care repartizarea judicioasă, echilibrată, pe intreg teritoriul patriei, a capacităţilor de producţie, continua imbunătăţire a organizării muncii şi a modernizării proceselor de producţie, utilizarea, in cadrul ei, a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii — vom avea imaginea de ansamblu a industriei româneşti de azi: o industrie complexă, dinamică şi eficientă, capabilă să rezolve practic orice problemă tehnică, să conceapă şi să execute, cu forţe şi cu posibilităţi proprii, orice utilaj sau instalaţie; o industrie care oferă milioanelor de oameni ai muncii cuprinşi in sistemul ei posibilităţi nelimitate de creaţie şi de afirmare; o industrie care se constituie in coloana vertebrală a economiei noastre naţionale, contribuind din plin la inaintarea fermă a României spre culmile civilizaţiei şi progresului, la intărirea necontenită a independenţei şi suveranităţii naţionale, la creşterea renumelui şi prestigiului ei pe meridianele globului. Imaginile alăturate, deşi nu sint decit o infimă parte dintre cele pe care industria socialistă românească de azi le poate etala, constituie exemple concludente in acest sens.

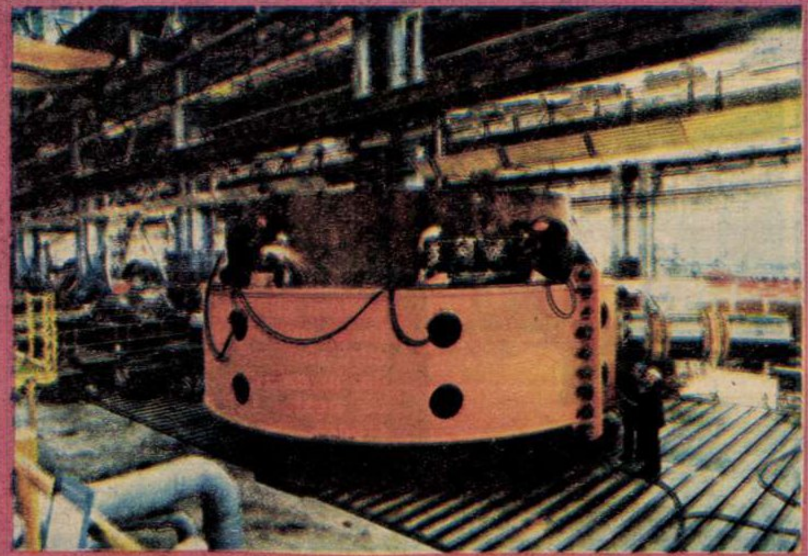

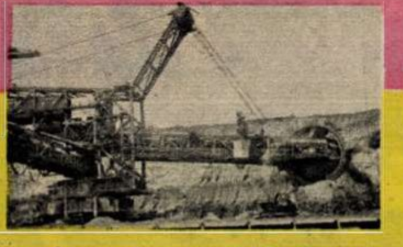

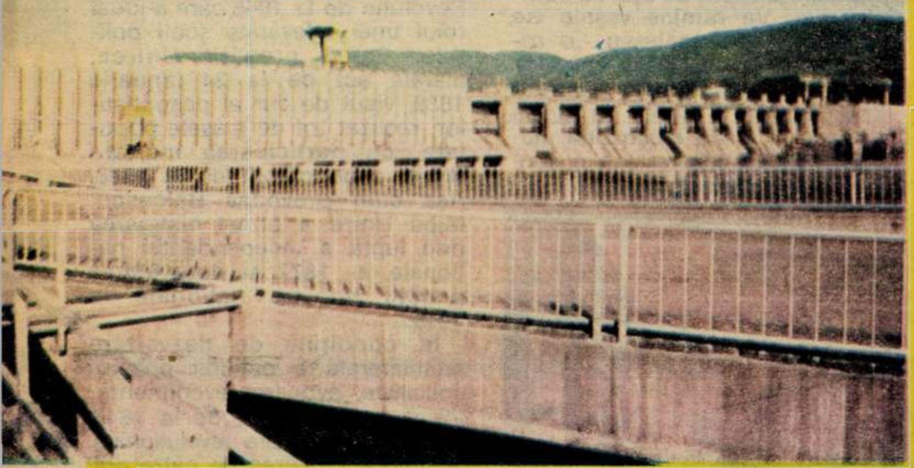

Asigurarea necesarului de energie este în prezent o problemă globală cu care se confruntă imensa majoritate a ţărilor lumii. În acest context, realizarea independenţei energetice, constituie un obiectiv prioritar pe care România şi l-a propus să-l înfăptuiască într-un timp relativ scurt. Spre împlinirea lui se păşeşte zi de zi cu fermitate, construindu-se mari şi moderne hidro, termo şi atomocentrale electrice, complexe şi eficiente utilaje pentru extracţia cărbunelui şi a petrolului, se experimentează pe scară tot mai mare posibilităţile de obţinere a energiei din surse alternative. Industria românească e capabilă să realizeze şi să ofere, la înalte cote de calitate, utilajele necesare în aceste domenii.

●

Înainte de naţionalizare nu se putea vorbi, practic, despre construcţia de nave în România. În prezent însă, ca urmare a vertiginoasei dezvoltări pe care a înregistrat-o şi această ramură a industriei noastre socialiste — care, de pildă, în 1965 a produs nave maritime în capacitate totală de 29 000 tdw, pentru ca 20 de ani mai tîrziu, capacitatea celor fabricate în 1985 să fie de 274 000 tdw —, România se situează printre marii producători de nave ai lumii. În marile şi modernele şantiere navale de la Dunăre şi de la Marea Neagră se construiesc anual zeci şi zeci de nave de diverse mărimi şi tipuri — de la ambarcaţii de agrement şi vase de pasageri, pînă la uriaşe petroliere de 150 000 tdw şi mineraliere de 165 000 tdw — care fie că intră în dotarea flotei noastre comerciale, fie că sînt exportate în diverse ţări ale lumii.

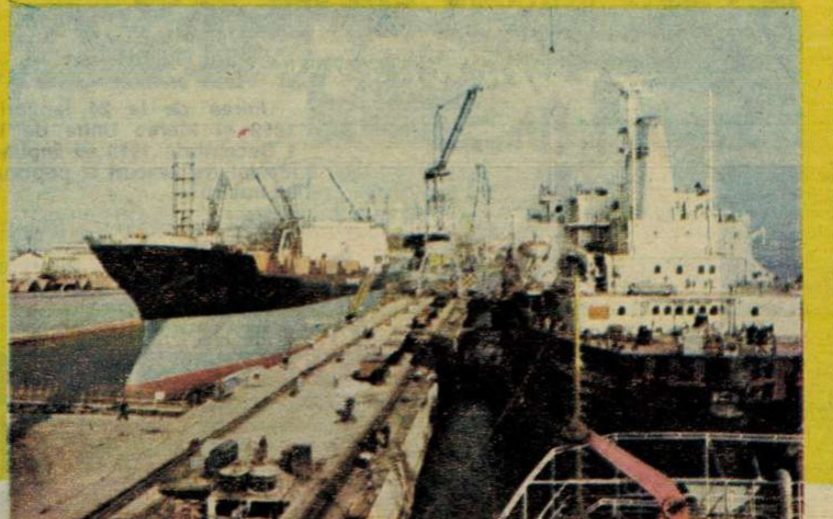

Alături de electrotehnică, electronică, mecanică fină şi alte ramuri industriale considerate ca fiind de vîrf şi prioritare, industria chimică românească a cunoscut, îndeosebi în ultimele două decenii, o dezvoltare de-a dreptul impresionantă. Pe întreg cuprinsul ţării — la Ploieşti şi la Tîrgu Mureş, la Midia Năvodari şi la Piteşti, la Rîmnicu Vîlcea şi la Oneşti, în alte locuri — au fost construite numeroase şi moderne combinate chimice care prelucrează, cu înaltă eficienţă economică şi la cei mai înalţi parametri ai chimiei mondiale, diverse materii prime, însutindu-le şi chiar înmiindu-le valoarea. O cifră concludentă pentru amploarea dezvoltării acestei ramuri a industriei noastre: din 1965 pînă în prezent producţia industriei noastre chimice a crescut de 29 de ori.

●

Puternica dezvoltare a industriei noastre socialiste a avut şi are consecinţe benefice şi în progresul celorlalte sectoare ale economiei naţionale, între care se înscrie şi agricultura. Întemeiată, în totalitate, pe puterile industriei proprii, mecanizarea lucrărilor agricole a beneficiat de aportul unor unităţi productive specializate care au ajuns să producă, în 1985, 70 199 de tractoare (de peste 4 ori mai multe decît în 1965), 6 806 combine de recoltat păioase şi porumb, asigurînd în plus toate celelalte utilaje şi echipamente agricole într-o gamă bogată şi diversă.

●

La Craiova, pe locul unde înainte de naţionalizare se aflau nişte ateliere care fabricau grape, pluguri şi roabe, apoi, după ani, primele tramvaie româneşti, se înalţă azi o mare şi modernă uzină — „Electroputere" —, a cărei marcă, pusă pe puternicele şi modernele locomotive diesel electrice şi electrice şi pe transformatoarele de diverse tipuri şi capacităţi, e cunoscută şi deosebit de apreciată în numeroase ţări ale lumii, unde îşi exportă produsele mult solicitate.

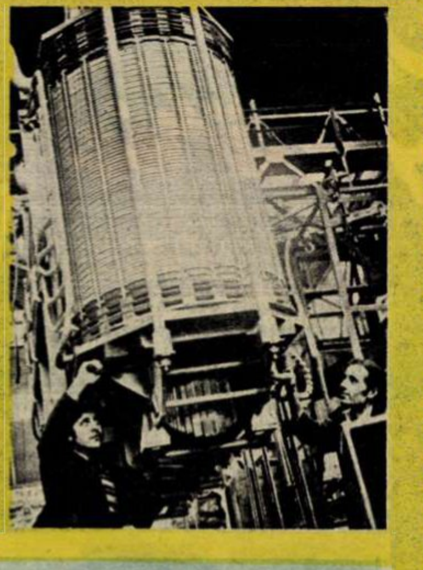

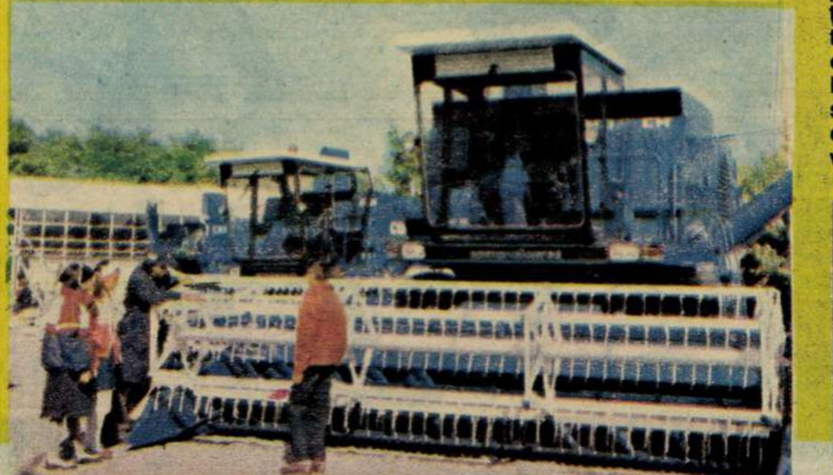

Automatizarea şi robotizarea proceselor de producţie s-a impus ca o necesitate imperioasă în cadrul industriei noastre socialiste, marcată de un profund proces de modernizare, de utilizare a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii în scopul creşterii productivităţii muncii şi a eficienţei producţiei. Prin numeroasele tipuri de roboţi industriali produşi la Bucureşti, Timişoara şi-n alte locuri din ţară, roboţi ce sînt utilizaţi cu rezultate tot mai bune în numeroase şi diverse unităţi productive, industria românească se dovedeşte a fi pe deplin capabilă atît să realizeze, cît şi să utilizeze pe scară largă astfel de utilaje şi instalaţii de înalt nivel tehnic şi ştiinţific.

●

La noi, ştiinţa e considerată ca una dintre principalele forţe de producţie. Mii de specialişti îşi desfăşoară activitatea în zeci şi zeci de institute de cercetări în diverse domenii ale industriei, descoperind continuu noi soluţii, noi modalităţi pentru valorificarea superioară a materiilor prime, pentru perfecţionarea tehnologiilor de fabricaţie şi sporirea, pe aceste căi, a eficienţei producţiei. Unul dintre domeniile în care industria noastră s-a afirmat plenar pe plan mondial, situîndu-se printre primele ţări ale lumii, este cel al construcţiei de utilaj petrolier şi al valorificării superioare a petrolului.

●

În contextul efervescenţei muncii şi creaţiei necontenite, ridicate la cote mereu mai înalte, ce caracterizează universul industriei noastre socialiste, noile generaţii de viitori muncitori şi specialişti se implică plenar, încă de la vîrsta fragedă a pionieriei. Strînsa legare a învăţămîntului cu practica productivă le oferă elevilor posibilitatea de-a descifra, încă de mici, alfabetul viitoarelor meserii şi profesii, legate de industrie, pregătindu-i temeinic pentru muncă şi viaţă.

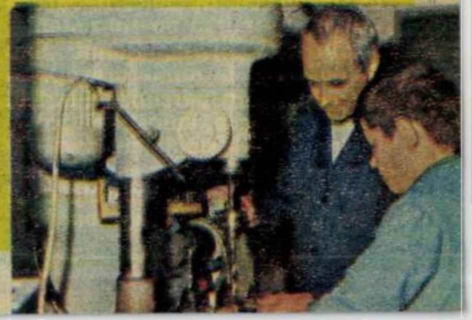

Acest băiat muncește întreaga zi cărînd bagaje pentru a cîștiga cîțiva bănuți, pe care să-i adauge venitului precar al familiei.

copii fără copilărie

...Imediat ce semaforul arată lumina roșie și traficul rutier este întrerupt, adolescenți înarmați cu cîrpe, bureți și alte ustensile încep să curețe geamurile automobilelor oprite, în speranța că vor primi un bacșiș. Cu cîteva clipe înainte de a se aprinde culoarea verde, ei se grăbesc să ajungă din nou pe trotuar și cîte unul abia reușește să scape nevătămat cînd întîrzie cu o fracțiune de secundă din curățatul geamurilor. Această relatare, reprodusă după o publicație din S.U.A., surprinde un fenomen destul de frecvent în viața multor orașe americane. Acești adolescenți „cu perie de cauciuc", cum sînt ei numiți, nu au altă dorință decît să obțină un cîștig cît de mic, deoarece nu au altă sursă de subzistență.

...În New York, Roma, Sao Paulo, ca și în multe orașe mari ale lumii, prin parcuri, pe străzi, sau pe marile autostrăzi pot fi întîlniți copii slabi, murdari, cu fețele livide, în permanentă căutare de hrană, victime ale unei societăți căreia îi aparțin, dar care, parcă, nu și-i dorește. Sînt așa-numiții „copii ai străzii", victime ale războaielor, ale migrației familiilor deznădăjduite de la sat spre oraș, dar mai ales ale unor fenomene sociale generate de crize economico-sociale precum șomajul, sărăcia etc. Sînt copii cărora nimeni nu le zîmbește și pe care nimeni nu-i protejează. Ei supraviețuiesc de pe o zi pe alta, alergînd întreaga zi pentru a-și asigura minimul unei vieți trăite la limitele supraviețuirii. Pe lîngă lustruitul pantofilor trecătorilor și spălatul mașinilor, ei păzesc locuri de parcare ale automobilelor, împing cărucioare încărcate cu mărfuri, cară bagaje, spală geamuri sau poartă în spate reclame publicitare comerciale. Pentru fiecare astfel de copii, strada devine nu numai locuința, dar și o junglă crudă și nedreaptă.

Sărăcia, lipsurile în care se zbat numeroase familii disperate fac ca în statele occidentale industrializate copiii să constituie obiectul exploatării și abuzului.

O familie de emigranți ajunși în R.F.G., pentru care primul contact cu realitatea vieții capitaliste s-a dovedit iluzoriu. În căutarea unei locuințe ei se lovesc de aceleași anunțuri: „pentru familii cu copii, nu închiriem".

Numeroase statistici și analize publicate cu privire la problemele specifice ale copiilor, adolescenților și tinerilor din țările occidentale arată că situația a milioane de copii din aceste țări înregistrează o continuă deteriorare. În majoritatea acestor țări afectate de criză, numărul copiilor fără copilărie a crescut vertiginos. E vorba de copiii care suferă de foame, copii pentru care școala este un vis irealizabil. Constrînși la un trai mizer, fără speranță într-un „mîine mai bun", după cum relevă un raport al Organizației Internaționale a Muncii, peste 50 de milioane de copii din țările occidentale industrializate sînt exploatați în diverse întreprinderi economice. Respectiva organizație mai arată că în agențiile pentru forțele de muncă din S.U.A. sînt înregistrați 500 000 de copii americani între 10 și 14 ani. În Marea Britanie, peste 200 000 de copii proveniți din rîndurile emigranților lucrează în diverse întreprinderi pentru sume derizorii. Lor li se alătură alte mii de copii autohtoni siliți să muncească pentru a supraviețui. Cele mai mari cifre sînt consemnate pentru Italia, în cazul căreia se apreciază că peste 150 000 de copii lucrează ilegal în domeniul construcțiilor, alți circa 100 000 în industria textilă și în cadrul serviciilor, peste 200 000 în unități comerciale și aproape 500 000 în alte sectoare. Și astfel lista continuă pînă la împlinirea celor 50 de milioane de copii exploatați răspîndiți în țările occidentale industrializate, indiferente față de soarta dezmoșteniților săi. Toți acești copii sînt victime ale societății în care trăiesc.

Copii ai unor emigranți încercînd să învețe limba țării în care părinții lor caută de lucru.

Dar cîți dintre ei vor putea merge la școală, cîți vor reuși să termine măcar cîteva clase.

Copii ai periferiilor din marile orașe capitaliste.

SECRETUL VIORILOR DIN CREMONA

Cînd şi cine anume a construit prima vioară nu se ştie. Cît priveşte locul, cercetătorii optează pentru nordul Italiei, deoarece de două oraşe din regiune, Brescia şi, mai ales, Cremona, se leagă perfecţionarea si desăvîrşirea acestui instrument.

Strămoşul viorii, al tuturor instrumentelor cu coarde şi arcus pare a fi ravanastronul, inventat, se spune, în India, cu circa 7 000 de ani în urmă; sunetul său aducea cu vuietul apelor. Îmbunătăţit constructiv mereu, el va trece la arabi şi perşi, pătrunzînd în Europa în condiţii nu pe deplin limpezite, din pricina lipsei de date documentare. Pe de altă parte, în jurul anului 570, un instrument cu coarde şi arcuş, numit „cruth", era folosit cu multă îndemînare şi talent artistic de către celţi. Foarte probabil, aceste două modele au stat la baza evoluţiei viorii europene. Şi azi ravanastronul este întîlnit prin Asia, unde i se mai spune vioara chinezească.

Practic, în nici două sute de ani, între 1560 şi 1759, vioara îşi capătă forma ei actuală, binecunoscută, atingînd în plan sonor supleţea şi armonia care au impus-o cu strălucire. Lutieri celebri — Gasparo da Saló, Amati, Guarneri, Ruggieri, ca şi neîntrecutul Antonio Stradivari — inventatori de geniu şi meşteri fără egal ne-au lăsat cîteva dintre cele mai valoroase instrumente muzicale create vreodată de mîna omului. De activitatea lor se leagă una dintre cele mai rodnice perioade din construcţia viorilor, aşa-numita epocă a luteriei italiene. Dar de unde vine acel sunet dulce, neîntrecut, al unei anumite viori? Ce-i dă, totodată, vigoare şi lumină? Chiar din epocă, viorile construite la Cremona au stîrnit curiozitate, admiraţie şi chiar invidie. Au fost studiate, cercetate, uneori desfăcute în bucaţi... Să fie lemnul? O anumită formă? Sau poate... altceva. Mereu imitate, dar niciodată depăşite, viorile din Cremona par a-şi ascunde şi azi secretele. Compozitorul român Alexandru Paşcanu consideră că „secretul viorii, transmis din tată în fiu, de la meşter la calfă, a constat din grija şi priceperea deosebită în alegerea şi tratarea lemnului, din respectarea proporţiilor în dimensiunile viorii (variabile de la un constructor la altul, uneori chiar şi la acelaşi constructor), aceştia fiind călăuziţi de anumite teorii privind acustica instrumentului. O mare importanţă, se spune, trebuie acordată verniului (lacului acoperitor). Reţeta acestor substanţe nu a fost niciodată publicată şi, odată cu spiţerii care le preparau şi cu constructorii vremii, au dispărut pentru a da de furcă celor moderni care se străduiesc să le reconstituie".

Întîmplarea a făcut ca, nu cu mult timp în urmă, unul dintre cei mai mari constructori de viori din vremurile noastre, maestrul lutier Claudio Amighetti, profesor la Şcoala Internaţională de Luterie din Cremona, cea mai veche din lume, să se refere la acest subiect pasionant, într-una dintre întîlnirile sale, la Bucureşti, cu specialişti din ţara noastră. „Nu există un secret al viorilor din Cremona, afirmă maestrul Amighetti. Ceea ce le-a adus celebritatea sînt, desigur, valorile estetice, eleganţa formei, dar în special o nemaiîntîlnită puritate a sunetului, pe care noi, constructorii de azi, le urmărim şi — nu de puţine ori — le atingem. Regulile de construcţie ale unui bun instrument muzical sînt binecunoscute, atît în privinţa modului în care se naşte şi circulă sunetul cît şi a materialelor necesare: lemnul, lacurile de protecţie, adezivii. Despre acest fel de „secrete" se vorbeşte adeseori, uitîndu-se sau poate neştiindu-se că pe lîngă cunoştinţe profesionale şi temeinică pregătire, pe lîngă îndemînare şi cultură muzicală, mai este necesar ceva... ceva greu de explicat. De aceea, la orele mele de curs de la Şcoala Internaţională de Luterie din Cremona eu le cer elevilor mei să aibă răbdare şi să muncească mai mult — performanţele nu se obţin decît în timp, prin muncă. Le mai cer şi îi ajut să se apropie cu dragoste de meseria de constructor de viori, să o iubească; să înţeleagă lemnul pentru a putea crea adevărate opere de artă, asemenea faimoşilor lutieri cremonezi din secolele trecute. Şi astăzi se construiesc viori cu nimic mai prejos decît capodoperele lui Amati, Guarneri, Stradivari. Este adevărat, deocamdată sînt mai puţin cunoscute, dar timpul le va ajuta să-şi scoată în relief calităţile excepţionale (lemnul se maturizează), devenind astfel pe deplin egale operelor de odinioară".

Nu ştiu dacă distinsul profesor cremonez a avut prilejul să vadă mai îndeaproape acele viori construite în prima jumătate a secolului nostru de Remus Macarie sau Dimitrie Ştirbulescu — doi dintre cei mai înzestraţi lutieri români —, dar referindu-se la creaţiile originale ale meşterilor din ţara noastră, aşa cum le-a putut cunoaşte din cîteva mii de expertize, viorile româneşti au „o personalitate şi o frumuseţe aparte". Să sperăm că timpul le va aduce şi acel renume pe care-l merită. Chiar George Enescu a dus la Paris o vioară construită de Remus Macarie, producînd o admiraţie deosebită datorită calităţilor instrumentului, dar şi, poate, genialului interpret care a făcut-o să vibreze, să prindă viaţă.

DANIEL COCORU

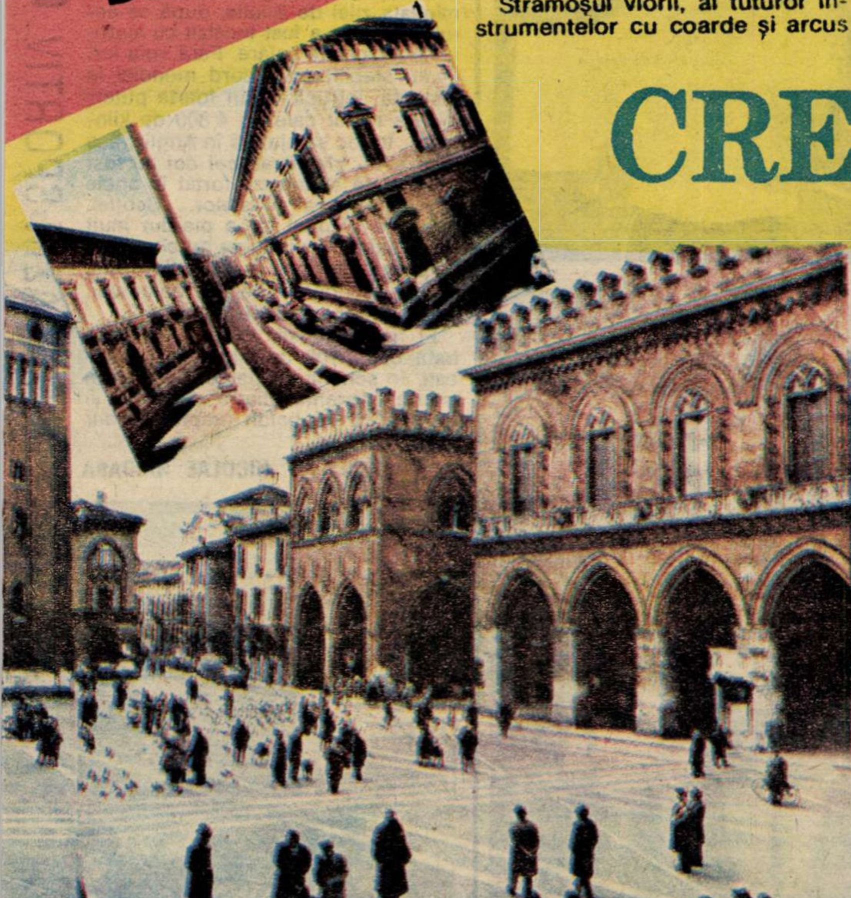

CREMONA

1 —› Muzeul Stradivari din Cremona.
2 — Istorie şi artă înmănunchеate într-o piaţă a oraşului Cremona.